

KOMPENDIUM OM ESOTERISK PSYKOLOGI

Inledande not

Studering rekommenderas att, innan de fördjupar sig i detta kompendium, göra sig väl hemmastadda i hylozoikens grunder, som de förslagsvis inhämtar i Henry T. Laurencys *Kunskapen om verkligheten*, avdelningarna ”Verklighetsproblemen, del ett” och ”Verklighetsproblemen, del två”.

Innehåll:

- 1 Exoterisk och esoterisk psykologi
- 2 Medvetenhetens energiaspekt
- 3 Medvetenhetsaspekten
- 4 Monadmedvetenheten
- 5 Olika slag av medvetenhet
- 6 Medvetenhetens natur
- 7 Kollektivmedvetenheten
- 8 Kollektivväsen
- 9 Kollektivmedvetenheten i mänskligheten
- 10 Gruppmedvetenhet
- 11 Telepati
- 12 Stadierna i medvetenhetens uppvaknande
- 13 Medvetenhetsaktiveringen
- 14 Viljan
- 15 Medvetenhetsevolutionen
- 16 Jaget
- 17 Olika slag av medvetenhet
- 18 Människans höljesmedvetenheter
- 19 Subjektiv, objektiv och absolut medvetenhet
- 20 Människans medvetenhet
- 21 Människans utvecklingsstadier
- 22 Det omedvetna
- 23 Det undermedvetna
- 24 Instinkt
- 25 Komplex
- 26 Individens minnen
- 27 Återerinring
- 28 Det övermedvetna
- 29 Intuition
- 30 Inspiration
- 31 Fysisk medvetenhet
- 32 Emotional medvetenhet
- 33 Det emotionalas nödvändighet
- 34 Mental medvetenhet
- 35 Självmedvetenhet
- 36 Kausal medvetenhet
- 37 Aktiveringen av det kausala
- 38 Kausaljaget
- 39 Högre slag av medvetenhet
- 40 Essential medvetenhet

- 41 Essentialjaget
- 42 Andratriaden
- 43 Andrajaget
- 44 Systematiska snabbaktiveringen
- 45 Metodiska aktiveringen
- 46 Aktiveringsfaktorer
- 47 De sju fundamentala typerna
- 48 Planethierarkins sju departement
- 49 Mänskliga medvetenhetstyperna
- 50 Hindren och deras övervinnande, problemen och deras lösning
- 51 Några problem för framtida psykologin

1 Exoterisk och esoterisk psykologi

¹Den exoteriska och den esoteriska psykologin skiljer sig åt vad gäller ursprung, ändamål, studieområde och arbetssätt (metod).

²Den exoteriska psykologin har ett uteslutande mänskligt ursprung, den har till ändamål att vara ett redskap för människans anpassning till den grovfysiska verkligheten, dess studieområde är begränsat till det grovfysiska (det organiska: hjärnan och övriga nervsystemet) och dess metod är induktiv.

³Den esoteriska psykologin däremot har ett övermänskligt ursprung, den har till ändamål att vara ett redskap för människomonadernas medvetenhetsevolution, den studerar hela verkligheten, medvetenhetsaspekten i alla de kosmiska världarna, och dess metod är deduktiv.

⁴Den västerländska psykologin går induktionens väg med experiment och analys. Naturligtvis kan den konstatera en mängd fakta av intresse och betydelse, som alla andra västerländska vetenskaper. Den kan även upptäcka mycket med ”introspektiva” metoden. Men dess största brist är dess envisa fasthållande vid fysikalistiska betraktelsesätt och dess vägran att beakta de överfysiska faktorerna.

⁵På introspektiv (subjektiv) väg löser man aldrig fundamentala psykologiska problem. För att utforska människans materiaspekt, alltså iakttaga hennes höljen i tre världar (47–49), måste man äga objektiv kausalmedvetenhet och för att utforska människans medvetenhetsaspekt, alltså dessa höljens olika slag av medvetenhet, måste man äga essentialmedvetenhet. Företeelserna i människans olika höljen är samtidigt både subjektiva och objektiva. Och den som vill lösa de psykologiska problemen, måste äga åtminstone kausal objektiv medvetenhet för att kunna studera hithörande företeelsers materie- och rörelsespekt.

⁶Det utmärkande för esoteriken är först och främst dess deduktiva metod. Endast deduktionen ger axiomatisk visshet. Esoteriken kan vara deduktiv, emedan den äger faktakunskap om de faktorer som härför erfordras.

⁷Esoterisk psykologi är först och främst läran om tillvarons medvetenhetsaspekt, om individuell och kollektiv medvetenhet, om människans olika slag av höljesmedvetenheter, om de olika slagen av molekylarmedvetenhet i höljen och om människans möjliga medvetenhetsutveckling.

⁸Exoterisk och esoterisk psykologi definierar normalt och abnormt psyke helt olika. För den exoteriska psykologin är den normal som är anpassad till det rådande samhället och den rådande fysikalistiska verklighetsuppfattningen, abnorm den som inte är det. För den esoteriska psykologin finns icke endast abnormt och normalt utan även supernormalt. Exaktare uttryckt skiljer esoterisk psykologi mellan subnormalt, normalt och supernormalt. Det kriterium som här brukas är individens förmåga att utveckla medvetandet utöver det normala. Normal är den individ som har förmågan (potentialen) att utveckla sin medvetenhet – om han sedan gör det, är en annan sak. Subnormal är den som saknar denna förmåga, är hindrad på ett eller annat sätt. Supernormal är den som redan målmedvetet och effektivt arbetat med sin

medvetenhetsutveckling och därigenom nått ett högre stadium än mänsklighetens allmänna.

⁹Exoteriska psykologer, psykiatrer etc. tror sig kunna bedöma individen. Men endast 45-jag kan rättvist bedöma monadens nivå, latent egenskaper etc.

¹⁰För att kunna riktigt bedöma en människa måste man ha kunskap om hennes fem höljen och dessas medvetenhet, höljenas beskaffenhet med vitaliserade centra, höljenas departement, monadens egenart (förvärvad i involution och lägre naturriken) och förflutna inkarnationer, förvärvade (latent) anlag (egenskaper och förmågor) och hur mycket av allt detta, som på nytt aktualiserats i nya inkarnationen samt de "kosmiska vibrationer", som påverkar människan.

¹¹Självkänedom är först och främst vetskap om egen utvecklingsnivå och egen begränsning.

¹²Esoteriken allena kan lämna erforderliga förklaringar på medvetenheten, varmed menas de olika slagen av medvetenhet, som den livsokunnige uppfattar som organismens medvetenhet. Esoterikern lär sig skilja på dessa olika slag. Viktigast är att han icke identifierar sin jag-medvetenhet med höljenas medvetenhet. Jagmedvetenhet är jagets uppmärksamhet. Det övriga är höljenas medvetenhet. Det är därför man kan säga: mina höljen vill detta, jag vill det inte.

¹³Den stora bristen i samtliga religioner, politiska ideologier etc. är avsaknaden av kunskapen om livets mening: medvetenhetsutvecklingen. Kristendomen vet ingenting annat än evig salighet i himmelen. Yogafilosofin tror att utvecklingen med människan nått sitt slutmål och att vad som återstår för människan är att bli gud, ingå i det "absoluta". Den vet ingenting om högre riken, att människans närmaste mål är att uppnå femte naturriket.

¹⁴Den exoteriska psykologin vet ingenting om tillvarons mening, monadernas medvetenhetsutveckling, vilken ju för den esoteriska psykologin är själva huvudämnet för studiet. Den exoteriska psykologin framstår därmed som livsokunnighetens psykologi, medan den esoteriska psykologin är livskunskapens psykologi.

¹⁵Den esoteriska psykologin kan aldrig vara ett självändamål, ett blott teoretiskt, akademiskt studium såsom den exoteriska. Den måste alltid även vara ett redskap för människans egen förvandling av sin medvetenhet.

¹⁶Den esoteriska psykologin skulle kunna medföra en fullständig revolution även inom pedagogiken genom att förklara skillnaden mellan minneskunskap och förståelsekunskap eller idékunskap.

¹⁷Den esoteriska psykologin är, som namnet anger, esoterisk, det vill säga förbehållen de invigda. Det betyder givetvis inte att den är helt och hållet hemlig eller dold för de oinvigda. Men det betyder, liksom gäller för esoteriken i vidaste mening på mänskligheten nuvarande utvecklingsstadium, att den största och viktigaste delen av denna psykologiska vetenskap hålls hemlig för alla andra än de invigda. I synnerhet gäller detta det som har med aktiveringen av högre medvetenhetsslag att göra. Först när majoriteten av mänskligheten i en avlägsen framtid nått idealitetsstadiet (kausalstadiet), kan även detta hemlighållna offentliggöras.

¹⁸Den hylozoiska psykologin är en särskild utformning av den esoteriska psykologin. Den hylozoiska psykologin betonar de tre verklighetsaspekterna, utgår från materiaspekten (höljen och deras materielag) vid indelningen av de olika medvetenhetsslagen, framhåller att jaget är uratomens (monadens) medvetenhet.

¹⁹Ett tydligt exempel på hur hylozoiken indelar medvetenhetsslagen efter materielagen är angivandet av människans olika utvecklingsstadier genom hänvisning till de molekylarslag i emotional- och mentalthöljen som främst eller högst aktiveras på dessa stadier: 48:5-7 och 47:7 på barbarstadiet, 48:4-7 och 47:6,7 på civilisationsstadiet, 48:3-5 och 47:6,7 på kulturstadiet, 48:2 och 47:4,5 på humanitetsstadiet och 47:2,3 på idealitetsstadiet.

2 Medvetenhetens energiaspekt

¹Allting är samtidigt materia, energi och medvetenhet. Det är väsentligen materia i lägre materielag och lägre molekylarslag och väsentligen energi i högre. Detta ter sig olika i de olika departementen. Därtill kommer att medvetenheten är extravert eller introvert beroende

på om molekylarlagen och atomslagen tillhör udda eller jämna departement. I dessa avseenden återstår för framtidens esoteriska psykologi allting att upptäcka. Planethierarkin har givit oss kunskapen om fundamentala verkligheten (de tre aspekterna, höljen, världar etc.). Det är mänsklighetens sak att söka och finna dessa verkligheter i de mänskliga världarna (47–49), förstajagets världar.

²Ännu har vetenskapen icke upptäckt att medvetenhetens yttringar samtidigt är materie-energies. En mängd sjukdomar uppkommer genom att dessa energier inte får ändamålsenligt utlopp utan följer egna vägar enligt minsta motståndets lag. De kan påverka vilka organ som helst, även nervsystemet, varigenom överstimulering lätt blir följden.

³Energierna söker sig företrädesvis till redan vitaliserade centra (under diafragman), navelcentrum eller sakralcentrum. Följden blir lätt: (navelcentrum) aktiverat ändamålslost känslö- och fantasiliv eller (sakralcentrum) överstimulerat könsliv.

⁴Den rastlöst verksamme får i regel utlopp för energierna, likaså den som lever ett skapande liv (i vetenskap, filosofi, diktning, konst etc.: strupcentrum).

⁵Människans höljen (eterhöljet, emotionalhöljet och mentalthöljet) genomströmmas av vibrationer utifrån, vilka påverkar höljens genom inkarnationerna förvärvade tendenser. Jaget har att lära sig behärska dessa, även impulserna från triadens (47:4, 48:1, 49:1) undermedvetna. Sålänge vibrationerna utifrån är starkare än jagets egna, är jaget vanmäktigt och sina höljens slav.

⁶De två beteckningarna ”dygd” och ”last” har i esoteriken sin särskilda betydelse. Dygd fås när jaget lärt sig behärska samtliga tendenser i sina inkarnationshöljen, last sålänge dessa tendenser är starkare än jaget (jaget är slav under dem).

⁷Varje hölje liksom organismen har sina tendenser. Ifall höljena ömsevis behärskar människan, talar livsokunnigheten om ”splittrad personlighet”.

⁸Livsokunniga människan är offer för sina olika höljens egenmedvetenhet. Det är icke jaget, som vill känna fruktan, men det rycks med av emotionalhöljets vibrationer och identifierar sig med dem. Människan har att lära sig konstatera dessa vibrationers förefintlighet och sedan strunta i dem, vägra dem all uppmärksamhet. Att bekämpa dem är att stärka dem. Befallningen att bekämpa dem är en av de många förvändheterna i teologiska och moraliska psykologin.

⁹De meditationsmetoder, som utläres i de ockulta sekterna, är ingalunda riskfria, eftersom de ifrågavarande lärarna inte förstår att det rör sig om energier och inte har vetskap om dessas handhavande. Med numera offentligtgjorda kunskapen om de tre verklighetsaspekterna torde de bli mera försiktiga med sina meditationsmetoder. Människan är en omedveten magiker, aningslös om att medvetenhetsyttringen samtidigt är en energiyttring, som alltid påverkar något slag av materia. Alla människor är alltså magiker, antingen de vet om det eller ej. Alltefter motivet för människans handlande kan man indela människorna i vita, svarta eller grå magiker.

¹⁰Den stora skillnaden mellan att veta (begripa) och att kunna förverkliga beror på att det gäller energier, som vi genom egen erfarenhet måste lära oss använda på rätt sätt, automatiskt förvärva, automatiskt använda och automatisera, eftersom kunskapen om dessa inte kan meddelas andra än dem som ingått i enheten.

3 Medvetenhetsaspekten

¹Medvetenhetsaspekten är subjektiva medvetenhetens område, och materieaspekten är objektiva medvetenhetens område.

²Den esoteriska psykologin handlar om medvetenhetsaspekten i vidaste mening. Den exoteriska psykologin handlar endast om medvetenhetens yttringar i det fysiska, det så kallade beteendet. Men beteende hör till materie- och rörelseaspekterna, inte till medvetenhetsaspekten.

³Det är inte i materieaspekten mänskligheten kommer att lösa sina många problem, utan i medvetenhetsaspekten. Alla det mänskliga tänkandets kategorier har hämtats från materieaspekten, och dessa materiella kategorier vållar alltid konflikt.

⁴Lärarna i esoterik hävdar energiskt att man i möjligaste mån bör först och främst beakta medvetenhetsaspekten, eftersom materieaspekten hittills fått intaga en alltför dominerande plats i människornas tänkande, och i synnerhet gäller detta västerlänningarna.

4 *Monadmedvetenheten*

¹Monadmedvetenheten kan vara potentiell, aktualiserad, passiv, aktiverad, självaktiv, latent, inaktiv, subjektiv, objektiv, självmedveten.

²Monadens potentiella medvetenhet väckes till liv (aktualiseras) i kosmos. En gång aktualiserad är medvetenheten till att börja med passiv, aktiveras i evolutionsprocessen, tills den blir allt aktivare i växt- och djurrikerna för att i människoriket bli självaktiv och därmed förvärva medvetenhet om sig själv såsom eget jag.

³Med beteckningen ”monad” avses individen såsom uratom och med ”jaget” individens medvetenhetsaspekt.

⁴Beteckningen ”jag” tillkommer även de höljen, i vilka monaden förvärvat självmedvetenhet, med vilka jaget identifierar sig, för tillfället betraktar som sitt riktiga jag. Jaget är centrum i alla jagförnimmelser. Uppmärksamheten anger jagets närvaro.

5 *Olika slag av medvetenhet*

¹Man skiljer på jagmedvetenhet (individualmedvetenhet, självmedvetenhet i höljen), kollektivmedvetenhet och urjagmedvetenhet. (Tekniskt sett kan man skilja på kosmisk, solsystem- och planetmedvetenhet.)

²Eftersom universums yttersta beståndsdelar är uratomer, är kosmiska totalmedvetenheten en sammansmältning av alla uratomers medvetenhet, liksom oceanen är föreningen av alla vattendroppar (den närmaste liknelse man kan komma till).

³Den viktigaste insikten är att all medvetenhet samtidigt är kollektivmedvetenhet. Detta beror på att det inte finns någon personlig avskildhet, även om endast de som förvärvat essential medvetenhet (46) kan leva i kollektivmedvetenheten.

⁴Det finns otal slag av kollektivmedvetenhet: atom-, molekyl-, aggregat-, världs-, planet-, solsystemmedvetenhet och därefter olika slag av kosmisk medvetenhet. Ju högre rike monaden uppnår, desto mer omfattande är denna kollektivmedvetenhet, i vilken jaget med bevarad jagmedvetenhet upplever andra jag som ett eget, större jag.

⁵Man kan även uttrycka saken så att all medvetenhet i hela kosmos utgör en gemensam, ofrånkomlig, oskiljaktig enhet, i vilken varje individ har mindre eller större del, beroende på den utvecklingsnivå han uppnått.

⁶Liksom högre slag av materia genomtränger lägre slag, så uppfattar högre slag av medvetenhet lägre medvetenhet. Däremot kan lägre icke uppfatta högre, vilken alltid förefaller obefintlig.

⁷Medvetenhetskapaciteten ökar med varje högre atomslag i en fortgående serie, där produkten multipliceras med sig själv (alltså $2 \times 2 = 4$; $4 \times 4 = 16$; $16 \times 16 = 256$; 256×256 etc.).

⁸När monaden uppnått högsta gudomsriket och därmed förvärvat full kosmisk kollektivmedvetenhet, behöver den icke längre några höljen för att i dessa utveckla medvetenheten. Den lär då som först känna sig själv som det urjag den alltid varit. Till dess har den identifierat sig själv med något av sina höljen. Det är således icke så underligt, om de okunniga förgäves leta efter sitt jag och många rentav förnekar att det finns något sådant.

⁹Alla former i hela kosmos, även i högsta gudomsrikerna, är endast höljen för uratomerna - jagen. De former vi kallar ”själ”, ”ande”, ”gud” etc. är de höljen jaget använder på sina olika utvecklingsstadier.

¹⁰Till olika slag av medvetenhet kan man även räkna subjektiv och objektiv medvetenhet, jagmedvetenhet i individens olika höljen, över- och undermedvetenhet, minnet och individens upplevelser av viljetrytningarna.

6 Medvetenhetens natur

¹Medvetenheten utgör en enhet. Samtidigt är den knuten till olika materielag. Allt medvetet är samtidigt materia. En idé är en mentalmolekyl (sex slag) eller en mentalatom. Sedd ur materiaspekten förefaller medvetenheten graderad men ur medvetenhetsaspekten ograferbar. Den smälter samman men kan uppdelas. Detta är en av de många paradoxer man får, när förnuftet skall begripa verkligheten.

²När man skall söka förstå högre verkligheter, högre världar, kan man ifråga om materiaspekten tillämpa analogilagen, ”såsom ovan så nedan, såsom nedan så ovan”. Detta går emellertid inte beträffande medvetenhetsaspekten, utan all kunskap om högre, övermänsklig medvetenhet måste förmedlas från denna högre medvetenhet till mänskligheten, i den mån detta alls är möjligt. Men även då det är möjligt att på detta sätt förmedla någon kunskap om högre medvetenhet till lägre, blir resultatet alltid bristfälligt, ytligt och missvisande, ty medvetenhet måste upplevas för att förstås, och det gäller i synnerhet all högre medvetenhet än individens egen.

³Medvetenheten är något helt annat i varje högre värld, och ingen har någon som helst möjlighet att förstå en medvetenhet utöver egna erfarenheten. Planethierarkin hävdar också att andratriadens medvetenheter är så totalt olika förstatriadens att redan ordet ”medvetenhet” blir missvisande.

⁴Medvetenheten är en och enhet. Detta är den viktigaste insikten om medvetenhetens natur: det finns endast en medvetenhet i hela kosmos: den kosmiska totalmedvetenheten, som är sammansmältningen av alla monadernas medvetenhet. Varje monad har oförlorbar delaktighet i denna så snart dess medvetenhet aktualiserats i kosmos.

⁵I högre rikens kollektivmedvetenhet bevarar monaden sin jagmedvetenhet, sin självidentitet, samtidigt som den upplever andra monaders medvetenhet som ett eget, större jag.

⁶Livets mening är monadernas medvetenhetsutveckling. Denna utveckling (aktivering) försiggår i naturriken. Den begynner i mineralriket, fortsätter i växtriket, djurriket, människoriket etc. Esoteriskt uttryckes detta i symboliska talesättet ”medvetenheten sover i stenen, drömmer i växten, vaknar i djuret och blir självmedveten i människan”.

⁷Hur man vill åskådliggöra medvetenhetsutvecklingen, är en fråga om lättast begripliga sätt att framställa evolutionsprocessen, individuella medvetenhetens gradvis skeende förvärv av allt större medveten delaktighet i kollektivmedvetenheten.

⁸Medvetenhetsdifferentieringen hos fullt aktiverad medvetenhet är lika stor som materiedifferentieringen

⁹Högre medvetenhet omsluter lägre. Därmed menas att en individ som nått ett högre rikets kollektivmedvetenhet kan, närhelst han önskar, uppleva lägre rikets individers medvetenhet såsom sin egen medvetenhet.

¹⁰Liksom högre materia genomtränger lägre materia, så uppfattar högre medvetenhet lägre medvetenhet. Däremot kan lägre medvetenhet icke uppfatta högre, utan denna förefaller alltid obefintlig.

¹¹Från materiens synpunkt är allting materia, även det ”tomma” rummet. Hela kosmos är ett väsen. Vad är då allting från medvetenhetens synpunkt?

¹²Oklarhet och begreppsförvirring uppstår, ifall man icke gör klart för sig att: medvetenheten är en: kosmiska totalmedvetenheten, i vilken varje uratom (monad) har omistlig del

medvetenheten är av totalt olika slag i de olika atomslagen

högre slag av medvetenhet innehåller utom sitt eget slag samtliga lägre slag

medvetenheten till sin natur är både analytisk och syntetisk, ser både det som skiljer och det som förenar

attraktion och repulsion är dels en materiens egenskap (positiva och negativa atomers rörelse), dels en särskild tendens hos emotionalmaterien, dels tendens till identifikation och elimination i högre atommedvetenhet

ju högre slag av medvetenhet, desto klarare inses tillvarons mening och mål, medel och ändamål

högre slag av medvetenhet omöjligt kan förstås av lägre slag

femte naturriket och högre riken kan i sin verksamhet använda sina lägre slag av medvetenhet och använder inte högre än som är erforderligt.

7 Kollektivmedvetenheten

¹Det väsentligaste för förståelsen av tillvarons medvetenhetsaspekt är insikten om att det finns en enda medvetenhet i kosmos. Hela universum är ett levande helt, en kosmisk totalmedvetenhet. I denna har varje monad en omistlig del, sedan dess medvetenhet väckts till liv. Denna kosmiska totalmedvetenhet är en sammansmältning av medvetenheten hos samtliga monader i kosmos. Monaderna (uratomerna) förvärvar delaktighet i denna i och med att deras potentiella medvetenhet i involutionsprocessen aktualiseras (väcks) till passiv medvetenhet. Man kan också uttrycka saken så, att varje monads passiva medvetenhet lämnar sitt bidrag till den kosmiska totalmedvetenheten, blir såsom en droppe i medvetenhetsoceanen, utökande dess omfång.

²Därför följer att all medvetenhet till sin natur är både individuell och kollektiv. Kollektiva medvetenheten är den primära och gemensamma för alla monader i alla riken. Individuella jagmedvetenheten måste individen själv förvärva genom allt högre naturriken, vilket är möjligt just på grund av delaktigheten i kollektivmedvetenheten. Hur stor delaktigheten är, beror på monadens utvecklingsnivå.

³Varje materieaggregat i kosmos (atom, molekyl, materieform, planetvärld, solsystem, kosmisk värld) är ytterst sammansatt av monader, uratomer. Varje aggregat, varje materievärld har sin kollektivmedvetenhet, vilken är sammanfattningen av alla till aggregatet eller världen hörande monadmedvetenheter. Att räkna upp alla slag av kollektivmedvetenhet är praktiskt taget ogörligt. Allt som kan bilda en kollektivmedvetenhet på grund av något slags samhörighet, utgör automatiskt en sådan. Var två eller tre atomer är förenade, utgör de automatiskt en kollektivmedvetenhet.

⁴De sju atomvärldarna i solsystemet utgör sju huvudslag av kollektiv världsmidvetenhet. De sex molekylvärldarna inom varje atomslag bildar sex undergrupper av kollektivmedvetenhet inom varje huvudslag. Alla världar har sina minnen, de högre minnena innehållande de lägre. Världssjälen är kollektivmedvetenheten i planetens (46) och solsystemets (43) högsta värld.

⁵De monader som ingår i aggregatet kan befinna sig, och befinner sig också i regel, på olika medvetenhetsnivåer med högst olika förmåga att delta i kollektivmedvetenheten. Ofta tillhör de i aggregatet ingående monaderna olika naturriken. Ofta finns i aggregatet en monad, som är långt före de övriga i medvetenhetsutveckling och då med viss rätt kan betrakta aggregatet som sitt hölje.

⁶Kosmiska totalmedvetenheten motsvarar de gamles ”universums själ” eller ”gud immanent”. Somliga talar om ”själens uppgående i världssjälen”, men man kan inte uppgå i något som man redan utgör en del av. ”Gud immanent” betyder att varje monad är en potentiell gud, en gud i vardande, för övrigt delaktig i den kosmiska ”gudomligheten”. ”Gud transcendent” är alla högre övermänniska riken, vilka samarbetar för evolutionen.

⁷Verklighetsinstinkten innebor i kollektivmedvetenheten och yttrar sig först såsom spårinne, aningsförnimmelse, som hjälper jagmedvetenheten att långsamt och omärkligt uppfånga det från första början utsägliga. I emotionala mystiken kommer denna tendens till sitt första, mycket famlande uttryck.

⁸Individerna i de tre lägsta naturrikerna är kollektivmedvetna, ehuru de naturligtvis inte förstår det. Denna kollektivmedvetenhet visar sig i ”gruppsjälarnas” gruppmedvetenhet.

⁹Människan är begränsad till sin individualmedvetenhet, och denna är förutsättning för hennes förvärv av självmedvetenheten, självbestämmdhet, självtillit etc. Utan att förstå är hon även delägare i kollektivmedvetenheten, eftersom denna är primär och oförlorbar och förutsättning för själva individualmedvetenheten. Isoleringen i kausalmedvetenheten är orsaken till ensamhetskänslan, ”själens obotliga ensamhet”, som är en ”illusion”.

¹⁰Ju högre materieslag, desto högre slag av medvetenhet; ju högre värld, desto mer omfattande är kollektivmedvetenheten, som genomtränger all lägre medvetenhet och i sig upptar individualmedvetenheterna.

¹¹Högre slag av medvetenhet uppfattar alla lägre slag av medvetenhet. I till exempel kausalvärlden ingår alltså även mental-, emotional- och fysisk medvetenhet. För 43-medvetenheten är solsystemets samtliga sju slag av atommedvetenheter (43–49 inom solsystemet) såsom en enda medvetenhet.

¹²Ju högre materieslag, desto större dess energi i förhållande till lägre slag.

¹³Kollektivmedvetenheten är passiv men kan aktiveras. Den som kan aktivera den, kan tillgodogöra sig dess medvetenhetsinnehåll. Det är så allvetenhet förvärvas.

¹⁴Den som kan aktivera medvetenheten i högre materieslag, vet mer än den som kan aktivera endast lägre medvetenhet.

¹⁵Härskaren i en värld är den monad som äger största förutsättningarna att aktivera denna världs kollektivmedvetenhet, alltså den som aktiverat högre slag av medvetenhet än andra monader.

¹⁶Kollektivmedvetenhet innehåller alltid mer än individualmedvetenhet. Kollektivmedvetenheten är i såväl medvetenhets- som energihänseende överlägsen individualmedvetenheten. Individen utvecklar sin medvetenhet genom att aktivera passiva medvetenheten i allt högre molekylarslag, denna passiva medvetenhet från kollektivmedvetenheten. Individen expanderar sin medvetenhet genom att direkt förvärva allt högre slag av gemensamma aktiva kollektivmedvetenheten, genom att bli ett allt större jag med allt fler andra jag. Därav följer uppgivandet av alla separativa tendenser. Man kanske nu förstår, varför enheten är nödvändig, strävan till allt större enhet, alltmer vidgad gemensamhetsmedvetenhet, och varför exklusivitet är det verkliga hindret för expansion.

¹⁷Lärjungen i planethierarkin upptäcker vilka, som uppnått samma utvecklingsnivå, som strävar mot samma mål och att deras arbete i själva verket är en gemensamhetssträvan. Dessa upptäckter förintar illusionen att det finns någon ensamhet.

¹⁸Mänskligheten utgör fjärde naturriket. Det finns inalles tolv naturriken. Varje högre naturrike innebär för monaden en enorm stegring i medvetenhetshänseende, såväl intensivt som extensivt. Individens delaktighet i kosmiska totalmedvetenheten ökar, tills han i högsta riket införlivat denna totalitet i sin individualmedvetenhet.

¹⁹Mänskligheten utgör i sin helhet en kollektivmedvetenhet, likaså varje ras, nation, släkt, familj. Detsamma gäller alla sammanslutningar, föreningar etc.

²⁰Varje individ tillhör ett otal slag av kollektivmedvetenheter, från lägsta grupp på samma utvecklingsnivå till allt större enheter, planet-, solsystem-, kosmiska enheter och i sista hand kosmiska totalmedvetenheten.

²¹Att det finns en enda medvetenhet betyder att vi alla är ett, utgör en enhet. Det är därför alla ska nå målet till slut. Alla monader i alla lägre riken är på väg mot högsta riket och ska nå detta en gång. Och de på högre stadier får all den hjälp som är nödvändig för fortsatt utveckling, men får då också göra vad de kan för att hjälpa dem på lägre nivåer. Vi är alla beroende av varandra och bör då inse vårt ansvar för denna livsgemenskap.

²²Själva det faktum, att den kollektiva medvetenheten är den primära, klargör att kollektiviteten är det väsentliga och individens existens möjliggöres genom kollektiviteten.

Utan kollektiviteten och vad den samlat av erfarenheter skulle kultur icke kunna finnas. Det är kulturarvet, som ger individen kunskap om verkligheten och livet. Utan detta arv skulle mänskligheten kvarstå på barbarstadiet.

²³Det är misstag att tro att gemensamhetsmedvetenheten skulle omöjliggöra individualiteten. Tvärtom gäller att ju högre värld och ju högre slag av medvetenhet, desto mer utvecklad individualitet. Men om en sak råder en enda oemotsäglich åsikt: den absoluta nödvändigheten av att äga kunskap om de natur- och livslagar, som gäller i de världar individerna uppnått, och förmågan att tillämpa denna kunskap och insikt.

²⁴Allting är egenart. Icke förrän mänskligheten insett detta, kan den inse individualitetens betydelse i samtliga kollektiv. Varje uratom har sin egenart. Varje förening av atomer har sin egenart. Varje kollektivitet har sin egenart, en syntes av ingående individernas egenart. Varje värld har sin egenart. Varje kosmos har sin egenart. Varje individs uppfattning av andras egenart har sin egenart. Det finns endast egenart. Förståelsen är det gemensamma i allas egenart. Ingen kan uppge sin egenart, borde icke göra det, även om det vore möjligt. Men med allt högre slag av medvetenhet i allt högre materielag följer alltmer ökad förståelse för det enskilda i det allmänna och det allmänna i det enskilda.

²⁵Individen är såsom jag en unik, absolut egenart, samtidigt som han är en del av ett kollektiv och ett allt större kollektiv och slutligen en kosmos. Det är tack vare detta allt större kollektiv hans medvetenhet kan nå allt högre, omsluta allt mer, slutligen allt. Utan kollektivet funnes intet uppstigande, ingen medvetenhetsexpansion, ty det kan omsluta andras medvetenhet. Genom att uppgå i allt högre, allt större grupper förstärks hans individualitet till universalitet, utan vilken individen är dömd att förtvina. Han blir allt rikare genom att uppgå i planetmedvetenhet, solsystemmedvetenhet, allt större kosmisk medvetenhet.

²⁶De som ingått i kollektivmedvetenheten, behöver inte längre själva ”konstatera fakta”, utan de har tillgång till allt som alla konstaterat och som alltså finns i vars och ens medvetenhet. Eftersom alla är specialister samtidigt som de är ”universalister”, finns alltid speciell sakkunskap tillgänglig, ifall den skulle behövas.

²⁷Ju mer individens delaktighet i kollektivmedvetenheten ökas genom medvetenhetsexpansion, desto mer innehåll får individens totalmedvetenhet. Så länge manifestationsprocessen varar, undergår allting förändring, varför kunskapen aldrig kan vara något en gång för alla fastställt och avslutat. Forskningen är således oändlig i alla världar, och detta måste såväl planethierarkin som planetregeringen taga del av. Det betyder att mänsklighetens vetenskapliga forskning både beaktas och på alla sätt befrämjas av planethierarkin, som tillgodogör sig de slutgiltiga resultaten av all forskning.

²⁸Allvetenheten är relativ, beroende på att den är ett resultat av upplevelse, erfarenhet och bearbetning av erfarenheten och detta i alla världar i hela kosmos. Eftersom alla materieprocesser, skeenden etc., liksom alla yttringar av aktiv medvetenhet, finnas bevarade i kollektivmedvetenheten, så är allt förflutet tillgängligt för forskning. Varje individ alltifrån mineralriket är, och blir med tiden i högre riken alltmer, något av en specialist (speciell bearbetare av tillvarons tre aspekter), och denna hans specialitets bearbetningsresultat finns tillgängligt i kollektivmedvetenheten. När individen nått därhän, att han kan börja bearbeta vad som finns i denna kollektivmedvetenhet, tillgodogör han sig allt i denna som berör hans specialitet och blir därmed den verkliga specialisten. Detta kommer alla till godo. Gemensamhetsmedvetenheten möjliggör att vid behov omedelbart erhålla vilket specialvetande som helst.

²⁹När specialisten förvärvat interplanetarisk medvetenhet (45), tillgodogör han sig motsvarande vetande hos specialister i andra planeter, och när han förvärvat interstellär medvetenhet (42) tillgodogör han sig motsvarande vetande hos dem i andra solsystem. Så utbildas kosmiska specialister. Och allas vetande står vid behov till allas förfogande.

³⁰Allvetenheten i de olika världarna är den för alla gemensamma aktiverade kollektiva atommedvetenheten. Denna kunskap är ett resultat av alla atomers upplevelser alltsedan

planetens tillkomst, bevarade i atomminnet, i såväl subjektivt som objektivt hänseende. Ty medvetenheten är både subjektiv och objektiv, en sak subjektivisterna aldrig kunnat inse. Kunskapens material är såväl subjektiva som objektiva fakta. Det är först i kausalvärlden, platonska idévärlden, dessa fakta insatts i sina riktiga sammanhang till system eller platonska verklighetsideer. Idévärlden innehåller de tre lägsta atomvärldarnas (47–49) samlade, systematiserade erfarenheter. Dessa ideer är ett verk av alla dem som blivit kausaljag och högre jag ända upp till 43-jag. Alla dessa arbetar med kausalmateriens medvetenhet och energi i och för evolutionen. Idévärlden innehåller inte den ”absoluta” kunskapen, endast resultatet av hittillsvarande evolutionen. Idévärdens ideer utökas och omformas ständigt genom nya erfarenheter i fortsatt manifestationsprocess.

8 Kollektivväsen

¹Varje materievärld, varje molekyllag i en värld etc. utgör en enhet i medvetenhets-hänseende. Varje grupp av kollektivmedvetenheter har en individ som dominant i detta kollektivväsen, en individ, som i sin medvetenhet sammanfattar alla medvetenheter inom detta ”sitt hölje” och är lagrepresentant för höljet. Hela planeten, hela interplanetariska området, hela solsystemet etc., hela kosmos utgöres av en ”oändlig” serie av dylika kollektivväsen på olika utvecklingsstadier, en enhetlig organisation.

²Alla involutions- och evolutionsmonader är alltid sammanhållna i grupper inom samma rike, elemental- eller naturrike. Vad gäller evolutionsmonaderna kallas dessa grupper inom de tre lägsta naturrikena ”gruppsjälar”, i fjärde naturriket ”klaner” och inom övermänskliga riken ”kollektivväsen”. Den högsta gruppen i ett kollektivväsen är detta kollektivväsens ”gud”.

³Risken med ett dylikt faktum ifråga om mänskligheten är att genast alla tror sig om att kunna avgöra vilka som hör till deras egen klan och hänföra även andra individer till bestämda klaner. Det måste alltså med skärpa klargöras att människorna saknar möjlighet att avgöra den saken. Det hör emellertid med till esoteriska kunskapen att veta att även människorna tillhör mänskliga kollektivväsen.

⁴Alla essentialjag och högre jag tillhör expanderande kollektivväsen, egna grupper med gemensamhetsmedvetenhet. En sådan grupp upptar efterhand (i den mån individerna från lägre riken förvärvat motsvarande slag av medvetenhet) allt fler individer. Till att börja med (i femte naturriket) sker gruppindelningen efter de sju departementen. I sjätte riket har de sju uppgått i departementen 1–3.

9 Kollektivmedvetenheten i mänskligheten

¹Människorna tillhör kollektivväsen. I dessa kollektivväsen finnas grupper, klaner, släkter, familjer. Dessa monader gjorde erfarenheter tillsammans i gruppsjälar i mineral-, växt- och djurriket och kausaliserade slutligen tillsammans. Dessa esoteriska klaner etc. utgör i kausalvärlden sammanhållna grupper (potentiella, framtida kollektivväsen), som inkarnerar i regel tillsammans i alla möjliga relationer. I övergångstider mellan zodiakepokerna får de göra andra, erforderliga erfarenheter med andra klaner, släkter etc. och känner då sitt främlingskap.

²Särskilt de små grupper, som ständigt bildat familj, är bundna vid varandra med oslitliga band: där samma individer varit omväxlande far, mor, bror, syster, son, dotter. Det är egentligen endast dessa, som har rätt att tala om kärlek vid första ögonkastet. Den kärleken består alla hållfasthetsprov i alla livets skiften. Ibland är man inte ”släkt” utan endast vänner på denna den verkliga vänskapens grund. Har man misstagit sig i detta hänseende och illusionen plötsligen brister, hör detta nog till det mest svåröverkomliga i livstragiken.

³Skilsmässan från verkliga vänner är sällan långvarig. Man har dem hos sig i mentalvärlden och möter dem i ny inkarnation. Den mentalform av dem man själv skapar vitaliseras av en molekyl från vännens kausalhölje. Visserligen händer det att, ifall man blivit alltför mycket beroende, så att man förlorat sin självständighet, några inkarnationer kan förflyta utan att man

träffas. Då söker man vännerna förgäves och lever sitt ensamma liv.

⁴Medvetenheten är en, den kosmiska totalmedvetenheten, i vilken varje individ har omistlig del. Det är för att väcka medvetenheten till liv och därefter få individen att förvärva allt större delaktighet i totalmedvetenheten, som solsystem med planeter kommit till och individerna på planeten få genomgå utvecklingen i en serie allt högre naturriken. För att individen skall kunna förvärva kollektivmedvetenhet och målmedvetet tillämpa de livslagar som bestämmer detta, fordras att han förvärvar individualmedvetenhet. Männsklighetens intellektuella elit inser nödvändigheten av individuell bedömningsförmåga, självtillit och självbestämmdhet. Men detta är inte målet för utvecklingen utan endast förutsättning för kollektivmedvetenhet, allt mer omfattande suveränitet.

⁵Kollektivmedvetenheten börjar med gemensamhetsmedvetenhet hos några få: en esoterisk familj. Den vidgas efterhand att omsluta en esoterisk släkt, en esoterisk klan, allt större grupper utöver ras- och nationsgränser.

⁶Varje nation har en "själ", bestående av ett större och ett mindre kausalhölje. Dessa två höljen bildas av de inkarnerande. I vanliga fall dras en kausalmolekyl (47:3) från inkarnerande individens mindre kausalhölje till nationshöljet. Individen är då liksom en tillfällig gäst hos nationen. Förälskar sig emellertid individen så i nationen, att han inte vill inkarnera i någon annan, så dras en mentalatom (47:1) till nationens större kausalhölje. Han blir då liksom en nationstyp med i regel utpräglade nationsdrag.

⁷Gruppsjälar bildas alltid vid sammankomster. Deltagarnas tankar och känslor kastas ut ur höljen i en ständig ström. Molekylerna med "frändskapsbegär" dras i dessa mental- eller emotionalformer till varandra och bilda en materieform, en kollektivsjäl, som binder deltagarna samman, allt starkare, ju mer utformad och vitaliserad formen blir. Katolska kyrkans kollektivsjäl, till exempel, är av sådan storlek och vitalitet, att mycket få katoliker kan undandraga sig dess makt och "sökare" lätt hypnotiseras av den.

⁸Medveten om sitt kollektivväsen blir människan först, när hon ingått i femte naturriket. När individen kan uppfatta sin värld som sitt eget jag, har han från att ha varit en "individ" blivit ett kollektivjag, fastän han alltid förblir en individualitet.

⁹Männskligheten består i själva verket av sju kollektivväsen (vilka ännu befinner sig på fosterstadiet), som individerna blir medvetna om, när de blivit kollektivjag. Det är detta faktum, som är grunden till människlighetens allmänna broderskap.

¹⁰Blavatsky, som omnämner detta i *Den hemliga läran*, kallar dessa kollektivväsen för "himmelska människor". Det är en olämplig beteckning, eftersom de i dylika kollektivväsen ingående individerna har lämnat människoriket bakom sig.

¹¹Människorna måste lära sig tänka kollektivt. Vad envar lär, varje enskild erfarenhet, ingår i den allmänna fonden av livserfarenhet, berikar kausalvärldens ideer och ökar dessas antal, ökar planetmedvetenhetens vetande, som är ett resultat av alla monaders i planeten erfarenhet. Vi måste lära oss att glädjas över alla, som alls tänker självständigt och inte är pratautomater. Alla som strävar efter utveckling, bidrar till den allmänna utvecklingen.

¹²Allt utvecklas. Även solsystemet är stätt i utveckling med allt vad däri är. När allting nått den fullkomlighet, som är möjlig att nå i systemet, så har detta nått sitt slutliga ändamål för fortsatt utveckling i kosmiska riken. Det blir en annan syn på livet än vad livsokunnigheten hittills haft. Varje monad lämnar sitt lilla bidrag till utvecklingen, och det är samlade produkten av dessa bidrag, som i det långa loppet gör systemet allt mer ändamålsenligt. Det framgår härav hur livsfientligt avunden motverkar utvecklingen, hur kortsynt det moraliska dömandet ter sig, hur felaktig den livssyn är som stirrar på ofullkomligheten och därmed hämmar och motverkar livets inneboende strävan.

¹³Så snart gruppbildning är möjlig, och den är numera möjlig, måste den gå före individuell behandling. Ekonomiskt, socialt, politiskt blir kollektivitetens företeelser alltmer uppenbara. Att strider förekommer är ännu oundvikligt och får icke bortskymma faktum, att en massrörelse

är i gång för samarbete till klassens, nationens, mänsklighetens väl. Mänskligheten har inträtt i kollektivitetsstadiet såsom förstadium till dels allmän fysisk-eterisk objektiv medvetenhet, dels kausal gruppintuition. Det är slut med "själens obotliga ensamhet". Alla i gruppen vaknar till gemensamhetsmedvetenhet.

¹⁴Så stor procent av mänskligheten har nått sådant utvecklingsstadium, att hierarkin ansett tiden vara inne att övergå från individuell till kollektiv behandling av mänskligheten. Det är således icke längre individen utan individen i gruppen, som röner särskilt beaktande. Det framhålles med skärpa, att det första individen måste beakta vid sin strävan till utveckling är gruppgemenskapen. Alla tillhöra vi en grupp, även om vi i de flesta fall ännu är omedvetna om detta. Och det lönar sig icke att spekulera över vilka som kan tänkas tillhöra den. Vi har att utgå ifrån att alla vi möter med samma strävan till utveckling, tjänande och möjlighet till gemensam förståelse hör till gruppen.

¹⁵Varje slag av kollektivitet har gemensam kollektivmedvetenhet. Ifall människorna insåge detta, skulle de inte, som nu är fallet, vara så oppositionella utan mera villiga till samarbete och ömsesidig förståelse. Detta utesluter ingalunda "kritik", om därmed menas saklig, operativ analys av andras uppfattningar. Den är tvärtom till fördel, om den upptas i den rätta andan. Strängt taget kan man inte analysera för mycket. Ju mera analys, desto större klarhet, som kommer alla till godo i kollektiviteten. Men så länge avund, självhävdelse, härsklustnad, sårbarhet råder, har ingen nytta av kollektivmedvetenheten.

¹⁶När människan uppnått humanitetsstadiet och i människoriket förvärvat erforderliga egenskaper och förmågor, så att hon inom relativt få inkarnationer har utsikt att övergå till femte naturriket, när hon gjort alla behövliga erfarenheter, så att hon praktiskt taget ingenting mer har att lära av mänsklig erfarenhet, när hon genom sin tjänande inställning till livet och mänskligheten visar att hon vill ställa alla sina krafter till evolutionens tjänst, frivilligt anmäler sig såsom aspirant till planethierarkin, har hon utsikt att bli antagen såsom lärjunge till ett 45-jag. Av sin lärare får hon erforderliga anvisningar om hur hon skall kunna förvärva kollektivmedvetenhet, varmed hon gör sitt inträde i planethierarkin.

¹⁷Av läraren får hon veta att hon sammanförts med några för henne okända individer för att bilda en "grupp". Det gäller för henne att tillsammans med dessa förvärva gemensamhetsmedvetenhet, en egen gruppmedvetenhet, gemensam emotional och mental medvetenhet, så att vad en av dem känner och tänker uppfattas av de andra som deras eget kännande och tänkande, samtidigt som de veta från vem dessa vibrationer komma.

¹⁸När individen lyckats med detta, får han uppgå i en större grupp och i allt större grupper, tills han är mogen för att ingå i planethierarkins gemensamma essentialmedvetenhet.

¹⁹Eftersom kollektivmedvetenheten är den primära och gemensamhetsmedvetenhet är förutsättning för ingåendet i enheten, följer därav, att individen bör söka en grupp, vars medlemmar äger livsförståelse och sträver efter att förvärva förmåga att meddela sig med varandra på mental väg. Detta är första steget mot kausal och essential objektiv "syn", möjlighet att se, höra etc. i alla världar vad man vill uppleva av något närvarande eller förflutet inom planeten. Ett 45-jag är närvarande i samma ögonblick han riktar uppmärksamheten mot detta. För dem som har sexdimensional syn ligger allting inom blickfältet.

10 Gruppmedvetenhet

¹Vi tillhör alla en grupp, vare sig vi vet om det eller ej. Känslan av ensamhet är en illusion. Att vi i en viss inkarnation kanske aldrig träffat någon i vår grupp, betyder inte att den saknas. Vi har full rätt och bör också utgå ifrån att den finns, ty den finns.

²Däremot är det felaktigt att i gruppen räkna in personer vi träffat och gärna skulle önska tillhörde gruppen. De kanske gör det, men det är icke individens sak att börja utse sin egen grupp, förrän han blivit ett kausaljag, kan studera sina föregående inkarnationer och

konstatera vilka som oftast förekommit i dessa.

³Gruppen är icke en tänkt grupp utan en materiell verklighet. Den har alltså vad man skulle kunna kalla en gruppssjäl, mestadels embryonal. Essentialvärlden (46), lägsta enhetsvärlden, består till stor del av sådana grupper. Mindre grupper uppgår i allt större grupper, tills grupperna blivit så stora att de kan uppgå i essentialvärlden. Varje grupp ger upphov till gemensamt kollektiv med atomer från samtliga individer i gruppen. Det är detta kollektiv, som utgör gruppens enhet.

⁴När en människa blir en lärjunge till planethierarkin, får hon med några andra lärjungar bilda ett litet kollektivväsen med gemensamhetsmedvetenhet, en första början till allt större gruppmedvetenhet och slutligen essential världsmidvetenhet.

⁵Den minsta grupp, som kan existera såsom grupp, består av minst tre och mest nio individer. Deras känslor (48:2,3) om och tankar (47:4-6) på gemenskapen, enheten, formar efterhand omedvetet i essentialvärlden en materieförm, som växer sig allt starkare.

⁶Nio lärjungar sammanföres i en grupp och får gemensamt bilda ett essentialväsen. Detta går så till att mentalatomer och emotionalatomer från deras höljen sammanföres till ett hölje av essentialmateria, övervakat av ett essentialjag, som blir centrum för kollektiva kausal- och emotionalmedvetenheten.

⁷Essentialväsendet medför att de nio lärjungarnas känslor och tankar blir gemensamma. Envar bidrar med sina egenskaper och förmågor, vilka kommer alla till godo, så att envar förfogar över kollektivväsendets medvetenhets- och energimöjligheter, att brukas i evolutionens tjänst.

⁸Givetvis bidrar detta i hög grad till att underlätta samtligas egen utveckling. Individerna hjälper på detta sätt varandra och lär sig att kollektivt lösa förekommande problem.

⁹Eftersom alla vet vad de övriga känner och tänker, är förutsättningen, att alla förvärvat medvetenhetskontroll, så att inga olämpliga, störande medvetenhetsyttringar förekommer.

¹⁰Gruppdeltagarna får alltså redan på detta stadium (högsta emotionala, 48:2,3 och högre mentala, 47:4,5) lära sig ingå i enheten, vilket i hög grad underlättar deras strävan att inträda i enhetsvärlden (46).

¹¹Dessa smågrupper övervakas av ett 46-jag, tills de nått sådant omfång att de kan uppgå i allt större grupper, så att de måste omhändertagas av ett 45-jag, varefter individerna har utsikt att förvärva kausalmedvetenhet.

¹²Det gemenskapshölje, som individerna i gruppen samfällt bygger, består av mentala, kausala och efterhand också essentiala molekyler. Som alla höljen har det en enhetlig medvetenhet, i detta fall präglad av alla de ingående individers medvetenhet, och det växer genom tillförsel av laddade molekyler. Höljet upplöses, när medlemmarna ingår i femte naturriket. Naturligtvis består höljet genom individernas alla inkarnationer. Så länge det finns, personifieras det av en medlem av planethierarkin.

¹³Det är en väsentlig skillnad mellan individens centraliserade jagmedvetenhet och hans i gruppmedvetenheten decentraliserade delmedvetenhet. Individens möjlighet till verkligt effektivt tjänande beror på hans insikt härom. I gruppmedvetenheten är hans effektivitet hundrafalt större.

¹⁴För dem som inser att gemenskapsmidvetenheten är förutsättning för medvetenhetsexpansion, ter sig individen i sin isolerade individualitet som ett oanvändbart redskap. Planethierarkin söker medarbetare, som kan ingå och uppgå i en grupp, vars uppgift, sedan den förvärvat gruppmedvetenhet, blir att med så mycket större effektivitet ("gruppkraften") kunna utföra visst arbete.

¹⁵Individen har då uppgivit sin isolerande inställning, sin känsla av motsättning till andra individer. I följande inkarnationer försvinner efterhand hans motsättning till yttervärlden över huvud taget, när han väl insett att allt levande har del i kosmiska totalmedvetenheten, att alla monader i kosmos utgör en enhet.

¹⁶Medvetenhetsutvecklingen under innevarande zodiakepok (Vattumannens) kommer att leda till gruppbyggande, liksom förflutna epoken medfört intensiv "individualisering". Vi får grupparbete, gruppvisen, gruppidealism etc. Ifall icke därvid universaltanken blir den dominerande, fås en mycket farlig tid. Ty gruppen medför en kombination av viljor och energier, vilken får oerhört mycket större effekt än individuella energin. Är gruppmotivet av repellerande slag i stället för av attraherande, blir ondskan så mycket större i världen. "Samvetet" (individuella ansvarskänslan) undertrycks, individen rycks med av gruppsykosen, varvid också förljugenheten och förvrängningstendensen medverkar. Vi har alla erfarenhet av dylikt redan (svartlistning etc.). Det blir värre, ifall inte alla göres uppmärksamma på "gruppriskerna" och energiskt reser motstånd mot alla slags förföljelser.

11 Telepati

¹Människans fyra aggregathöljen (eter-, emotional- mental- och kausalhöljerna) är levande mottagningsapparater, som är oöverträffligt känsliga för alla slags vibrationer.

²Individen är nedsänkt i ett hav av vibrationer. Hur mycket han kan uppfatta av dessa, beror på hans utvecklingsnivå. Ju mer utvecklad medvetenheten i de olika höljen är, desto fler vibrationer kan medvetenheten uppfatta. Ett mentaljag uppfattar mentalvibrationerna och särskilt dem som berör dess sfär (medvetet eller omedvetet). Lagen för orsak och verkan härskar även i det omedvetna. Hur mycket människan i själva verket uppfattar av det hon skulle kunna, beror på hennes förmåga av uppmärksamhet och förmåga av samtidig uppmärksamhet i alla fyra höljen.

³Alla vibrationer, som ligger över nivån, gå nästan alltid spårlöst förbi. Det tillhör hennes övermedvetna, och om det är hon aningslös.

⁴Genom våra emotional- och mentalvibrationer påverkar vi vår omgivning utan att vi inser det.

⁵De vibrationer, aktiva medvetenheten slungar ut i emotionalvärlden, kan uppfattas av dem, vilkas uppmärksamhet för tillfället inriktats på motsvarande våglängd. De "tankeformer" (former av emotional och mental materia) som produceras stannar emellertid i regel i fabrikanternas emotionalhölje med ofrånkomlig verkan: förgiftande (hatväckande), fördummande eller motsatsen.

⁶Man kan indela människans emotionala och mentala medvetenhetsyttringar i två grupper: egenaktivitet och robotaktivitet (inklusive "vanetänkande": automatiserade, ursprungligen egna känslö- och tankeassociationer).

⁷Hos de flesta är över 90 procent av deras medvetenhetsaktivitet emotional och mental robotaktivitet.

⁸De vibrationer som robotarna upptar är till största delen reproducerade vibrationer av vad andra känt och tänkt, som människan upptar och genom sin uppmärksamhet förstärkt återutsänder i emotional- och mentalvärldarna.

⁹Det individen uppfattar är i regel och i största allmänhet vad som berör hans vetkapsområden och hans intressen, vad han nyligen hört eller läst etc. Det andra går spårlöst förbi.

¹⁰Det mänskliga tänkandet är i stort sett ett masstänkande: grupp-, klan-, klass-, nations-tänkande, som människan aningslöst deltar i, när hon tror att hon tänker "självständigt", omedveten om varifrån alltsammans kommer.

¹¹Lichtenberg hade en glimt av denna idé, när han (på 1700-talet) skrev: "Man borde icke säga, jag tänker, utan i stället, det tänker i mig".

¹²Telepatin förklaras enklast med det faktum att all medvetenhet är kollektiv och gemensam för alla som förvärvat förmågan att uppfatta. Vi har alla delaktighet i kollektivmedvetenheten.

¹³Det mesta tänkandet (mer än 80 procent) och ännu mera kännandet är telepatisk upptagning. De telepatiska företeelserna räknas icke till det omedvetna. De tillhör varken under- eller övermedvetenheten. De tillhör det otal vibrationer som i varje sekund genomströmmar

allas höljen. Är individens mottagare inställd på hans särskilda våglängd (bestämd av vetande och erfarenhet) och hans uppmärksamhet ej är upptagen med annat, så upplever han tankar eller känslor, som han tror vara egna men som kommer utifrån. Alla är telepatiska utan att veta om det. Ju lägre utvecklingsstadiet, ju mindre förmågan av egenaktivitet i höljena, desto större andel av det subjektivt upplevda mottas utifrån. Masstänkande, massuggestion, psykoser, är telepatiska fenomen. Vi är mycket mer beroende av det kollektiva än vi anar. Först när individen förvärvat mentalkontroll och själv kan bestämma sina höljens medvetenhetsinnehåll, blir han fri från dessa inflytelser utifrån. De som förnekar telepatins möjlighet, har ingen aning om vad telepati är. Telepati är det vanligaste av allt.

¹⁴Det är alltså icke likgiltigt vad vi känner och tänker. Alla medvetenhetsyttringar har sin effekt även på andra, emedan de ger upphov till vibrationer i människans världar och materiemer i emotional- och mentalvärlden, vilka upptas av andra.

¹⁵Människorna är ännu alltför livsokunniga för att begripa, vad de sår för sådd och förbereda för skörd med sina tankar och sitt tal. Varenda medvetenhetsyttring har sin effekt. Och eftersom det mesta folk tänker är repulsioner, så blir skörden hatets verkningar i alla avseenden: lögn, mord, krig.

¹⁶Det är mycket man får till skänks genom telepati. Den okunnige tror att han själv tänkt ut detta och tycker sig mycket vis. Den mentalt lättpåverkade kan uppfånga massor av hugskott från andra. Alltför många blir offer för dessa infall och tar dem för egna snilleblixtar.

¹⁷Det finns två slag av vanlig telepati: emotional och mental. Det är tack vare den emotionala som t.ex. hundar och katter kan finna vägen hem från oerhörda avstånd. De vägleds av vibrationerna från hemmet. Dessa vibrationer upptas av solarplexuscentrum.

¹⁸Hos människan förekommer tre slag av telepati: emotional, mental, kausal. Den emotionala yttrar sig numera starkast på barbarstadiet, avtar starkt på civilisationsstadiet (beroende på ökade aktiveringen av mentalmedvetenheten 47:6,7). Solarplexuscentrum i eterhöljet upptar vibrationerna i 48:4-7, hjärtcentrum i 48:1-3, strupcentrum i 47:6,7, panncentrum i 47:4,5, hjässcentrum i 47:1-3. Medveten telepati fås först efter vitaliseringen av panncentrum (symbol: triangeln med ögat). Lägsta slag av medveten kollektivmedvetenhet fås i essentialmedvetenheten (46). Typiskt utslag av omedveten kollektivmedvetenhet är den s.k. masspsykos.

¹⁹Planethierarkin tillåter inte sina lärjungar att på egen hand experimentera med vitaliseringen av centra i inkarnationshöljerna. De som behöver förmågan av telepati för tjänande av livet, undervisas om metoden.

²⁰Telepatin är en framtidens vetenskap. Inom några få århundraden kommer eliten inte att behöva använda ord utan skall kunna överföra sina mentalföreställningar direkt till andras mentalmedvetenhet. Då undanröjs de missförstånd som orsakas av att vi lägger in olika betydelse i orden (nu så vardagliga och vanliga att man förundras och blir glad, om man inte blir missförstådd).

²¹Innan människan kan förvärva enhetsmedvetenhet med allt i essentialvärlden, måste hon ha förvärvat emotional och mental telepatimedvetenhet i en grupp, övervakad av någon i planet-hierarkin, som sammanför några härför lämpliga lärjungar i grupper med olika livsuppgifter i mänskligheten. Denna grupp-gemenskap underlättar förvärv av de egenskaper som erfordras för essential medvetenhet. Det är i dessa grupper, som metodisk och systematisk telepati utvecklas.

²²Förutsättning för avsiktlig och ändamålsenlig telepati är emotional attraktion och fortsättningsvis essential enhetssträvan. Man kan inte uppfatta kosmiska totalmedvetenheten utan att vara en medveten del därav, men när man är det, har man ingått i enheten.

12 Stadierna i monadmedvetenhetens uppvaknande

¹Monadmedvetenheten kan vara potentiell, aktualiserad, passiv, aktiverad, självaktiv, latent, inaktiv, subjektiv, objektiv, självmedveten. Dessa är monadmedvetenhetens olika tillstånd.

²Dessa tillstånd bestämmer de olika stadierna av monadmedvetenhetens uppvaknande och

fortsatta utveckling i den stora manifestationsprocessen. Det är därför nödvändigt att ha en klar uppfattning och urskillning av dessa tillstånd och motsvarande stadier för att förstå medvetenheten, manifestationen och tillvarons mening.

³Absurditeter blir följden, om dessa olika tillstånd och stadier sammanblandas med varandra. Några exempel på dylika sammanblandningar: 1) Sammanblandning av inaktiv och självaktiv medvetenhet. 2) Sammanblandning av subjektiv och objektiv medvetenhet. 3) Sammanblandning av självaktiv och självmedveten medvetenhet. 4) Sammanblandning av potentiell och latent medvetenhet. Vari består det absurda i dessa fyra sammanblandningar? Svar: 1) Att sammanblanda inaktiv och självaktiv medvetenhet är detsamma som att inte skilja mellan monadens självinitierade medvetenhet och höljenas mekaniska medvetenhet. Denna sammanblandning gör de som urskillningslöst säger "jag" om allting: "jag blev arg", "jag känner mig så kränkt", "jag kan inte med den typen". 2) Att sammanblanda subjektiv och objektiv medvetenhet är vad den subjektivistiska filosofin i Öster- och Västerlandet konsekvent gjort. Den har subjektiverat hela objektiva verkligheten, gjort materien till illusion, enbart inre upplevelse. 3) Om det ingen skillnad vore mellan självaktivitet och självmedvetenhet, skulle även djuren ha självmedvetenhet. 4) Om potentiell och latent medvetenhet vore detsamma, vore det ingen skillnad mellan övermedvetet och undermedvetet, mellan de allt högre medvetenhetsslag monaden erövrar i allt högre riken och de lägre medvetenhetsslag monaden redan lämnat bakom sig.

⁴Från början, före införandet i en kosmos, har monaden endast potentiell medvetenhet. Monaderna är då omedveten liksom urmaterien. Monadens potentiella medvetenhet väcks till liv, aktualiseras, i den kosmiska involutionsprocessen. Därefter har monaden under hela sitt deltagande i manifestationsprocessen aktuell medvetenhet.

⁵Under involutionsprocessen förblir monadens aktualiserade medvetenhet enbart passiv. Detta betyder inte att monaden är överksam i sin medvetenhet, utan det betyder att den saknar förmåga av självaktiv medvetenhet. "Passiv" är alltså i detta sammanhang ett annat ord för "icke självaktiv". Monaderna kan under involutionen återge de vibrationer som beledsagar självaktiva monaders medvetenhetsyttringar men kan alltså inte själv frambringa sådana. Därför kallas denna enbart passiva medvetenhet också "speglade".

⁶Under evolutionsprocessen blir monadens medvetenhet självaktiv. Denna självaktivitet stegras allteftersom monaden genomgår de tre lägsta naturrikerna.

⁷Också evolutionsmonader befinner sig ofta i icke-självaktiva tillstånd liksom involutionsmonaderna. Men hos evolutionsmonader kallas det inte "passivitet" utan "inaktivitet". Åtskillnad måste alltså göras mellan nödvändiga och icke-nödvändiga tillstånd: involutionsmonaderna kan inte vara självaktiva, evolutionsmonaderna kan vara det och måste vara det för att utvecklas vidare. Varje människa som önskar utveckla medvetenheten, har alltså här något mycket viktigt att beakta: att hon själv (monaden) alltför ofta är inaktiv, så att i stället hennes höljen står för "hennes" medvetenhetsaktivitet. Att det hos människan ideligen uppstår icke önskvärda känslor och icke önskvärda tankar är således inte problemet. Problemet är inte höljenas aktivitet, utan monadens inaktivitet; att monaden låter sig ryckas med, identifierar sig med höljenas medvetenhetsyttringar, så att jaget (monadmedvetenheten) säger "jag" om dessa icke-jagets mekaniska manifestationer.

⁸All materia är aktiv (aktiverad genom primärmateriens atomströmmar). All aktivitet blir samtidigt medvetenhet. Men först i och med självmedvetenhet fås målmedvetenhet. Aktiv medvetenhet utan jagmedvetenhet är robotaktivitet. Dirigerad utifrån kan den förefalla såsom självaktivitet beroende på möjlig målmedvetenhet, varpå hypnos är ett av de många exemplen, masspsykos ett annat.

⁹Man måste göra en skarp åtskillnad mellan aktiv medvetenhet, självmedvetenhet och aktiv självmedvetenhet. Mineral-, växt- och djurmonaderna uppvisar aktiv medvetenhet utan självmedvetenhet, därför att de inte kan vara självmedvetna. Även om människomonaderna kan vara

självmédvetna, är de det ”i normalfallet” endast sällan och då vanligen mycket kortvarigt. Så är det därför att mera varaktig, självinitierad självmedvetenhet uteslutande är resultatet av målmedvetet arbete med esoteriska aktiveringsmetoder. Intresset för att tillägna sig dylika metoder vaknar hos monaden som regel först på högre emotionalstadiet (mystikerstadiet).

¹⁰Det är viktigt att skilja på kontakt med visst slag av medvetenhet och hithörande aktiverade subjektiva samt objektiva självmedvetenheten. På högre emotionalstadiet fås kontakt med enhetscentrum (47:2) i kausalhöljet. På mentalstadiet fås kontakt med kunskapscentrum (47:3). Kontakt är förutsättning för aktivering. Aktiveringen är dels omedveten, dels medveten. Centra aktiveras omedvetet genom tillämpning av livslagarna. Medvetna aktiveringen är en process, som dirigeras genom en individuell meditationsmetod, och får människan såsom lärjunge till planethierarkin vetskap om.

¹¹Det mentala är hos de flesta människor ännu inaktivt och dirigeras från det emotionala. Det är en gammal insikt, som ännu inte tillämpats av pedagogerna.

13 Medvetenhetsaktiveringen

¹Medvetenhetsaktiveringen är i de tre lägsta naturrikerna en omedveten och automatisk process. I människoriket blir medvetenhetsaktiveringen efterhand medveten. I högre riken är medvetenhetsaktiveringen resultat av självinitierad medvetenhetsaktivitet.

²Det finns gränser för alla evolutionsvarelser medvetenhet. Dessa gränser bestäms av individens förmåga att aktivera passiva medvetenheten i allt högre atom- och molekylarslag.

³Monadmedvetenheten aktiveras i och genom höljen. Varje naturform, varje kollektivväsen i något naturrike, är ett hölje åt en inneboende och dominant evolutionsmonad. Naturformerna är ett levande väsen med kollektiv medvetenhet. Höljerna består av monader involverade till atomer och molekyler, monader som är minst ett naturrike efter den dominanta.

⁴Monaden kan inte vara medveten i annat än sina höljen och i de molekylarmedvetenheter och (i övermänskliga riken) atommedvetenheter monaden själv aktiverat.

⁵Monadens aktiverade medvetenhet skall inte förväxlas med tillfälligt kontaktad högre medvetenhet. Monaden kan sporadiskt kontakta högre medvetenhet än den aktiverat eller har hölje för. Dylik kontakt möjliggöres genom att samtliga högre atomslag alltid finns involverade i lägre. Eftersom sådan högre kontaktad medvetenhet inte tillhör monadens självaktiverade medvetenhet, är den inte fattbar för monaden.

⁶Djuret kan kontakta mental medvetenhet men har därför inte mental medvetenhet. På motsvarande sätt kan människan kontakta kausal och essential medvetenhet utan att dylik kontakt medför för jaget fattbar medvetenhet.

⁷Det åtgår oerhörda tidrymder för monadens medvetenhetsprocess, aktualiseringen i involutionsprocessen och aktiveringen i evolutionsprocessen genom alla de 49 atomslagen.

⁸Endast högre medvetenhet kan klart inse lägre medvetenhets begränsning. Endast andrajaget kan inse förstajagets begränsning. Endast tredjejaget kan inse andrajagets begränsning. Endast högre jag kan fastställa gränserna för lägre jags kapacitet. Kontentan av det sagda är att ingen vet sin egen begränsning, förrän han får besked därom av ett högre jag.

⁹Högre medvetenhet behärskar lägre slag, när det högre slaget blivit lika aktiverat som det lägre. Därvid råder ett korrespondensförhållande. Principtänkandet (47:6) kan icke behärska de två högsta emotionala medvetenheterna (48:2,3). För att kunna behärska emotionala fantasin i dessa molekylarslag fordras i regel perspektivtänkande (47:5).

¹⁰I djurriket förvärvar monaden objektiv medvetenhet av lägsta slag (fysisk).

¹¹I människoriket blir monadens medvetenhet självaktiv, varigenom den kan förvärva självmedvetenhet.

¹²Aktiv medvetenhet är förutsättning för objektiv medvetenhet.

¹³Objektiv medvetenhet är förutsättning för självmedvetenhet.

¹⁴Klärvoajanten kan icke veta att det finns en mentalvärld, eftersom han icke kan förvärva

mental objektiv medvetenhet. Det räcker icke med subjektiv medvetenhet, utan orubblig kunskap fås endast genom objektiv medvetenhet.

¹⁵Med "jag" avses dels monadens medvetenhet, dels medvetenheten i ett hölje i vilket monaden lyckats bli först självaktiv och senare självmedveten. Monadens identifierar därmed sig själv med denna höljesmedvetenhet och kallar den för "jag". Den inser samtidigt att all lägre medvetenhet inte är "jag". Exempelvis ett emotionaljag uppfattar sitt känsloliv som sitt "jag" och inser att sinnesförmågelserna avser något yttre, "icke-jaget". Mentaljaget uppfattar sitt tankeliv som sitt "jag" och betraktar såväl sinnesintrycken som känslolivet som "icke-jag". Kausaljaget vet att icke ens ideerna är dess jag utan innehållet i dess självmedvetenhet. Det uppfattar såväl tanke- som känsloliv och sinnesintryck som "icke-jag", en insikt som förstärks av att kausaljaget förmår objektivt iakttaga såväl känslö- som tankeformerna.

¹⁶Jaget är centrum i alla jagförmågelser. Uppmärksamheten anger jagets närvaro.

¹⁷Man skiljer på jagmedvetenhet (monadens självmedvetenhet i höljena), kollektivmedvetenhet och urjagmedvetenhet.

¹⁸Atommedvetenhet är världsmedvetenhet och innebär allvetenhet i denna värld.

¹⁹Först 46-jaget kan förvärva full atommedvetenhet i världarna 49, 48 och 47 och därmed bli allvetande i dessa världarna liksom även i värld 46.

²⁰Allvetenhet betyder inte att individen vet allt om allting utan äger förmågan att vid behov snabbt taga reda på allt han önskar veta i sina världar, oberoende av rum och förfluten tid.

²¹All indelning har sina brister, emedan medvetenhetskapaciteten är individuell och beroende av egenartens förvärv av förmågor. Angivna gränser mellan de olika jagen ska därför icke uppfattas såsom skarpa.

²²När monaden uppnått högsta gudomsriket (1–7) och därmed förvärvat full kosmisk kollektivmedvetenhet, behöver den icke längre några höljen för att i dessa utveckla medvetenheten. Den lär då som först känna sig själv som det urjag den alltid varit. Till dess har den identifierat sig själv med något av sina höljen.

²³De energier, som utgår från högsta kosmiska riket, är grundorsaken icke endast till materiens formande utan även till medvetenhetens utveckling genom attraherande energiers dragningskraft från högre världar. Man kan betrakta medvetenhetsutvecklingen såsom individens stegvis skeende erövring av allt högre medvetenhetsslag. Man kan se den såsom resultatet av från högre världar utgående påverkan, utan vilken attraktion initialimpulsen till medvetenhetsutveckling ej skulle finnas. Den drivande kraften i utvecklingen utgår från högre riken och i sista hand från högsta kosmiska riket (evolutionens mål). Alla riken har till uppgift att tjäna varandra på de sätt de förmår i den stora kosmiska naturhushållningen. Det har varit mänsklighetens fatala misstag att den ansett allting vara till för människans skull, krävt och självrådigt tagit allt utan förståelse för att allt liv är ett ömsesidigt givande och tagande. Vi är alla länkar i evolutionens vidunderliga kedja, alla beroende av varandra och till för varandra. Mänsklighetens förvända livsinställning har medfört att de energier, som skulle verkat främjande, i stället verkat destruktivt. Mänsklighetens lidandeshistoria är verkan av orsaker mänskligheten själv varit upphov till. Vår världshistoria behöver skrivas om, lära oss något förnuftigt i stället för att förmedla okunnighetens illusioner och fiktioner.

14 Viljan

¹Viljan är dynamis' verkan genom aktiva medvetenheten. Aktiv medvetenhet är alltså medvetenhetens förmåga låta dynamis verka genom sig. "Viljan" är energins individualiserade sätt att verka genom medvetenheten, varvid det väsentliga för allt högre världar är medvetenhetsinnehållets lagenlighet, planmässighet, ändamålsenlighet, målmedvetenhet.

²De olika slagen av vilja förvärvas samtidigt med full subjektiv och objektiv självmedvetenhet i ifrågavarande värld eller med monadens förmåga att centra sig i hithörande hölje.

³Evolutionen är monadens viljeförvärv.

⁴Där det finns medvetenhet, finns det samtidigt energi. Ifråga om passiv medvetenhet härrör energin från ett främmande väsen, ifråga om aktiv medvetenhet härrör energin från det självaktiva väsendet.

⁵Med rätta sägs i *Manus lagar* (Kap. 4, 160§): ”Ont är allt som beror av en främmande vilja, gott är allt som beror av ens egen vilja. Det är nödvändigt att veta denna kortfattade definition av gott och ont.” Med ”främmande vilja” menas här de mekaniska och automatiska suggestioner som uppstår i eller förmedlas av höljena, vilka för det självmedvetna jaget är ”icke-jaget” och alltså ”främmande”.

15 Medvetenhetsevolutionen

¹Evolutionen är avsedd att medföra den passiva medvetenhetens aktivering till självaktivitet inom fysiska, emotionala och mentala materien. Evolutionens fortsättning i högre materievärldar, 46 och högre, kallas ”expansionen”.

²Medvetenhetsutvecklingen är en kontinuerlig process av frigörelse från lägre medvetenhet och samtidig identifiering med högre.

³Medvetenhetsevolutionen innebär förvärv av egenskaper och förmågor.

⁴För en djupare förståelse av medvetenhetsevolutionens natur, väsentliga kännetecken och villkor är det nödvändigt att tillägna sig vissa tankeredskap.

⁵Ett dylikt tankeredskap är förmågan att tänka i skalor. Något sagt kan vara sant i en stor skala men inte i en liten och omvänt. ”Det är en mening med allt som sker” är sant i en mycket stor skala: hela kosmosmanifestationen. Det är inte sant i den lilla skala som en människas liv utgör: det är ingen mening med att jag har tandvärk, halkar och slår mig, förlägger mina nycklar och därför missar bussen. Man borde mycket ofta fråga: ”Vilken skala menas här?”

⁶Ett annat dylikt tankeredskap är förmågan att tänka dynamiskt utöver begränsningen till nuet. För ett dylikt tänkande är konstaterandet av det just nu rådande statiska tillståndet icke så intressant som frågor om tendensen in i framtiden: Ökar det? Minskar det? Hur fort? Och åt vilket håll? Med detta sammanhänger insikten om att varje process, varje förändring beskriver en kurva, som vid varje given punkt har en viss lutning, det vill säga förändringens grad av förändring – till exempel hastighetsökning – vid denna punkt.

⁷Ett tredje dylikt tankeredskap är förmågan att tänka mångvärt. För en utvecklade människa är orden fler än begreppen. Men för en utvecklade är det tvärtom: orden räcker inte till eller finns inte för alla de begrepp hon söker kläda i ord. Alltså måste ofta många begrepp samsas om ett enda ord. Viktiga ord i esoteriken får på det sättet flera, ibland många betydelser. Ordet ”medvetenhet” kan inte betyda detsamma brukat om mineralmonaders, människomonaders, 45-monaders respektive kapacitet.

⁸Att använda dylika tankeredskap innebär för många en mental ansträngning, eftersom mänsklighetens kollektiva tankeformer vill tvinga in den enskildes tänkande i enklare banor.

⁹Mänskliga individens utvecklingsnivå är en funktion av graden av aktiverad emotional och mental (inklusive kausal) medvetenhet.

¹⁰I esoteriken förekommer termen ”integration” som benämning på flera olika slags processer. Gemensamt för dem alla är att individen genom ett högre hölje lär sig behärska det närmast lägre. Man kan tala om förstajagets, kausaljagets, 46-jagets etc. integration. När individen med emotionelhöljet behärskar eterhöljet och med mentalhöljet emotionelhöljet, är förstajaget integrerat. Kausaljaget lägger till denna integration kausalhöljets behärskning av mentalhöljet. Essentialjaget (46-jaget) behöver inte vidare inkarnera, men om det gör det, formar det självt ett kausalhölje och behärskar med detta direkt eller indirekt alla lägre höljen.

¹¹Evolutionen ter sig nerifrån som en serie offer och uppifrån som en serie vinster. Offer, avstående, frigörelse, elimination är samma sak och förutsättning för fortsatt medvetenhetsförvärv.

¹²Alla uratomer har från början potentiell medvetenhet (möjlighet till medvetenhet). Denna

blir i kosmiska manifestationsprocessen först aktualiserad passiv medvetenhet, sedermera efterhand aktiverad, aktiv, självaktiv medvetenhet och slutligen självbestämd självmedvetenhet.

¹³När den potentiella monadmedvetenheten aktualiserats till passiv medvetenhet, kan ingenting av vad monaden upplever gå förlorat. Monadmedvetenheten är lik en spegel, som speglar allt men dessutom bevarar allt den någonsin speglat. Att detta inte utan vidare kan återkallas i dagsmedvetenheten, är en helt annan sak. Det viktiga i detta hänseende är förståelsen för att begreppet "förfluten tid" icke finns i uratomens-monadens medvetenhet och att därför allt som varit finns i kosmiska totalmedvetenheten. För denna ingår det förflutna i nuet.

¹⁴Jaget i det lägre utvecklas genom att aktivera medvetenheten i det högre. Under normala förhållanden (på andra planeter) är denna aktiveringsprocess fullt tillräcklig. Men på vår planet måste högre rikens medlemmar söka medverka vid denna aktivitet. Initiativet utgår från 43-medvetenheten och påverkar 49-medvetenheten, från tredjetriaden till förstatriaden. När djuret vid en särskild höjdpunkt nått 48:3, kan sådan kontakt uppnås mellan andra- och förstatriaden, att ett kausalhölje formas, där båda ingår i detta höljes centra. Sedan återstår för monaden att aktivera dessa, så att självmedveten förbindelse fås mellan båda triaderna.

¹⁵I emotionalvärlden utvecklas emotionalmedvetenheten, och den är djurrikets speciella värld i medvetenhetsutvecklingen. Mentalvärlden är tankens värld och människornas speciella. Eftersom de flesta ännu inte erövrat full medvetenhet i lägsta mentala molekylarslaget (47:7) och de verkliga forskarna arbetar med 47:6, förstår man kanske hur mycket som återstår, om man betänker att varje högre molekylarslag dessutom innebär en ofantlig expansion av medvetenhet.

¹⁶Medvetenhetens expansion kan i visst avseende liknas vid en sfär med allt större radie. Denna sfär blir alltmer omfattande i alla riktningar både mot högre molekylarslags medvetenhet och även mot lägres. Skillnaden är den att beträffande de högre gäller expansionen endast i extensivt hänseende, medan i lägre intensiteten ökas. Därmed följer också egen upplevelse av andras lidanden, som skulle bli outhärdlig, om icke förmåga av opersonlighet förvärvats.

¹⁷Medvetenheten är en och odelbar. Det betyder att det icke finns några fastställbara gränser. Men individens uppfattning av medvetenheten yttrar sig olika i olika materielag, och detta möjliggör en indelning. För varje högre materielag ökas jagets möjlighet till medvetenhetsexpansion. Detta är kanske bästa sättet att förklara medvetenhetsprocessen.

¹⁸Förvärv av högre slag av medvetenhet är en process, vilken, som alla slags processer, omfattar alla tre aspekterna, utom medvetenheten även materia och kraft eller vilja, även om medvetenhetsaspekten är den enda, som människan har utsikt att använda utan risk för katastrof.

¹⁹Förvärv av högre slag av medvetenhet sker inte nerifrån utan uppifrån. Individerna gör sig beredd att mottaga dessa högre energier, vilket han gör genom att rätt bruka de energier han redan har och att ägna sig åt ett tjänande, som möjliggör rätt inställning och skapar behov för allt ändamålsenligare tjänande. Processen är från början i stort sett mer instinktiv än klart medveten.

²⁰Jagets egentliga uppgift i människariket är att förvärva jagmedvetenhet, självmedvetenhet, egen individualitet. Detta blir möjligt först för kausaljaget, jaget såsom självmedvetet i kausalhöljet. Till dess är jaget medvetet i något av sina inkarnationshöljerna och därmed offer för hithörande höljesmedvetenheters felsyn på verkligheten och livet. Exakt uppfattning av verkligheten blir möjlig först, när jaget kan uppleva kausalvärldens ideer, de "platoniska ideerna".

²¹I och med att jaget förvärvar essential medvetenhet, upphör jaget att utgå ifrån sig självt och blir kollektivmedvetet. För att kunna vara sakligt kollektivmedvetet måste jaget ha förvärvat jagmedvetenhet. Annars skulle det ej kunna rätt bedöma kollektivmedvetenhetens innehåll och företeelser. Just därför att jaget har jagmedvetenhet, kan det bli ett kollektivjag. Det upphör visserligen att utgå ifrån sig självt, men utan jagmedvetenhet skulle det sakna möjlighet till kollektiv självbestämmdhet, sakna möjlighet att under sin fortsatta medvetenhetsexpansion identifiera sig med allt större del av kosmiska totalmedvetenheten, skulle förlora sin förmåga av självidentitet i kollektivet.

²²Ju mer vi identifierar oss med materielaspekten, har vår uppmärksamhet riktad på materie-

formerna och anser dessa vara av väsentlig betydelse, desto mindre är vår möjlighet att förstå livets mening. Vår uppgift är att utveckla medvetenheten, förvärva allt högre slag av medvetenhet, och detta kan vi göra endast om vi identifierar oss med medvetenhetsaspekten. ”Vi är vår medvetenhet, icke vår kropp”, borde vara vår devis. Monaden är en uratom, en försvinnande del av materien. Men monadmedvetenheten har till uppgift att identifiera sig med kosmiska totalmedvetenheten. Det är en sak de flesta icke vet och de övriga ständigt glömmet.

²³Människorna skulle vilja i det oändliga förlänga sin fysiska tillvaro utan förståelse för att de därmed skulle hämma sin egen utveckling. De inser inte att deras emotionalmedvetenhet består av illusioner och deras mentalmedvetenhet av fiktioner och att det är nödvändigt att de befrias från dessa, vilket praktiskt taget är omöjligt, eftersom de inte kan förmås inse dessas värdelöshet utan håller fast vid dem som om de vore något annat än kryckor att släpa sig fram på.

²⁴Att ständigt få börja om från början med allt större förutsättningar att förstå, i ständigt ändrade förhållanden få utveckla sina förmågor (visserligen med felaktiga betraktelsesätt men dock en smula förnuftigare, eftersom förståelsen kan öka i varje liv), är det enda sättet att utveckla medvetenheten.

²⁵Ju längre medvetenhetsutvecklingen fortskrider, desto snabbare ökas tempot i utvecklingen. Vad som på hela mänsklighetens barbarstadium kunde kräva tiotusentals inkarnationer kan en individ på detta stadium numera förvärva på ett par hundra.

²⁶Förvärvet av ett högre medvetenhetsslag är en relativt långsam process från första instinktiva trevandet till full subjektiv och objektiv självmedvetenhet i detta materielag. När det talas om individens slag av medvetenhet, menas därmed i regel förvärvat full subjektiv medvetenhet. En mystiker kan t.ex. äga viss grad av kausalmedvetenhet utan att man därför kan säga att han är kausalt medveten. Först när mänsklighetens auktoriteter erkänner esoteriken såsom ”vetenskap”, är det någon mening med att i detalj utarbeta en terminologi för beskrivning av de okända materielag, allsköns processer etc., allt som ligger inom gränsen för mänsklig fattningsförmåga.

²⁷Eftersom hela kosmos är en gigantisk evolutionsprocess i medvetenhets hänseende, följer därav att individen, när han väl börjat kunna reflektera alls, förblir den outtröttliga sökaren och förverkligaren för att uppnå allt högre nivåer, uppgå i allt högre riken. Den tendensen är en grundinstinkt hos alla monader, en oavbruten, omedveten strävan mot förståelse, en allt större förmåga att tillgodogöra sig medvetenhetsenergin i de atomer som oavbrutet strömmar ner genom individens höljen, energier, som verkar utveckling, hur till synes oändligt långsamt detta än sker. Men esoterikern rör sig med andra tidsbegrepp (miljoner, miljarder år) och en oavbruten involvering och evolvering, som pågår utan avbrott genom otal livsformer, tills medvetenheten vaknar och söker sin väg.

²⁸Individen påverkar med sina vibrationer icke endast sina egna höljen (triadens etc.) medvetenhet utan även all materia i sin omgivning.

²⁹Planethierarkins världar och materier blir också undan för undan alltmer ”dynamiserade”, och detsamma gäller alla högre rikens. Hela kosmos blir en alltmer effektiv utvecklingsprocess, materiemedvetenheten allt lättare aktiverad även i lägre riken, utvecklingen mot slutet en allt snabbare process.

³⁰Genom att alltmer förädla sin konst når konstnärerna (målare, tonsättare etc.) allt närmare kausala och enhetens världar och får i dessa världar användning för de förmågor de utvecklat utan vetskap om den insats de kan göra i världar, där alla färger och toner är energier. Detta må tjäna som exempel på hur varje egenart utvecklar sig själv ovetande en förmåga, som en gång skall komma enheten till godo. Varje individ är unik, och det är berikande att tänka sig den insats envar skall göra på sitt sätt till allas gagn. Man står inför varje varelse som inför ett under i en kosmos av outtömliga möjligheter och där det slutligen icke finns något misslyckande.

³¹De kausala energier, som från kausalhöljet strömmar ner i människans inkarnationshöljen, tar sig helt olika uttryck beroende på vilka centra i dessa höljen som vitaliseras. Dessa kausala

energier kommer från andratriadens tre enheter. När människan förvärvat förmåga att på rätt sätt tillgodogöra sig dem, aktiverar de medvetenheten i allt högre molekyllag, till att börja med subjektiva och därefter objektiva medvetenheten, tills individen blivit kausaljag. Detta är grunden till självförverkligandet. På mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium (dess totala livsokunnighet ifråga om högre riken, högre världar, människans höljen och dessas olika centra, medvetenhets- och rörelseaspekten) är den individ, som inte vill följa med i den allmänna evolutionslunken under miljoner år, hänvisad till att lära av dem i femte naturriket hur man snabbast utvecklas. Ingen tvingas därtill. Envar får själv bestämma sitt eget utvecklingstempo. Det är individens absoluta ensak enligt frihetslagen.

16 Jaget

¹Jaget finns, men det letar förgäves efter sig självt såsom materiell, objektiv företeelse. Det har alltid vållat människorna stora svårigheter att förstå vad jaget är, och det har också ödslats mycken skarpsinnig och djupsinnig gallimatias på att förklara jaget. Jaget har fått vara allt och ingenting, från illusion till världsalltet.

²Jaget är en monad, en uratom. Uratomerna kan studeras av dem som nått högsta kosmiska riket (1–7). Till dess förblir monaden–jaget oåtkomligt i materiellt, objektivt hänseende. Det vi kan uppfatta av vårt jag är dess subjektiva medvetenhetsaspekt, själva jagidentiteten.

³Monadens tre triader, allt som kan objektivt studeras, allt materiellt, allt är endast höljen för jaget. Jaget kan konstateras endast såsom jagidentiteten.

⁴Hos monaden (uratomen) finns möjlighet till atom-, molekylar-, aggregat-, världs-, planet-, solsystemmedvetenhet och allt högre slag av kosmisk medvetenhet.

⁵Sedan jagidentiteten en gång förvärvats (i människoriket), kan den aldrig gå förlorad. Emellertid räcker det icke med jagidentitet. Det fordras medvetenhetskontinuitet, så att jaget är medvetet om sin identitet genom alla inkarnationerna. Denna kan förvärvas av jaget först såsom kausaljag, då det kan studera alla sina inkarnationer såsom människa.

⁶Monadmedvetenheten är från början (monaden såsom involverad i primära rotationsmaterien) potentiell, individuell jagmedvetenhet och universell kollektivmedvetenhet. I involutionsprocessen blir medvetenheten aktualiserad passiv för att i evolutionsprocessen bli aktiv. Därefter får monaden själv genom egen aktivitet förvärva allt det som potentiellt återstår att erövra: självmedvetenhet, subjektiv och objektiv medvetenhet i allt högre molekyllag och världar, medvetenhetskontinuitet, telepati med begynnande kollektivmedvetenhet, gruppmedvetenhet, departementsmedvetenhet, världsmedvetenhet etc., tills objektiv medvetenhet förvärvats i och om alla de 49 kosmiska atomvärldarna.

⁷Med förvärvet av essentiala enhetsmedvetenheten ingår jaget i planetariska kollektivmedvetenheten (omfattande atommedvetenheten i världarna 46–49). I denna medvetenhet har jaget ännu lättare att bevara sin medvetenhetskontinuitet, eftersom den aktualiserats i kollektivmedvetenheten.

⁸Såsom 43-jag förfogar monaden över kollektiva solsystemmedvetenheten. Men även i detta fall kan medvetenhetskontinuiteten gå förlorad, som den gör för alla i solsystemets lägre världar vid dess upplösning. För att monaden skall bevara kosmisk medvetenhetskontinuitet fordras att den inträtt i andra gudomsriket (eller första kosmiska naturriket), världarna 36–42. Emellertid är detta icke så farligt som det låter. Ty det upplösta solsystemets kollektivmedvetenhet lever kvar i 42-atommedvetenheten (42-atomer involverade i 43-atomer), och med dess hjälp blir det möjligt för nya planethierarkin i nya systemet att återförvärva medvetenhetskontinuiteten. Det blir möjligt även för dem i lägre jagen att i högre riken studera sitt förflutna i föregående systemet.

⁹Det lägre finns alltid inneslutet i det högre. Och i högsta kosmiska världen finns minnet av alla manifestationsprocesser alltsedan denna kosmos' tillkomst. Det kollektiva minnet förintas först vid upplösningen av kosmos.

17 Olika slag av medvetenhet

¹Det finns 49 kosmiska atomvärldar av allt högre slag. De motsvaras av 49 allt mera omfattande kosmiska totalmedvetenheter, de högre innefattande de lägre.

²Det finns sju kosmiska atomvärldar inom solsystemet och sju kosmiska atommedvetenheter. Var och en av dessa atomvärldar har uppdelats i sex molekylarvärldar med motsvarande systemiska och planetariska totalmedvetenheter.

³Följande översikt över de olika slagen av medvetenhet inom solsystemet torde underlätta förståelsen för att mot allt högre slag av materier, materiehöljen, materievärldar svarar allt högre slag av medvetenhet:

- 49 fysisk (inklusive eterisk) medvetenhet
- 48 emotional medvetenhet
- 47 mental-kausal medvetenhet
- 46 essential medvetenhet
- 45 superessential medvetenhet
- 44 submanifestal medvetenhet
- 43 manifestal medvetenhet

⁴Vad som därmed sagts om medvetenheten gäller lika mycket om de olika slagen av kosmiska, systemiska, planetariska energier. All materia har sin motsvarighet i medvetenhet och energi.

⁵Beroende på de tre verklighetsaspekterna finns det sju slag av kosmiska, systemiska och planetariska departementsmedvetenheter och departementsenergier i de förut omnämnda kosmiska etc. världarna och medvetenheterna.

⁶Det finns endast en enda medvetenhet, den kosmiska totalmedvetenheten. Men beroende på kosmos' materiella struktur finns det otaliga slag av materier, medvetenheter och energier. Det finns en enda "urkraft", urmateriens dynamiska energi.

⁷Man kan måhända i något avseende djärvas förlikna medvetenheten med oceanen. Ju större "djupet", desto större "trycket". Med materien är det tvärtom. Urmaterien är absoluta tätheten och absoluta trycket. I manifestationsmaterien (atomiserade urmaterien) är "trycket" störst i högsta världen och lägst i fysiska världen (49). Det kan i ett avseende sägas vara analogt ifråga om medvetenheten. Den är "svagast" i fysiska världen och allt starkare i intensivt och extensivt avseende ju högre atomslaget och atomvärldarna. Den blir i varje högre värld allt svårare att erövra. Men när detta skett, är kapaciteten multiplicerad med sig själv.

⁸Kausalmedvetenheten (dynamis i kausalvärlden) behärskar materien i världarna 47–49. Atomiska essentialmedvetenheten (46:1) har tillgång till all medvetenhet i världarna 46–49, även allt förflutet.

⁹Atommedvetenhet innebär möjlighet till världsmedvetenhet inom atomens värld.

¹⁰Man bör en gång för alla göra klart för sig att "det förflutna finns i nuet", att varje blads rörelse för miljoner år sedan kan studeras som om man stode inför det.

18 Människans höljesmedvetenheter

¹Människan är under inkarnationen i organismen centrum i sammanlagt fem olika slags materiehöljen. Människan är en mycket sammansatt företeelse. Hon består av fem olika väsen, hennes fem höljen. Dessa undergår ständig förändring. Materiehöljerna består av sex fysiska, sex emotionala och sex mental-kausala molekylarslag. Alla uratomer har egenmedvetenhet, alla höljen har kollektivmedvetenhet. Människans materiehöljen har alltså fem huvudslag av medvetenheter, vilka är delaktiga i sina planetvärldars totalmedvetenhet.

²Ett höljes kollektivmedvetenhet motsvarar dels dess egen världs, dels molekylarmedveten-

hetens möjlighet till uppfattning. De som identifierar sig med sina höljen, blir lätt dessas offer. Höljernas kollektivmedvetenheter är till sin natur passiva men kan ytterligt lätt aktiveras av vibrationer utifrån eller av människomonaden. Är vibrationerna utifrån starkare än monadens självinitierade, så är människan sina höljens slav. Är monadens vibrationer starkare, så är höljerna monadens lydiga tjänare.

³Det är skillnad på (kollektiva) höljesmedvetenheten och jaget i höljet. Människan är centralmonaden, centralmedvetenheten i sina höljen.

⁴De fem höljesmedvetenheterna är eterhöljets, emotionalhöljets, mentalhöljets, triadhöljets och kausalhöljets. Hos människan på civilisationsstadiet kan jaget vara aktivt och självmedvetet i eter-, emotional- och mentalhöljerna.

⁵Människans möjlighet till uppfattning av vibrationerna i emotionalvärld och mentalvärld beror på vilka slag av molekyllarmedvetenheter hon själv aktiverat.

⁶En mentalidé är en mentalmolekyl. Eftersom det finns fyra olika slag av mentalmolekyler, finns det också fyra olika huvudslag av mentalideer. Motsvarande gäller för kausalmedvetenheten: tre olika slag av kausalideer.

⁷Människans medvetenhet indelas i dagsmedvetenhet, undermedvetenhet och övermedvetenhet.

⁸Det är icke endast genom organismen, som människan är besläktad med djuren. Även dessa har emotionala och mentala höljen. Människans världar är även djurens. Vad som utgör den väsentliga skillnaden är kausalhöljet, vilket individen förvärvade vid övergången från tredje till fjärde riket. Det är också därför som människan aldrig kan inkarnera såsom djur. Djuret har intet kausalhölje.

⁹Auran, som omger organismen, betraktas såsom summan av attraherande energierna inom området för individens verksamhet. Det är genom auran individen påverkar sin omgivning. De tre aggregathöljen som utgör personligheten är bland annat transformatorer och utstrålningsapparater.

¹⁰De som står på emotionalstadiet, tar sina känslor för sitt rätta väsen. De kallar känslorna för sitt "jag", är emotionaljag. De som står på mentalstadiet, tar sina tankar för sitt rätta väsen. De kallar tankarna för sitt "jag", är mentaljag. Först mentaljaget kan egentligen skilja på känslor och tankar. Kännetecknande för emotionaljaget är däremot att sammanblanda emotionalt och mentalt: kalla känslor för "tankar" och tankar för "känslor". Kausaljaget är självmedvetet i sitt kausalhölje. Kausaljagen lever i platonska idévärlden, intuitionens värld. För dem är mentalmedvetenheten endast ett sätt att genom begrepp meddela sig med sina medmänniskor. Först kausaljagen kan vara permanent självmedvetna. Högre emotionaljag och mentaljag kan med esoterisk träning lära sig att bli självmedvetna, först mycket korta stunder, sedan allt längre. Dylig esoterisk träning för alstrande av självmedvetenhet måste medföra kunskap, förståelse, ändamålsenlig ansträngning och icke-identifiering.

¹¹När monaden förvärvat självmedvetenhet i kausalhöljet, betraktar den sina inkarnationshöljen såsom värdefulla redskap att använda i de lägre världarna. Innan monaden blivit självmedveten i sitt eget permanenta hölje, är den desorienterad i tillvaron. De stora livsproblemen är olösliga i mentalvärlden och löses först i kausalvärlden.

¹²När människan har kommit till insikt om att alla hennes medvetenhetsyttringar är företeelser i hennes olika höljen och att hon är något annat än sina höljen, har hon lärt sig mer än de flesta kan inse. När hon sedan insett att dessa höljen är avsedda att vara verktyg för hennes egentliga jag och när hon kan uppfatta alla vibrationer i sina höljen och ändamålsenligt använda dessa energier, är hon färdig för nästa rike.

¹³För livsokunniga människan är hennes organiska hölje av "oersättligt värde". För planet-hierarkin, som vet att monaderna är oförstörbara och jaget odödligt, är jagens höljen av underordnad betydelse. Har höljerna blivit hinder för jagets medvetenhetsutveckling, så är det en vinst för jaget att de upplöses.

¹⁴Följande fakta är högst upplysande för normalindividens sätt att reagera. Jaget fungerar högst olika även från medvetenhetssynpunkt i sina olika höljen. Det identifierar sig så fullständigt med det hölje, i vilket det för närvarande är centrat, att övriga höljen förefaller mer eller mindre främmande. Jaget känner sig på eget sätt suveränt i varje särskilt hölje. Det känner sig såsom helt olika jag i de olika höljen, beroende på att dess vibrationskapacitet högst avsevärt ökas med varje högre hölje. Varje hölje är medvetet om existensen av de lägre höljen och omedvetet om de högre. När i transtillstånd jaget centrats i emotionalhöljet, visar det uppenbart förakt för "organiska jaget" och kallar detta för "idioten". För jaget centrat i mentalthöljet förefaller såväl emotionalhöljet som fysiska höljen vara totalt omdömeslösa. Och centrat i kausalväsendet betraktar jaget samtliga lägre höljen såsom högst defekta.

¹⁵Människan är i inkarnation först och främst sina inkarnationshöljen. Visserligen är hon därjämte en monad i en triad i ett kausalhölje. Men så länge monaden-jaget icke kan behärska sina inkarnationshöljen, är jaget i stort sett endast en åskådare av sina höljesskapelser.

¹⁶Varje hölje har egen medvetenhet. Det saknar vilja men icke tendens, normaltendens och förvärvad tendens. Dess passiva medvetenhet aktiveras av svagaste vibration utifrån eller från jaget. Ifall vibrationerna utifrån är starkare än jagets, är individen vanmäktig. Befinner sig individen på låg utvecklingsnivå (utan insikt, förståelse och förmåga), så låter han höljet (med vibrationer utifrån och medhavda tendenser) få bestämma och rentav gillar höljets suggestio-ner. Vibrationerna är materiella och väcker medvetenheten till liv, så att emotionalhöljet känner och mentalthöljet tänker i enlighet med mottagna vibrationer.

¹⁷Energier strömmar ner från högre världar och återvänder i en evig kretsgång. Energier genomströmmar höljen från högre höljen och ifrån höljenas egna världar. Ifall dessa energier får sina naturliga utlopp genom rätta centra, känner sig människan frisk och komplexfri. Men ifall friktioner uppstår mellan de olika slagen energier, blir följden störningar i höljenas materier och medvetenheter: medvetenhetskonflikter och allsköns defekter i ett eller flera höljen, i sista hand i organismen.

¹⁸Bland det otal vibrationer, vilka utifrån genomströmmar höljen, är följande de viktigaste: horoskopvibrationerna (erhållna från föräldrar, syskon, kamrater, lärare, kolleger, bekanta etc.)

de som förmedlas genom tidningar, litteratur, radio, TV etc.

Det är i stort sett dessa utifrån kommande som, sådana de kan uppfattas på hans nivå (aktiverade atomslag), bestämmer hans livssyn och levnadssätt.

¹⁹Det framgår härav att individen på lägre nivåer i stort sett är en robot, ett reaktionscentrum, under yttre inflytelser. Det är först när individen blivit suverän i sina höljen, som man kan tala om en verklig "personlighet" med personlig ansvarighet. (Ännu en sak att beakta för livsokunniga moralisterna.) Även på mycket höga nivåer är individen icke alltid suverän. Den hyperkänsliga mekanismen är ofta ur funktion.

²⁰Det är stort misstag att tro (som teologerna), att jaget vill allt detta, som höljen driver det till. På lägre stadier godtar och gillar jaget sina höljens innehåll, alla onskans hatimpulser. Men när jaget plågas därav, är detta tecken på jagets ogillande. Höljen aktiveras av vibrationer utifrån, och finnas lägre slag av materia i höljen, så påverkas dessa av dem. Det människan upplever i sin medvetenhet kan helt enkelt vara lägsta mänskliga stadiets tankar och känslor, som hon längesedan vuxit ifrån. Den som icke plågas av dessa, kan lära mycket av att opersonligt iakttaga vad höljen upptar i sin passiva medvetenhet. Det blir en påminnelse om att genom meditation över det motsatta så småningom eliminera de molekylärs slag i höljen som kan registrera dylika vibrationer.

²¹Höljen kan tillhöra olika departement och vara antagonistiskt inställda mot varandra.

²²Höljestendenserna kan förstärkas genom horoskopvibrationer (dålig skörd), omgivningens vibrationer, sämre fungerande organism, otjänliga höljesdepartement etc.

²³Departementstillhörigheten visar till vilka av de 49 (7x7) existerande typerna individens

fem olika höljen är att hänföra. Alla fem kan tillhöra olika departement.

²⁴Antalet inkarnationer anger kausalhöljets ålder. Därmed sammanhänger även individens utvecklingsväg (betingad av hans egenart), uppnådda utvecklingsnivå och eterhöljets beskaffenhet, vilka centra som fungerar i detta eterhölje och hur de fungerar.

²⁵De s.k. kosmiska vibrationerna framgår av de horoskop som måste kunna fastställas för samtliga fem höljen. Den moderna exoteriska astrologin försöker fastställa horoskopet för mänskliga organismen men kan inte ange de övriga fyra.

19 Subjektiv, objektiv och absolut medvetenhet

¹Betecknande för filosofiska spekulationens ytlighet är att esoteriken måste göra filosofer och psykologer uppmärksamma på förhållandet att medvetenheten, som till sin egentliga natur visserligen är subjektiv, dock även kan vara objektiv. Det ofilosofiska tänkandet gjorde sedan gammalt skillnad mellan subjektiv medvetenhet (förnuft) och objektiv medvetenhet (förstånd). Förståelsen för denna skillnad gick förlorad i och med att filosofisk spekulation ersatte oförvillade reflexionsförmågan.

²Medvetenheten såsom medvetenhet är subjektiv. Sinnesförnimmelser, känslor och tankar är subjektiva. Medvetenheten såsom "inre" medvetenhet, såsom medvetenhet om sitt eget innehåll, är subjektiv.

³Allt medvetenheten uppfattar utom sig är materiellt och därmed objektivt. Objektiv verklighet är således materiell verklighet. Filosoferna har subjektiverat beteckningen "objektiv" till att betyda saklig, opersonlig.

⁴Medvetenheten är objektiv, när den uppfattar något för medvetenheten "yttre" objekt, något som är oberoende av medvetenheten, något som tillhör materiella verkligheten. Objektiv medvetenhet är medvetenhetens uppfattning av objektiva materiella verkligheten i alla världar. Objektiv medvetenhet är detsamma som förstånd. Man skiljer mellan fysiskt, emotionalt, mentalt, kausalt etc. förstånd.

⁵Förnuft är förmågan av föreställning, abstraktion, begrepp, reflexion, slutledning, omdöme etc. Förnuftet är instrumentet för bearbetning av förståndets innehåll. Förnuftet kan subjektivt förnimma vibrationerna ("aning" etc.) långt innan förståndet kan hänföra dem till materiell verklighet. Men först sedan förståndet trätt i funktion, kan man tala om kunskap.

⁶Allt subjektivt har sin objektiva motsvarighet. Varje känsla motsvaras av medvetenheten i en emotionalmolekyl, varje tanke av en mentalmolekyl, varje intuition av en kausalmolekyl etc. Materielaget anger medvetenhetsslaget.

⁷Absolut är all fakticitet såväl beträffande subjektiv som objektiv medvetenhet. Begreppet såsom begrepp är absolut enligt identitetslagen. Varje faktum är absolut. Varje deduktiv slutsats är absolut. Varje princip, som genom exakt definition erhållit rätt innehåll, är absolut. Absolut i begreppshänseende betyder således att medvetenhetens uppfattning är exakt.

⁸Många esoteriker kallar den för normalmänskliga medvetenheten (på mänsklighetens nuvarande allmänna utvecklingsstadium) icke iakttagbara, oförnimbbara, "osynliga" materien för subjektiv. Detta är logiskt sett felaktigt. Det är icke materien som är subjektiv utan medvetenheten (på detta stadium). När medvetenheten kan uppfatta motsvarande materieaspekt såsom materiell företeelse, blir dess uppfattning objektiv.

⁹Motsättningen mellan objektiv medvetenhet (upplevelsen av materie- och rörelseaspekterna) och subjektiv medvetenhet (egna självmedvetenheten) förnimms ej i femte naturriket såsom egentlig motsättning.

¹⁰Medvetenhetsutvecklingen i allt högre naturriken innebär alltmer ökad intensiv och extensiv subjektiv och objektiv medvetenhet i allt högre, mer omspannande och genomträngande världar.

¹¹I de "udda" departementen 1, 3, 5, 7 och i de "udda" världarna 43, 45, 47, 49 arbetar monadmedvetenheten lättast med objektiva materieaspekten.

¹²I de ”jämna” departementen 2, 4, 6 och i de ”jämna” världarna 44, 46, 48 arbetar monaden lättast i subjektiva medvetenhetsaspekten.

¹³Emotional- (48) och essentialmedvetenheten (46) konstaterar normalt endast subjektiva medvetenhetsaspekten, icke objektiva fakta tillhörande materiaspekten.

¹⁴Ifall materien i människans höljen huvudsakligen tillhör de udda världarna, talar man om individerna såsom extraverta objektivister och ifråga om jämna världar introverta subjektivister.

¹⁵Med varje högre rike får rörelsespekten (energi- eller viljespekten) allt större betydelse.

¹⁶Den filosofiska, kunskapsteoretiska subjektivismen (”idealismen”) har alltför länge fått idiotisera mänskligheten med sina förföriska skenbevis. Dess påstående att allt, som finns i medvetenheten, är en produkt av medvetenheten, är så uppenbart falskt att man skulle vara förvånad över att dylikt kunnat godtagas, om man inte kände till mänskliga oförmågan att lösa även enklaste kunskapsproblem. Subjektivisterna har inte ens kunnat skilja på inre och yttre, på medvetenheten såsom uppfattande och den av uppfattande medvetenheten oberoende yttre materiella verkligheten. Dess påstående, ”omedelbart givet är endast medvetenheten”, är falskt. De materiella föremålen och deras rörelse är lika omedelbart givna som medvetenheten. Insikten att det som uppfattar yttre verkligheten är en inre verklighet, medvetenhet, är ett slutresultat av långvarig, omständlig reflexion och ingalunda omedelbart given. Det är yttre verkligheten, som väcker medvetenheten till liv. Alla atomer, alla materieförmedlare utstrålar energi, vilken gör tillräckligt starkt intryck på både involutionens passiva medvetenhet och evolutionens aktiva för att möjliggöra uppfattande av existensen. Men därom vet de esoteriskt okunniga ingenting. Utan yttre verkligheten skulle människan aldrig kunna förvärva sunt förnuft, ty det är materiaspekten, som sätter gräns för fantasins utsvävningar. Det är yttre verkligheten, som möjliggör de begreppsbestämningar som är innehållet i vår uppfattning ifråga om allt rörande två av verklighetsaspekterna: materien och rörelsen.

¹⁷Subjektivismen, som förnekar materiens existens, vederlägger alltid sig själv, när den talar om atomer eller energier, vilket den måste göra för att förklara företeelserna.

¹⁸Medvetenheten är till själva sin natur subjektiv. Objektiv blir medvetenheten, när den riktar sig mot materiella yttervärlden och uppfattar föremålen i denna. Det finns alltså grovfysisk, fysisk-eterisk, emotional, mental, kausal etc. objektiv medvetenhet.

¹⁹Distinktionsförmågan börjar i fysiska organismen och eterhöljet. Vi kan förvärva objektiv medvetenhet endast genom att utveckla sinnesorganen, lära oss använda dem och med deras hjälp utveckla de centra i emotionelhöljet, från vilka de leder sitt ursprung. När fysisk och emotional objektiv medvetenhet förvärvats, kan sinnesorganen undvaras, emedan man behåller de förmögenheter som utvecklats med och genom dessa organ.

²⁰Synförmågan förutsätter mentalmedvetenhet, känslan emotionalmedvetenhet och hörseln fysisk medvetenhet.

²¹Mycket av vad medvetenheten tror vara enbart subjektivt är resultatet av vibrationer i högre molekylarslag, i vilka jaget ännu ej förvärvat förmåga av objektiv medvetenhet.

²²I den mån jaget kan aktivera passiva medvetenheten i allt högre molekylarslag, i samma mån förvärvar det till att börja med subjektiv medvetenhet i dessa. När jaget kan aktivera till exempel de högre emotionala molekylarslag, i vilka vibrationerna är av attraherande slag, förvärvar jaget förmågan att älska.

²³Alla medvetenhetsyttringar (även de jaget tror vara enbart subjektiva) är resultat av vibrationer i något slags materia och åstadkommer förändringar i denna materia.

²⁴Det finns lika många slag av subjektiv och objektiv medvetenhet som det finns molekylarslag. På nuvarande utvecklingsstadium är normalindivid (de flesta) i fysisk inkarnation objektivt medvetna i molekylarslagen 49:5-7 och subjektivt medvetna i 49:2-4; 48:4-7; 47:6,7. De som uppnått kultur- eller mystikerstadiets högsta nivå, har förvärvat subjektiv medvetenhet i 48:2. De som förvärvat perspektivtänkande, är medvetna i 47:5.

²⁵I emotionalvärlden efter fysiska inkarnationens slut är normalindivid från början

objektivt medveten i de tre lägsta (48:5-7) och senare i mentalvärlden icke objektivt medveten alls. Men hans mentala fantasi ”framtrollar” mentalbilder, som han tar för objektiv verklighet.

²⁶Man kan alltså vara subjektivt medveten i högre molekylarslag utan objektiv medvetenhet i samma materia. Förstajaget kan erhålla ”inspirationer” med materieenergi från andratriaden utan att vara medvetet om dennas existens.

²⁷Hos människan kan (förutom den allmänna objektiva medvetenhetens uppfattning av de tre lägsta fysiska molekylarslagen, 49:5-7) förekomma inalles tre slag av objektiv medvetenhet: den fysisk-eteriska (49:2-4), den emotionala (48:2-7) och den mentala (47:4-7).

²⁸Den eteriska är medfödd eller kan (utan ledning) förvärvas av individen, ifall den finns såsom anlag från tidigare förvärv. Den emotionala (den s.k. klärvoajansen) kan vara medfödd eller förvärvad. Den mentala är inte medfödd och förvärvas endast i samband med objektiv kausalmedvetenhet och endast av lärjungar till planethierarkin (i och med den s.k. tredje initiationen).

²⁹Klärvoajans är emotional objektiv medvetenhet inom de fyra lägsta emotionala molekylarslagen (48:4-7). Det är således oberättigat och vilseledande att kalla de övriga slagen av objektiv medvetenhet för ”klärvoajans”. Detta behöver påpekas, eftersom med ökade spridningen av esoteriska vetandet alltfler fantaster kommer att fantisera om sin ”kosmiska medvetenhet” och alla andra siaregåvor. Vi har även att motse inkarnationer av gamla tiders s.k. magiker (närmast i släkt med indiernas hatha-yogier), vilka kommer att förbluffa den vidskepliga massan med sina experiment och utbasuneras såsom ”profeter”.

³⁰Inga självlärda skådare har någonsin förvärvat mental objektiv medvetenhet, icke Swedenborg, icke Rudolf Steiner, icke Ramakrishna. Vad de såg var egna och andras fantasiskapelser i emotionalvärlden. De högsta regionerna i emotionalvärlden är icke tillgängliga för andra än sådana, som nalkas helgonstadiet. En sådan var Ramakrishna. Vad han såg, alltså objektivt uppfattade såsom verklighet, var företeelser i dessa regioner, materieformer vilka alla är fantasiskapelser. Man kunde kalla de tre högsta emotionala regionerna (48:1-3) för fantasivärlden. Den som gör sig en föreställning om hurudan ”verkligheten” måste vara beskaffad och har möjlighet sedan besöka fantasivärlden, finner där sina antaganden bekräftade.

³¹De monader, som utgjorde materien i det ursprungligt formade solsystemet, behöver sammanlagt tre i tur och ordning följande solsystem för att avsluta sin medvetenhetsutveckling. I första slagets solsystem automatiseras de tre lägsta fysiska molekylarslagen. Detta möjliggör automatiska utvecklingen ur frö och ägg, varmed automatiskt växter och djur kan erhålla uppnådd standardform. I andra slagets solsystem övergår monaderna till högre naturrike (46). I tredje slagets solsystem (med enormt stegrad utvecklingshastighet) når mineralmonaderna kausalstadiet (andratriaden) och övriga tredjetriaden (43–45) eller kosmisk medvetenhet (lägst 42).

³²Inom alla naturriken finns ålderklasser, som är bestämda av tidpunkten för monadernas inträde i naturriket. Inom mänskligheten finns åtta huvudklasser: de som kausaliserade i förra sjuklotets fyra sista eoner och de som kausaliserat i vårt sjuklots fyra hittillsvarande eoner.

³³Detta är den allmänna indelningen, som kan bli missvisande, om den tillämpas på individuella fall. Individer utvecklas olika snabbt beroende på egenart och den grad av självaktivitet de uppvisar i sin medvetenhet. Det finns de som har erfarenheter men inte lär sig något av dem, då de inte bryr sig om att bearbeta dessa erfarenheter.

³⁴Problemet om konflikten mellan massan och eliten, arbetarna och kapitalisterna, bottnar i frågan om mänsklighetens ålderklasser, skillnaden i utvecklingsstadium mellan dem som kausaliserade i förra sjuklotet och dem som kausaliserat i detta sjuklot.

³⁵Människan måste förvärva alla egenskaper och förmågor i fysisk inkarnation. I emotional- och mentalvärldarna mellan inkarnationerna förvärvas inga egenskaper och förmågor.

³⁶En känsla är förutom medvetenhet även en emotionalmolekyl, en tanke förutom medvetenhet även en mentalmolekyl; molekyler av respektive världars materia. Är känslan eller

tanken tillräckligt stark och har molekylen således vibrationskraft, fås dessutom en emotional eller mental materief orm.

³⁷Såsom förstajag och innan monaden blivit kausaljag, är den omedvetet offer för energierna i sina världars materier. Människan är offer för dessa energier, därför att hon i avsaknad av objektiv kausalmedvetenhet inte kan se dessa energiers orsaker och ursprung och därför identifierar sig med energierna, ”jag blev arg” osv. Att hon inte lika lätt identifierar sig med sin organism som med sitt emotional- eller mentelhölje, beror givetvis på att hon med sin fysiska objektiva medvetenhet uppfattar organismen såsom något från ”jaget” skilt.

³⁸När man talar om övermedvetenhet, måste man skilja mellan medvetenheten i aktiverade och icke aktiverade molekyllagslag.

³⁹Eftersom, på mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium, monaden är centrad i sin emotionalatom och emotionalmedvetenheten är den ojämförligast aktiverade, är individen mest medveten om sina känslotillstånd. De flesta behärskas också av dessa.

⁴⁰Olikheter i begåvning människor emellan kan i vissa fall bero på hjärnans beskaffenhet. Till övervägande del beror de dock på kausalhöljets ålder och individens utvecklingsnivå.

⁴¹Människomonaden är inte medveten i sitt kausalhölje utan måste inkarnera för att alls kunna vara medveten.

⁴²Det yttersta ändamålet med den långa följd av inkarnationer i människoriket är att monaden skall förvärva självmedvetenhet i sitt kausalhölje. Därefter kan den som först förvärva begynnande självmedvetenhet i sitt essentialhölje, varigenom den kan övergå till femte naturriket.

21 Människans utvecklingsstadier

¹Människans utvecklingsstadier bestäms av höljenas materiesammansättning. Om individen har uppnått kulturstadiet, högre emotionalstadiet, betyder det att hans emotionalhölje till över femtio procent består av 48:2- och 48:3-molekyler.

²Människans utvecklingsstadium visar sig dels i hennes värdeskala, dels i förståelsen för livsåskådningen och attraktionens egenskaper, dels i strävan till enhet. Förståelsen är medfödd och kan icke mentalt begripas. Det är ingenting man studerar sig till. Det är fråga om uppnådd utvecklingsnivå, om i det förflutna självförvärvad emotional och mental medvetenhetskapacitet.

³Är människan villrådig om sin ställning, torde svaret på frågan, vad hon är i stånd till under påfrestande förhållanden, lämna en god ledning. Strävar hon efter självförverkligande, söker hon utmönstra de sämre egenskaper hon därvid upptäcker.

⁴Generellt sett är människan på barbarstadiet ett kaos. Hon känner ett, säger ett annat och gör ett tredje. På civilisationsstadiet tänker hon ett, känner ett annat, säger ett tredje och gör ett fjärde. På kulturstadiet börjar hon känna, säga och göra ett och detsamma. Och på humanitetsstadiet tänker, känner, säger och gör hon detsamma. Och då som först kan hon bli en enhetlig individ och pålitlig under alla förhållanden. Verkligt enhetligt och pålitligt är dock först kausaljaget.

⁵Vid varje ny inkarnation förlorar individen-jaget sin medvetenhetskontinuitet och måste i sin nya hjärna söka återuppliva förlorade jagmedvetenheten. Det betyder att han icke vet om vem han är, vad han varit, vad han lärt och kunnat. Han får börja om och arbeta sig upp till sin förut förvärvade utvecklingsnivå. Individen måste i varje inkarnation på nytt från grunden återförvärva allt han har latent. Tempot är individuellt: 3, 7, 14, 21 år, såvida han begåvats med ändamålsenliga inkarnationshöljen och växer upp i lämplig miljö. Härav framgår att människorna inte kan bedöma individens utvecklingsstadium och sällan före humanitetsstadiet kan bedöma sitt eget. Innan de nått lärjungastadiet, bör de kunna avgöra egna kausalhöljets och triadhöljets departementstillhörighet.

⁶De gamle talade om levnadsåldrar (om sju år). Långt senare kunde vetenskapen konstatera

att organismens celler förnyats inom den tiden. Även andra förändringar kunde iakttagas (könsmodningen vid 14 år). Men esoterikern menade icke materie- utan medvetenhetsaspekten. Pedagogerna fann också ökad ”mognad” vid 7-, 14- och 21-årsåldern. Esoteriska psykologin konstaterar dessutom förändringar vid 28, 35, 42. De kallas ”knutpunkter”, betecknar ofta avgöranden i något avseende och för dem på högre stadier påtagliga ”frigörelser”.

⁷Till mänskliga eliten hör de som uppnått nivåerna 48:3 och 47:5. C:a 60 procent av inkarnerade mänskligheten har inte nått över 48:4 och 47:7.

⁸Ingen uppgift finns om hur stora andelar av totala antalet människor, 60 miljarder, som uppnått de olika utvecklingsstadierna.

⁹I det fysiska och det emotionala har vi människor alla de negativa egenskaper som förekommer i djurriket.

¹⁰Så länge mänskligheten befinner sig på civilisationsstadiet, kan individen visa prov på egenskaper som hör till lägsta barbarstadiet.

¹¹Kulturstadiet kan sägas taga sin början på högre nivåerna i 48:4.

¹²Mystikerstadiet börjar på högre nivåerna i 48:3, när attraktionen vuxit sig så stark att ”förnuftet” (47:6,7) inte längre kan utöva någon kontroll.

¹³Kulturstadiet krönes med en helgoninkarnation, högsta nivån i 48:2.

¹⁴Kultur betyder att det yttre svarar mot det inre. Råa talesätt och råa skämt är otänkbara i en miljö på kulturstadiet. Det är också ett kännetecken. Man kan mycket väl både veta och begripa vad som hör till kultur utan att ha förverkligat kultur. Det är ett ”tillstånd”, något som blivit natur.

¹⁵De individer, som överförts till vår planet och alltså kausaliserat tidigare, har i regel lyckats nå kultur- och humanitetsstadierna. Detta är förklaringen på förekomsten av denna elit, vars individer (monader) kunnat centra sig i triadens mentalmolekyl och förvärva perspektivmedvetenhet.

¹⁶På mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium, det emotionala och i huvudsak lägre emotionala, är emotional osårbarhet, oberördhet av allt, emotional stabilitet, gudomlig likgiltighet för vad som händer egna inkarnationen, glömska av egna jaget mest eftersträvarvärda egenskapen: förutsättning för enhetsviljan. Den som vill bli mentaljag måste lära sig fullständigt oberoende av allt vad känslor heter. Därmed menas ingalunda kärlekslöshet utan makt över känslolivet. Detta kan och måste behärskas genom mentalviljan.

¹⁷Planethierarkin menar att, ifall utvecklingen fortskrider som den hoppas, emotionelhöljets betydelse allt mer skall avtaga. Mänsklighetens uppmärksamhet kommer i stället att riktas mot dels det fysiska, dels det mentala.

¹⁸Under mänsklighetens mer än 20 miljoner år långa medvetenhetsutveckling har energier från planethierarkin efterhand kunnat vitalisera mentala atomerna i emotionala molekylarlaggen i emotionalvärlden och därigenom även mentalatomerna i människans emotionelhölje. Det emotionala har så småningom mentaliserats, och de klaner, som överförts till vår planet i flera omgångar (eftersläntare på andra planeter, ehuru före övriga mänskligheten i medvetenhetsutveckling), har bidragit till denna mentalisering.

22 *Det omedvetna*

¹Liksom tiden för mänsklig uppfattning indelas i förflutet, närvarande och tillkommande, så kan man indela människans medvetenhet i undermedvetenhet, dagsmedvetenhet, och övermedvetenhet.

²Till det undermedvetna räknas allt som passerat genom dagsmedvetenheten. Monadens undermedvetenhet innehåller i latent tillstånd alla monadens upplevelser och bearbetade erfarenheter alltsedan monadens medvetenhet väcktes till liv. Varje inkarnation liksom avsätter ett eget medvetenhetslager. Allt detta finns bevarat såsom anlag till egenskaper och förmågor, visande sig i regel såsom möjlighet till förståelse. För att anlagen ska aktualiseras fordras att de

utvecklas i varje ny inkarnation, visserligen allt lättare.

³Till det övermedvetna hör dels ännu icke självaktiverade, inaktiva molekyllarmedvetenheten i människans eter-, emotional- och mentelhöljen, dels den på kulturstadiet vaknande kausala medvetenheten i lägsta kausala molekyllarslaget (47:3), allt det som återstår att erövra för monaden. Utvecklingen består i att självaktivera medvetenheten och därmed förvärva självmedvetenhet i dessa molekyllarslag.

⁴Människan mottar ständigt impulser från sin undermedvetenhet, mera sällan inspirationer genom sin övermedvetenhet.

⁵Dagsmedvetenhetens innehåll hos människan, inkarnerad i organismen, utgöres av sinnesförmåelser, känslor, tankar och viljeyttringar. Dagsmedvetenheten är alltså en försvinnande bråkdel av monadens möjlighet till medvetenhet. Det omedvetna är den egentliga individen.

⁶Alla våra fem höljen är samtidigt fem medvetenheter, som praktiskt taget aldrig är i vila. Dessa höljen genomströmmas i varje sekund av otaliga vibrationer utifrån (emotionalhöljet av omgivningens känslor, mentalhöljet av globala mentalvibrationer). Ytterligt få av dessa uppfattas av dagsmedvetenheten. Drömmarna (medvetna medvetenhetsyttringar under sovande tillstånd) kan indelas i fem slag (organismens, eter-, emotional-, mental- och kausalhöljets medvetenhetsyttringar). Rätt tolka dessa kan endast essentialjag.

⁷Det övermedvetna är alltid målmedvetet. Det undermedvetna är robotaktivitet, på det hela taget enbart mekaniskt komplexarbete, varför impulserna från det undermedvetna hos de flesta är verklighetsfrämmande. De matar sin undermedvetenhet med illusioner och fiktioner, och resultatet av det undermedvetnas arbete kan icke bli förnuftigare.

⁸Ibland kan det se ut som om det undermedvetna arbetade avsiktligt, målmedvetet, ändamålsenligt. Men det beror i så fall på särskilt starka intryck från dagsmedvetenheten.

⁹I kollektivmedvetenheten finns ingen omedvetenhet. Det som kallas "omedvetet" kan därför avse endast individen själv. Denna hans omedvetenhet är hans antingen övermedvetna eller undermedvetna.

¹⁰Undermedvetenheten är av tre slag: fysisk, emotional och mental. Först sedan psykologerna utrett detta, kan de fortsätta med uppdelningen i de olika molekyllarslagens medvetenhet.

¹¹Det undermedvetna är dels jagets gjorda erfarenheter (i de olika höljen), dels förstatriadens minne (endast indirekt åtkomligt). Minnesförmågan är förmågan att återuppliva en gång upplevda vibrationer i höljen. Denna är oerhört olika hos olika människor och har ingenting med individens utvecklingsnivå att göra. "Minnesgenier" betraktas såsom genier, vilket är betecknande för civilisationsstadiet.

¹²Undermedvetenheten i triaden är minnet av det förflutna. Det tillhandahåller dagsmedvetenheten vad vi upplevat och bearbetat. Monaden i triaden erhåller nytt triadhölje vid varje ny inkarnation (nya kausalmolekyler från större kausalhöljet). Skandhaerna är fysiska, emotionala och mentala atomer, som medföljer triaden vid dess inkarnation och är bärare av i tidigare inkarnationer förvärvade tendenser, men förutom denna funktion är deras betydelse för minnet okänd för oss.

¹³Vad höljen en gång upptagit bearbetar de, ty de är verkliga kombinationsmaskiner. Ju intensivare intrycken varit, desto större blir kombinationseffekten. Detta är förklaringen på att man ofta erhåller problemets lösning genom att inpränta fakta i "minnet" och sedan "glömma saken" (lämna det "undermedvetna" i fred).

¹⁴Utforskaren av okända områden samlar fakta och gör efterhand system av dem. Ofta finner han efter någon tid att den uppsats han skrivit behöver omarbetas. Och detta kan upprepas hur många gånger som helst. Det är höljesmedvetenheten, som under tiden bearbetat "problemen". I vad mån denna telepatiskt upptagit fakta från mentalvärlden, kan ofta vara svårt att avgöra.

¹⁵Undermedvetenheten kan, till skillnad från dagsmedvetenhet och övermedvetenhet, indelas i latent och aktualiserad. Latenta undermedvetenheten finns i förstatriaden, i vilken

monaden–uratomen–jaget–individen varit inkapslad alltifrån evolutionens början i mineralriket. Aktualiserade medvetenheten är allt som passerat genom dagsmedvetenheten i innevarande inkarnation och sedan sjunkit ner under dagsmedvetenhetens tröskel.

¹⁶Monadens återerinring torde man kunna räkna till det latent undermedvetna. Detta har en gång tillhört det medvetna och finns nu upplagrat i triaden. Detta latent kan ibland göra sig gällande som instinkt, innan det nått full återerinring. Till denna instinkt kan man räkna vissa slags aningar, som liksom söker arbeta sig fram till klarhet, full erinring. Andra slags aningar tillhör det övermedvetna.

¹⁷Individen är en oerhört sammansatt företeelse. Han består icke allenast av fem höljen, som utgör fem väsen. Han äger även en triad med alla dess avlagringar från de olika inkarnationerna. Därtill kommer monadens nya erfarenheter i den nya inkarnationen, de olika påverkningarna, de olika levnadsåldrarnas olika syn på tillvaron. Det är således ingalunda märkvärdigt att individen förefaller full av motsägelser.

¹⁸Till det omedvetna kan även räknas relationerna mellan kausalhöljets och inkarnationshöljens (inklusive triadhöljets) medvetenheter. Det fordras långvarig iakttagelse av de olika slagen av medvetenhet för att lära sig skilja dessa från varandra och därefter konstatera dessas olika påverkan på varandra. Det har sitt stora intresse att opersonligt och sakligt analysera hit hörande företeelser. Till att börja med identifierar sig monaden med mentalen, åtminstone så länge individen tror att det mentala är han själv. Det är först när han inser att det är han själv, som analyserar tankeinnehållet, som han kan skilja på sig själv och mentalhöljesmedvetenheten.

¹⁹God hjälp vid dylik analys har aspiranten av sin visualiseringsförmåga, som uppövas genom ritual.

²⁰Det är mycket, som försiggår i det omedvetna, som aspiranten är aningslös om. Ifall allt förefaller vara misslyckat och värdelöst, i stunder av skenbart stillastående, kan tilliten till livets lag vara det enda som återstår för dagsmedvetenheten. Det gäller då att överlämna bekymret åt det omedvetna och leva i den ”gudomliga sorglöshet” som aspiranten måste lära sig att odla. Så länge han vill och håller fast vid sin föresats att vilja utveckling, blir det utveckling, även om skenet tyder på motsatsen.

23 *Det undermedvetna*

¹Det finns fyra huvudslag av undermedvetenhet. De fyra är monadens, triadens, skandhaernas och höljenas. Monadens undermedvetna innehåller allt dess medvetenhet upplevat, alltsedan denna medvetenhet väckts till liv. Triadens undermedvetenhet innehåller allt sedan triadens formning i mineralriket. Särskilt aktuellt är givetvis dess inkarnationer såsom mänskliga. Skandhaernas undermedvetenhet innehåller allt som formade dem såsom följeslagare till triaden. Och slutligen har vi eteriska, emotionala och mentala inkarnationshöljens undermedvetenhet. Kausalhöljets medvetenhet kan aldrig bli undermedveten, eftersom allt den upplevat finns i nuet.

²Monadens kan inte glömma någonting av vad den sett, hört, upplevat. Allt den haft någon som helst förmimelse av, sedan dess medvetenhet väckts till liv, är oförlorbart.

³Monadens i fjärde naturriket (människoriket) har oförlorbart minne av vad den upplevat i mineral-, växt- och djurriket, alldeles fränsett minnet av alla inkarnationer i människoriket.

⁴Medvetenheten är till sin natur både individuell och kollektiv. Allt medvetenhetsinnehåll i monaden finns också i gruppens (aggregatets) kollektivmedvetenhet såsom oförlorbart minne.

⁵Minnet är till sin natur passivt och latent. För att bli återerinring måste det aktualiseras och aktiveras. Detta kan ske på olika sätt, vanligtvis genom förnyad kontakt.

⁶Allt som finns i lägre slag av medvetenhet, finns också i högre slag. Det är därför planetens kausala kollektivmedvetenhet kan återge allt som varit, allt vad monaderna i planeten upplevat alltsedan planetens tillkomst. Det är därför det för planetens kausalmedvetenhet inte finns något ”förflutet” i planethänseende. Alltsammans är alltid tillgängligt för den som för-

värvat kausalt förstånd och förmåga aktualisera planetminnet.

⁷Varje inkarnation liksom avsätter ett lager i första triadens undermedvetenhet. Ifall erfarenheterna i ny inkarnation berör närbesläktat i det undermedvetna, kan detta aktiveras och påverka dagsmedvetenheten. Ifråga om ”andliga” livsområden tar den religiöse ofta dylikt för sanning, uppenbarelse, gudomlig inspiration etc.

⁸I det undermedvetna ligger latent alla egenskaper och förmågor, som monaden (individen) förvärvat genom alla de tiotusentals inkarnationerna såsom fysisk, emotional och mental varelse på alla de olika utvecklingsstadierna. På lägre stadier (hatstadiet) förvärvas nästan endast de egenskaper som tillhör självbevarelsedriften och hänsynslösa egoismen. På mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium är dessa egenskapers procenthalt större än de ädlare egenskapernas, som alltså återstår att förvärva. Får dessa latent dåliga egenskaper tillfälle att ånyo aktualiseras, får vi de företeelser, som visa sig i vår tids tilltagande ungdomsbrottslighet.

⁹Det är undermedvetenhetens latent fond av gjorda och bearbetade erfarenheter, som är den egentliga grunden till förståelsen. Ju större denna fond, desto vidsträcktare och snabbare uppfattningen, förutsatt att hjärnan fungerar som den skall, vilket långtifrån alltid är fallet.

¹⁰Det som jaget aldrig upplevat under sina otaliga livsformer genom naturrikerna, kan det inte förstå. Det var ett esoteriskt axiom, som Platon skänkte mänskligheten, att all kunskap är återerinring. ”Det finnes intet nytt under solen” är ännu ett esoteriskt axiom. Släktet vinner och förlorar ständigt samma kunskap, tills det lärt sig att inte missbruka den. De individer som inte missbrukat den, får tillfälle att återförvärva den, men lär sig snart att tåga med sin insikt för att inte förklaras vansinniga, spärras in, brännas eller på annat sätt avlivas eller ”oskadliggöras”. Ännu befinner sig religion, filosofi och vetenskap på barnstadiet. Mänskligheten vet intet bättre, därför att den inte förtjänat något bättre.

¹¹De slags atomer och molekyler, individen drar till sig, är beroende av permanenta atomens vibrationsförmåga och tillhör samma utvecklingsnivå.

¹²Det undermedvetna från föregående existenser tillhör antingen det perifera eller det centrala nervsystemet. I det perifera finns reminiscenser från våra förfäder eller genom våra permanenta atomer från vår tid som vildar eller djur. Till detta undermedvetna hör även automatiserade vanerörelser.

¹³Emotionalvibrationer når oss genom perifera nervsystemet (särskilt plexus solaris), som är viktigaste förbindelsen med emotionalhöljet. Dessa vibrationer överföres sedan till hjärnan. Frukten t.ex. kan härröra från våra förfäder eller komma från de djupare lagren av hjärnan, hypofysen (eget medfött) eller från perifera nervsystemet. I sista fallet beror den på fientligt väsen i emotionalvärlden.

¹⁴Kunde människan nå ner till sina bottenmotiv, skulle hon finna att självbedrägeriet är nära nog hundra procentigt. Hon bedömer sig efter sina goda önsknings och föresatser och märker icke hur ytliga dessa är. Det undermedvetnas makt är större än vad mänskligheten på sitt nuvarande utvecklingsstadium har möjlighet att bedöma.

¹⁵”Splittringen av personligheten”, som så intresserar psykiaterna, kan bero på växlande dominans i dagsmedvetenheten av de olika höljesmedvetenheterna eller på växlande kontakt med olika avlagringar från tidigare inkarnationer. Det är en lång och svår kamp jaget måste föra ”mot sig själv”. Emotional- och mentalthöljerna har sina vanor och tendenser, sina automatiserade reaktionssätt. Ny bättre insikt medför en oavbruten maktkamp mellan jaget i dagsmedvetenheten och dess undermedvetenhet.

¹⁶Latenta vetandet i det undermedvetna är visserligen kunskapens förutsättning. Men det betyder inte att denna kunskap är exakt, endast att det som ej förut bemästrats inte mötes av omedelbar uppfattning, utan måste steg för steg genom till varandra knutna slutsatser eller med fakta fogade till fakta successivt tillägnas. Det latent har förut bearbetats, så att detta mödosamma arbete är undångjort. Många tar detta snabba införlivande för bevis på ”geni” eller bevis på vetandets överensstämmelse med verkligheten eller bevis på inspiration. Inte

heller mental klarhet (som Spinoza trodde) är något bevis för riktigheten. Endast kausalideerna är exakta.

24 Instinkt

¹Det finns många ”instinktiva” medvetenhetsprocesser, som ännu inte närmare utretts. De har fått den gemensamma beteckningen ”instinkt”. Av denna kan vi urskilja tre slag: undermedvetenhetens i visst liv förvärvade, syntetiserade erfarenhet, yttringar av jagets latent erfarenhet samt kontakter med övermedvetenheten.

²Instinkt hos människan är yttring av latent kunskap och förmåga. Den är vägledande i vårt sökande efter förnyad kontakt, en återerinringens föraning.

³Innan något nytt blir klart och skarpt uppfattat i dagsmedvetenheten, kan det genomlöpa många serier av tilltagande medvetenhet, förstadier till medvetna uppfattningar.

⁴Normalindividens instinkt är hans latent kunskap och yttrar sig såsom förståelse. På högre stadier förstärks individens instinkt genom begynnande subjektiv kausalmedvetenhet (från 47:3).

⁵Kulturindividens instinkt visar honom vad han bör se, höra, läsa etc. Han undviker systematiskt allt simpelt, tarvligt, förråande. Han läser inte moderna ”kulturens” snuskklitteratur, som skildrar undermänniskornas sämsta egenskaper. Han läser inte tidningarnas sensationsmakeri i allsköns brott och olaglighet. Han ser inte filmernas skildringar av civilisationens barbariska uppfattning om livets mening, som om livets högsta goda bestod av nöjen, lyx och allsköns larvigheter. Han lyssnar inte till skvaller. Han har viktigare intressen, väl vetande att personlighetens liv är kort och betydelsefullt för den som känner livslagarna och vill utveckling. Han undviker att se och höra allt nerdragande, ty han vet, att allt dylikt ingår i undermedvetna komplex med ofrånkomlig effekt, som direkt försvårar hans strävan till självförverkligande. En eminent esoteriker sade att den som använder genomsnittligt mer än tio minuter på daglig tidningsläsning, visar därmed brist på vitala ”andliga” intressen. Genom att uppmärksamma det underhaltiga tillför vi det undermedvetna skadliga suggestioner.

25 Komplex

¹Undermedvetenhetens makt är ett problem, som sent börjat sysselsätta psykologerna. Allt dagsmedvetet sjunker ner i det undermedvetna och ingår där i komplex, som utför sitt verk i det fördolda. Det är därför den vise ger akt på vad han uppmärksammar.

²Vill man på förenklat sätt åskådliggöra ”ideernas kamp” i individens ”själsliv”, kan man utgå från den av dagsmedvetenheten godtagna livsåskådningen i dess förhållande till undermedvetenhetens genom mängden av inkarnationer gjorda erfarenheter, samlade i en syntes, i en mångfald ofta motstridiga komplex samt de ännu övermedvetna av mentalmedvetenheten uppfångade ideerna i mentalvärlden. Det blir liksom tre olika ”system”, som strider om herraväldet. Och i regel segrar det undermedvetna.

³Vid studiet av komplexens hämningar har man förbisett, att egoismen och hatet är orsakerna till dessa hämningar, att altruism och attraktion löser alla hämningar.

⁴Det undermedvetna är vår tjänare, som okritiskt, mekaniskt, automatiskt lyder de direktiv det en gång mottagit från dagsmedvetenheten. Blir dessa direktiv motsägande, uppkommer varandra bekämpande komplex, som verkar splittrande på förmågan att fatta beslut, att komma till något resultat. Är direktiven positiva, blir resultatet positivt. De flestas direktiv är negativa, och så förundras de över att de så ofta misslyckas.

⁵Med våra tankar aktiverar vi det övermedvetna och mottar vi i gengäld inspirerande och vägledande ideer. Vi påverkar det övermedvetna genom våra ideal, vår tjänande livsinställning, vår kompromisslösa, konsekventa livsföring. Ju mer helgjutna vi är, desto mer ljus och kraft mottar vi från vårt högre jag och vår kollektivitets ledare. Det tjänar ingenting till att tiggas om hjälp. Vi får den hjälp vi behöver, vi förtjänar och vi skaffat oss rätt till i enlighet

med det liv vi lever.

⁶Det omedvetna utför det egentliga arbetet åt oss, sedan vi väl tillfört det tankar, motiv, tillförsikt. Vad som än händer, vet vi att vårt övermedvetna är vår gudomlighet och större än allt vad öde heter.

⁷Tankevanor blir ofelbart komplex.

⁸Alla dygder och laster är resultat av komplex.

⁹De flestas levnadsvanor har låtat sina levnadsvanor bildas utan att de närmare reflekterat däröver. Detta faktum visar vikten av tankekontroll. Det som i tanken förberetts tar sig ofta automatiskt uttryck i ord och handling.

¹⁰”Karaktär” är summan av våra komplex, tanke- och levnadsvanor. Den kan vi ändra genom att forma nya komplex, tanke- och levnadsvanor. Det är summan av komplexen, som bestämmer vår livsinställning, och denna formar vårt framtida öde.

¹¹Vi kan lika lätt forma goda komplex som dåliga.

¹²”Det förflutnas makt” är oerhörd. Det lever i omedvetenhetens skydd ett eget liv. Därtill kommer att det undermedvetna på mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium är starkaste slaget av medvetenhet. Inte minst därför är medvetenhetskontroll nödvändig, i varje fall nödvändig förutsättning för lärjungaskap med oeftergivligt krav på att ”aldrig se tillbaka”. ”Syndaförlåtelsen” är i det hänseendet ett värdefullt psykologiskt trick att bli befriad från skuldkomplexets makt för den som kunnat godtaga teologiska fiktionssystemet.

¹³”Energi följer tanken”, som förstärker allt den betraktar. Ju mer intensiv ”ruelsen”, desto mer förstärks komplexet, tills slutlig kollaps kan bli följden.

¹⁴Visst finns det ett syntetiskt moment i undermedvetenheten. Men det undermedvetnas arbete är rent mekaniskt, en kontinuerlig process påminnande om analys och syntes. De i processen ingående faktorerna kombineras för att åter upplösas, tills en kombination erhållits, som når upp i dagsmedvetenheten. Att därvid tala om ”uppbyggande och frigörande” krafter är felaktigt. Erhålles frigörelse från komplexet, beror det på att undermedvetenheten (vanligtvis med nuvarande metoder på en slump) från dagsmedvetenheten erhållit en faktor att arbeta med, som ger lösningen på problemet. Nej, ”frigörelsen” kommer från övermedvetenheten, och därom vet psykosyntetikerna ingenting. Det tillhör ännu den esoteriska psykologin.

26 Individens minnen

¹Vad minnet egentligen är eller beror på kan psykologin aldrig förklara, endast esoteriken.

²Varje individens hölje har sin medvetenhet, sitt minne, de olika molekylnas undermedvetna kollektivmedvetenhet. Dessa upplöses med höljena. I människoriket permanenta kausalhöljet bevarar hågkomsten av allt det upplevat sedan sin tillkomst.

³Återerinnringen är förmågan att återuppliva de vibrationer höljena mottagit eller avgivit.

⁴Medvetenhetsyttringar aktiverar materien i höljena. Konstanta vibrationer (vanor, tendenser etc.) kvarhåller ”permanentade atomer” (sanskrit: skandhaer). Vid höljenas upplösning ingår de i kausalhöljet, medföljer vid reinkarnation och utgör då den latent fonden av erfarenheter (anlag etc.).

⁵Uratomens minne är oförstörbart men latent. För återerinnring fordras förnyad kontakt med upplevd verklighet. Kausaljag och högre jag har möjlighet därtill i planetariska och kosmiska klotminnena.

⁶Varje uppfattat faktum är en mentalmolekyl, som inträngt i sitt slag av hjärncell och vid behov av ”minnesförmågan” kan fås att genom vibrationer upprepa sitt innehåll.

⁷Dåligt minne kan ha flera orsaker, alldeles frånsatt svag uppfattning, otillräcklig förståelse, bristande intresse och dylikt. Det kan bero på svårigheten att få mentalmolekylen att vibrera alls eller tillräckligt starkt. Det kan bero på att mentalmolekylen icke kunnat kvarhållas i hjärncellen. De som nyligen upptagits i planethierarkin får alltid veta något, som ej får meddelas utomstående. Skulle de frestas att svika sitt tysthetslöfte, så avlägsnas automatiskt de

mentalmolekyler, som innehålla detta vetande. Naturligtvis är ”risken” för att sådant skall behöva upprepas inte stor men fatal för sanningssökarens medvetenhetsutveckling.

⁸Chockskador av vissa slag kan också påverka minnesförmågan, hjärncellernas förmåga fasthålla mentalmolekylerna.

27 Återerinring

¹Kunskap är återerinring. Därmed är inte sagt att återerinring är kunskap. Det mesta i återerinringen är inte kunskap utan förut inhämtat vetande, som till 99 procent är fiktivt. Alla fiktioner, vi en gång genom arbete införlivat i mentalt system, är välbekanta, när vi i något följande liv ånyo träffar på dem.

²För återerinring fordras förnyad kontakt och förnyat arbete. Isolerade fakta eller fiktioner får betydelse, blir uppfattbara endast i sina givna sammanhang. Isolerade säger de föga, om ens något.

³De olika inkarnationerna avsätter liksom egna avlagringar i det undermedvetna (i triadens tre enheter), lager av mentala, emotionala och fysiska atomer. Dessa lever sitt eget liv och gör sig gällande på mest oväntade sätt, när individen upplever analoga slag av medvetenhetsyttringar (erfarenheter).

⁴Återerinring innebär återerövring. För att begripa fakta måste man sätta in dem i sina sammanhang eller i ett system.

⁵Så snart vi finner något svårt att förstå, föreligger icke latent vetande. Allt svårt är tecken på föregående obekantskap, det må gälla vetande, färdigheter, egenskaper, förmågor. Det svåra börjar med det nya. Man kan därav lätt bedöma vad som är nytt eller latent.

⁶Lättheten beror på hur grundligt vi förut bemästrat saken. Vår föregående förmåga utvecklad till 90-procentig fulländning förefaller oss ”medfödd”. Anlag från föräldrar är otillräckliga som förklaring, ty inga anlag hjälper den som saknar den erfarenhet från tidigare liv som är nödvändig för förståelse. En primitiv individ har inga möjligheter att ändamålsenligt använda den mest fulländade hjärna, som han fått i arv. ”Rasförädlare” kan alltså inte åstadkomma mycket, ty en hel stam kan mycket snabbt ”degenerera”, om endast primitiva klaner inkarnerar i den.

⁷Det finns många olika slag av ”sökare”. Esoteriskt betraktas de såsom sökare, vilka har kunskapen latent i sin triads undermedvetenhet och instinktivt söker, tills de återfunnit den. I regel har de i nya inkarnationer blivit skeptiker, ifall de icke lyckats påträffa den. Denna instinktiva visshet är något annat än det vanliga slaget av återerinring vid förnyad kontakt, såsom när protestanten övergår till katolicismen, emedan han varit katolik i föregående inkarnation.

⁸Har esoteriska studeranden så tillägnat sig esoteriska vetandet, att detta blivit ett levande system, som i många fall automatiskt löser nya kunskapsproblem, är detta så inarbetat i triadens undermedvetna, att han även i framtida inkarnationer har fullt klart för sig, att så som de lärde säga, så kan det inte vara. Han har oförlorbar instinkt för att livet har en mening, har instinktiv livstillit och lagtillit. Påträffar han icke hylozoikens system, blir han ändå icke offer för allmänna fiktiviteten. Förblir han sökare, finner han förr eller senare esoteriken. Ofta nog ägnar han sig åt gagnande livsverk i lugn förtröstan på livet utan behov av någon utformad livsåskådning.

⁹Den instinktiva visshet, många har för att det funnits verklig kunskap i längesedan försvunna kulturer, kommer från gamla inkarnationers erfarenheter, bevarade i det undermedvetna.

28 Det övermedvetna

¹Människans övermedvetenhet är först och främst kausalhöljets medvetenhet. Den bevarar minnet av allt den upplevat alltsedan dess tillkomst vid individens övergång från djurriket till människoriket.

²Till övermedvetenheten räknas även ännu icke aktiverade passiva medvetenheten i

inkarnationshöljens molekylarslag. Till exempel har en normalindivid på civilisationsstadiet dylik passiv medvetenhet i 48:1-3 och 47:4,5.

³Inspirationerna (molekyler eller atomer, som når hjärnan och bli medvetna) kan komma från mentalformer i mentalvärlden, ideer från kausalvärlden eller essentialvärlden (när dessa attraherats av närbesläktat i jagmedvetenheten), från Augoeides, från någon i planethierarkin. Oftast är det uppfångade vibrationer i emotionalvärlden från någon, som tänkt skarpt på saken. (Vibrationerna består av molekyler.)

⁴Mycket av det människan tar såsom inspiration utifrån, från högre väsen, eller inifrån, från Augoeides, är ett verk av hennes egen övermedvetna mentala eller kausala medvetenhet. Ideer, längesedan uppfångade och bortglömda, har bevarats i dessa höljen eller av triadmedvetenheten. I den mån individen förmår uppfatta dem eller behöver dem för efterfrågad förståelse, kan dessa molekyler flyta in i hithörande hjärnceller, och människan tar dem då såsom uppenbarelser. Tills individen förvärvat funktionsduglighet i sina olika höljens centra över diafragman och kan avgöra varifrån vibrationerna härflyter, kan han inte med visshet avgöra hur det förhåller sig med "inspirationerna".

⁵För dem på högre stadier finns alltså icke aktiverade medvetenhetsområden. Därtill kommer att mentahlöljets medvetenhetsinnehåll ingalunda alltid kan registreras i hjärnan. Det finns många mentalideer, som aldrig rätt uppfattar eller uppfattas alls, helt enkelt emedan hjärnan ej har den kapacitet som skulle erfordras härför. Ett annat hinder är outrotliga mentala fiktioner, som spärrar vägen för förståelse, så att dessa ideer aldrig upptas och införlivas med hjärnans ideer.

⁶Det kan taga flera år för en mentalidé (mentalmolekyl), som uppfångats i övermedvetna mentalmedvetenheten, att lyckas arbeta sig ner till hjärnan genom emotionala och eteriska höljena och bli fysiskt medveten.

⁷Ideerna med sina utvecklingsenergierna står till deras förfogande, som bemödar sig om att förvärva förutsättningarna för att mottaga dem: utvecklar sunt förnuft och vilja till tjänande. I sunt förnuft ingår förståelse för den verklighet som omger oss; inga dogmer och okunnighetens ideologier.

⁸Det övermedvetna kommer i allmänhet direkt till hjärnan. Det gör sig sällan påmint förrän på kulturstadiet.

⁹Hos dem som nått humanitetsstadiet är subjektiva kausalmedvetenheten fullt aktiv i 47:3 och även delvis i 47:2. Men denna kausalmedvetenhet når inte ner till hjärnan, emedan mentalmedvetenheten är så starkt aktiv att den inte kan tjänstgöra som förmedlare av ideerna, vilket den måste lära sig att bli. Meditationens uppgift är att göra mentalmedvetenheten till redskap för kausalmedvetenheten. Så länge människan i sin okunnighet tror att intellektet kan producera verklig kunskap och kan bedöma allt, hindrar hon kausalideerna från att göra sig gällande. Man kan urskilja två stadier i övergången från mentalaktivitet till kausalaktivitet. Först söker mentalmedvetenheten att mentalisera (nerdimensionera) kausalidén. Sedan blir den enbart förmedlare av idén till hjärnan.

¹⁰Det kan taga ända till femton år, innan en kausalidé, som uppfattats av jaget i mentahlöljet, kan tränga ner i hjärncellernas eterhöljesmedvetenhet och aktualiseras i fysiska dagsmedvetenheten. Så länge individen har en organism och oskadad hjärna, är hjärnmedvetenheten för jaget det väsentliga ifråga om allt som berör objektiv uppfattning. Det är därför individen endast i det fysiska kan förvärva egenskaper och förmågor, inte under viloperioderna mellan inkarnationerna.

¹¹Emotionala övermedvetna vibrationer kommer ofta genom fysiska sinnenas emotionala motsvarigheter. Vid fruktan förlamas hjärnan och övertar perifera nervsystemet funktionen, varigenom det inte längre är möjligt att förbinda det övermedvetna med dagsmedvetenheten.

¹²Snilletts brist på balans beror på att vibrationerna är för starka för motsvarande höljen och av dessa förvandlas till det slags energi höljet har lättast att upptaga och förbruka.

¹³Övermedvetenheten gör sig omedvetet gällande på många sätt, som de livsokunniga är aningslösa om och inte inser och förstår. Ofta yttrar sig hithörande vibrationer såsom knappt uppfattade ingivelser, uppfordringar, ansvarsförmimmelse, såsom inspirationer vid arbetet, såsom avrådanden (vad teologiska okunnigheten kallar samvetet).

¹⁴De som ständigt ger akt på övermedvetenheten, ska snart erfara dess växande betydelse.

¹⁵Mänskligheten utgör en medvetenhetskollektivitet. Och som all annan dylik har den både över- och undermedvetenhet. De som har förståelse för denna, kan konstatera att vid sidan av härskande illusionismen och fikcionalismen det går en mäktig ström av "idealism", längtan efter ökad förståelse och tillit till "livet".

¹⁶Man erövrar det övermedvetna genom att tänka på det. Genom att meditera över levnadsregler, som tillhör högre utvecklingsnivå än ens egen, skapar man förutsättningar för förståelse av framtida upplevelser och förbereder en snabbare utveckling senare i livet eller i nästa liv.

¹⁷Övermedvetenheten i högre världar (andra- och tredjetriadens) blir visserligen inte lättare att erövra men ger dock möjlighet till erhållande av glimtar, som lätt misstas såsom begynnande subjektiv medvetenhet. Särskilt tycks risken för sådana felaktiga slutsatser förefinnas för kausaljag, som får glimtar från essentialvärlden via kausalhöljets enhetscentrum. Lagen för självförverkligande gör också att individen drar sig för att anlita högre expertis. Han vill själv lösa problem, som han tror ligga inom möjligheternas gräns. Essentialmedvetenhetens gemensamhetsmedvetenhet har sju grader, och det kan vara vanskligt att avgöra var gränsen mellan dessa går, när problemet tillhör högre grad. Såväl kausaljag som essentialjag lär sig genom misstag ifråga om övermedvetenheten att anlita de kontrollmöjligheter som finns hos högre jag.

29 Intuition

¹Intuition är möjlig först med aktiveringen av passiva kausalmedvetenheten. Intuitionen är av två slag, kausal och essential. Den kausala berör materieaspekten och är seende av avsedd verklighet. Den essentiala berör medvetenhetsaspekten och är upplevelse av andras medvetenhetsinnehåll. Kausalintuitionen fås genom andratriadens mentalatom via kausalhöljets intelligenscentrum (47:3). Essentialintuitionen erhålles från andratriadens essentialatom via kausalhöljets enhetscentrum (47:2).

²Ideer från idévärlden yttrar sig såsom revolutionerande intuitioner, "uppenbarelser" och är något helt annat än "inspirationer" från emotionala eller mentala övermedvetenheten (ännu icke självaktiverade medvetenhetsområden).

³Det är mycket som okunnigheten tagit för intuition, såsom omedelbara igenkännandet, blixtnabba uppfattningen, omedelbara förståelsen, utslag av förvärvat livsinstinkt, telepatiskt uppsnappande av ideer i emotionala och mentala världarna, inspirationer från Augoeides, således upplevelse av alla möjliga slag av medvetenhetsföreteelser från det omedvetna.

⁴Särskilt teosoferna har använt beteckningen "intuition" om såväl kausal som essential medvetenhet. Man kan skilja de båda slagen av intuition med tillägget kausal, essential. Men den som vill förebygga begreppsförvirring, avstår från den oklara beteckningen och sätter exakta i dess ställe.

⁵Det omedvetnas visshet kan komma från under- eller övermedvetenheten. Visshet från det undermedvetna är utslag av gjorda och bearbetade erfarenheter, i släkt med instinkten. Då vet man utan att kunna förklara varför.

⁶Att kunna lyssna, att bli lyhörd, att höra det som adrig blir sagt, att förstå utan ord – talande uttryck för begynnande intuition. Den cyklon av vibrationer som rusar genom våra olika höljen och varav vi kanske uppfatta en kvadriljondel. Lägsta "oktavernas" oväsen gör oss döva för "den röst som hörs i tystnaden" (när stämmorna tystnat).

⁷Den som förvärvat intuition, behöver icke analysera och använder analysen endast för att klargöra, att konkretisera, göra saken begriplig för analytikern. Det vittnar om psykologisk okunnighet att psykoanalytikerna anser sig intuitiva. Så snart en teori ligger till grund för

bedömningen, blir slutsatsen falsk, eftersom ingen teori överensstämmer med verkligheten. Teorier är orienteringsmedel och som sådana värdefulla, i varje fall nödvändiga för den livsokunnige. Men på mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium har vi ingen chans att konstruera en riktig teori. Det kan man först, när man slutforskat ett område.

⁸Psykosyntetikern anser sig intuitiv, när hans analyser möjliggör synteser. Men den mentalförmåga som möjliggjort syntesen är perspektivmedvetenheten (47:5), icke kausalintuitionen (47:2). För övrigt har syntetikern sällan möjlighet att avgöra syntesens riktighet. Ofelbarhet fås endast med intuitionen.

⁹Mentalisten kräver exakta begrepp, så att han noga vet vad saken gäller. Symbolisten älskar och nöjer sig med antydning, så att han kan ”intuitivt” uppfatta vad det är fråga om. Det är ett sätt att utbilda intuitionen och frigöra sig från beroendet av konkretioner. Förmågan av intuition är ingenting som lätt förvärvas. Det tar flera inkarnationer att utveckla den från en späd begynnelse. Början göres på kulturstadiet med poesi och valda uttryckens rikedom på associationer. Fullt utvecklad är intuitionen först hos 45-jaget.

¹⁰I visst avseende är det högre emotionala i närmare kontakt med det essentiala än det mentala, som betyder en omväg. Detta beror på inre kontakten mellan introverta 2–4–6-departementsmedvetenheterna. Det högsta emotionala (48:2) kan nå kontakt med det lägsta essentiala (46:7). Men mer än kontakt kan det icke bli, förrän jagmedvetenheten förvärvat mentalkausala medvetenhetens möjlighet till exakt objektiv uppfattning (förmedlad genom panncentrum, som just är organ för objektiva skådandet).

¹¹Att de äkta skalderna (icke versmakare och rimsmidare), som uppnått högre emotionala och med sin fantasi trevat efter ”det högsta”, genom aningen (som är ett förstadium till intuitionen) ”haft en känsla av” en bortom liggande verklighet, är förklarligt. Att de trodde sig i sitt bildspråk ha fångat denna verklighet, tillhör oundvikliga illusiviteten. Envar får på sitt sätt pröva sig fram under många inkarnationer till slutlig förbindelse med andratriadens medvetenhet.

30 Inspiration

¹Beteckningen ”inspiration” har missbrukats lika mycket som beteckningen ”intuition”. Det folk kallar inspiration är i regel, dels impulser från emotional- och mentalhöljernas eller triadens undermedvetenhet, dels telepatiskt uppfattade vibrationer i emotional- eller mentalvärlden. Verklig inspiration liksom intuition kommer från kausalmedvetenheten. Skillnaden är att inspiration är ingivelse från femte naturrikets individer (mänskliga planethierarkin eller devahierarkin), under det att intuition är självförvärvad kontakt med kausalvärlden.

31 Fysisk medvetenhet

¹Fysisk medvetenhet är lägsta slag av medvetenhet, liksom fysisk materia är lägsta slag av materia och fysisk energi lägsta slag av kraft.

²Fysisk medvetenhet är (frånsett fysiska atommedvetenheten) av sex olika huvudslag, motsvarande subjektiva och objektiva upplevelser i de sex fysiska molekylarslagen.

³Motsvarande gäller för alla högre världar.

⁴Människans fysiska medvetenhet är dels organismens olika slag av sinnesförmågor, dels eterhöljets för de flesta enbart subjektiva uppfattning av vibrationerna i de tre högsta fysiska molekylarslagen (49:2-4).

⁵Den för människan osynliga fysiska etervärlden och den för henne synliga grovfysiska världen är i medvetenhetshänseende en enhet. Fysiska medvetenheten är medvetenheten i eterhöljet (49:2-4) men den omfattar också organismen, vilken inte har egen medvetenhet (inte har medvetenhetscentra).

⁶Ingen människa kommer i denna eon att förvärva högre slag av objektiv medvetenhet än de två lägre eteriska (49:3,4) och de emotionala (48:2-7).

⁷Psykofysiologerna gör stor affär av att de upptäckt fler än ”fem” sinnen. I själva verket finns det bara fem. Vad dessa fysiologer upptäckt är medvetenhetens olika sätt att reagera i organismen. Det finns inalles sju sinnen men två av dem är fortfarande utvecklade hos andra än dem som metodiskt och systematiskt själva utvecklat dem. Dessa fem sinnen finns också i människans eter-, emotional-, och mentalhöljen. Kausalhöljet har sju sinnen, när jaget väl förvärvat full kausal subjektiv och objektiv självmedvetenhet i kausalhöljet.

32 Emotional medvetenhet

¹Människans emotionalmedvetenhet är monadens medvetenhet i hennes emotionalhölje.

²Under fysisk inkarnation är för de flesta på mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium emotionalmedvetenheten enbart subjektiva upplevelser av vibrationerna i emotionalhöljet.

³Emotionalmedvetenheten är till sin natur uteslutande begär eller det individen på emotionalstadiet förnimmer såsom dynamisk vilja. På barbarstadiet, innan ännu individens medvetenhet i mentalhöljet aktiverats, yttrar sig begäret såsom mer eller mindre okontrollerade impulser. I och med att mentalhöljet, under påverkan av emotionalhöljets vibrationer, dras till och sammanväves med emotionalhöljet, väckes mentalmedvetenheten till liv och samman-smälter begär och tanke. Överväger därvid begäret erhålles känsla, som är tankefärgat begär. Överväger tanken erhålles fantasi, som är begärbetonad tanke.

⁴Ännu har psykologerna icke kunnat finna en riktig definition på ”känslan”. En mycket vanlig föreställning är att den skulle vara detsamma som ”irrationell affekt”. Känsla är en förening av ”dynamisk vilja” (begär) och förnuft, varvid begäret överväger.

⁵Ehuru fantasi kan förekomma även i det lägre emotionala, räknas den likväl esoteriskt till det högre emotionala, emedan i detta det mentala naturenligt överväger. Men att även repulsionen (hatet) kan använda fantasin är uppenbart.

⁶De tre lägsta emotionala molekylarslagens vibrationer (48:5-7) är i stort sett repellerande, de tre högsta (48:2-4) attraherande. Ädla känslor är attraktionens yttringar.

⁷Det emotionala når i regel sin fulla utveckling under fjärde levnadsåldern (22–28 år).

⁸Motsvarigheten mellan emotionalvärld och mentalvärld visar sig i att de två lägsta mentala medvetenhetsslagen (47:6,7) kan göra sig gällande i de fyra lägsta emotionala (48:4-7). De två högsta emotionala (48:2,3) undandrar sig därför det lägre mentalas (47:6,7) kontroll. I dessa två emotionala regioner ser man allt man vill se och firar fantasin, opåverkbar av mentalt förnuft, sina triumfer. Det är också här klärvoajanter och yogier av alla slag begår sina oundvikliga misstag. Allt vad en lössläppt outtömlig fantasi kan föreställa sig tar här omedelbart objektiv, materiell gestalt, så att klärvoajanten övertygas om att det är ogensäglich verklighet. Tilläggas bör att dessa även är mystikernas regioner.

⁹Känslolivet är lägsta mentalmedvetenhetens (47:7) i det emotionala, och fantasilivet är resultat av det näst lägsta mentala (47:6).

¹⁰En framtida esoterisk psykologi kommer att närmare uppvisa de fyra huvudslagen av känsla, motsvarande de fyra lägsta emotionala molekylarslagen (48:4-7). Dessa huvudslag kan ytterligare uppdelas. Ju högre molekylarslaget, desto mer av förnuft, så att en omärklig övergång äger rum från känsla till fantasi, som är högsta ”förnuft” för över 90 procent av mänskligheten på nuvarande utvecklingsstadiet. En från det emotionala frigjord mentalitet förekommer icke, förrän sammanvävnaden av emotionala och mentala höljena upphört.

¹¹Man har anmärkt på att Hägerström i sin uppsats ”Om social rättvisa” talar om ”intressen eller känslor” och menar att intresse icke skulle vara känsla utan något ”rationellt”. I psykologiskt hänseende var Hägerström påverkad av Boström, som tydligen hade klart för sig, att även känslan kunde vara ”rationell”. Man talade rentav om ”filosofiska känslor”, vilket visar att man kommit ett gott stycke närmare verkligheten. Känslan behöver inte vara oförnuftig. Det beror på molekylarslaget. Molekylarslagen 48:4 och 5 kunde vara påverkade av 47:6 och i så fall blir känslan alltmer förnuftig.

¹²Naturligtvis behöver varken känslor eller tankar ha någon exakt motsvarighet i verkligheten, överensstämma med den. De är vibrationer i sina höljen och sällan beror de på kontakt med objektiva verkligheten i höljen.

¹³Ännu härskar känslotänkandet, emotionaliserade mentaliteten, mentalvibrationerna påverkade av emotionalvibrationerna på sin väg från mentalhöljet till fysiska eterhöljet och hjärnan via emotionalhöljet.

¹⁴Människans emotionalliv är i stort sett de emotionala illusionernas liv. Hon är offer för begärets önsketänkande, känslotänkandets illusioner. Helt fri från illusionerna blir individen först efter förvärvet av kausalmedvetenhet.

¹⁵Själva intensiteten i emotionalmedvetenheten gör att dess illusioner förnimms som den sanna verkligheten och gör människorna fångna i dess illusioner, vilka är rena fantasikonstruktioner. Intensiteten beror på möjligheten att direkt förnimma energiaspekten i emotionalmaterien.

¹⁶De i tidigare inkarnationer förvärvade tendenser, som kraftigast förstärker illusiviteten, är självmedlidande, kritik av andra och misstänksamhet.

¹⁷Emotionalvärldens primärmateria verkar såsom blind kraft. Emotionalvärldens sekundärmateria möjliggör uppfattning, känslor, fantasi, med olika grad av förnuftsinnehåll beroende på procenttalet av mentalatomer i emotionalmolekylerna och procenttalen av molekylarslagen i emotionalhöljet.

¹⁸Känslor- och fantasiformerna i emotionalvärlden, vilka i stort sett utgör denna världs innehåll, är formade av människornas emotionalmedvetenhet.

¹⁹Illusiviteten i emotionalvärldens högsta sfärer är så intensiv att även kausaljag blivit vilseledda.

²⁰Många blir onödigt länge kvar i det emotionala, särskilt de som på något sätt lyckats förvärva klärvoajans och i emotionalvärlden tror sig finna kunskapen om verkligheten och livet. Tyvärr är det många på mentalstadiet vilka genom sin klärvoajans faller tillbaka till detta lägre stadium. De mentaljag, som är födda med dessa förmågor, gör därför klokt i att vägra beakta dem. Vikten därav är de ännu oförmögna att förstå, ty de är dels okunniga om verkligheten, dels fascinerade av emotionalvärldens skenbart obegränsade möjligheter till fantasiupplevelser, och de förstår inte att hela denna fantasmagori är illusorisk.

²¹De tre viktigaste förmågorna på emotionalstadiet är vilja till enhet, skapande fantasi och visualisering. De underlättar kontakten med kausalhöljets centra.

²²Att yogierna kommit långt i psykologisk förståelse visar uttrycket: "Först när känslolivet blivit enhetligt, kan viljan bli fullt verksam." På emotionalstadiet är "viljan" emotional och ett resultat av i meditation syntetiserade emotionaltendenser.

²³Planethierarkin räknar icke med emotionalvärlden såsom verklig för uppfattningen i samma mening som solsystemets sex övriga världar utan såsom obotliga illusivitetens värld, där objektiva medvetenheten aldrig kan komma i kontakt med bestående verklighet.

²⁴Kausaljagets emotionalhölje är tomt på allt innehåll.

²⁵Inga andra än kausaljag kan konstatera fakta i emotionalmaterien.

²⁶För att människan skall kunna göra sig oberoende av sina förhållanden och omständigheter i det fysiska måste hon befria sig från emotionala illusivitetens förblindande och fångslande makt och fruktan för det okända och framtiden. Detta är möjligt endast genom det mentala, som på emotionalstadiet är verkningslöst.

²⁷Processen att behärska det emotionala är avslutad först, när emotionalhöljet består av idel emotionalatomer, individen blivit ett 45-jag, och höljet helt dirigeras av essentialenergierna via enhetscentrum i kausalhöljet. Då först vet individen vad som menas med verklig kärlek.

²⁸Emotionalmedvetenheten kommer aldrig över trosstadiet, där känslan avgör. På mentalstadiet härskar logisk övertygelse på grundval av dels konstaterade fakta, dels för hela mänskligheten allmängiltiga erfarenheter, dels logiskt ofrånkomligt tankesystem.

²⁹Tro är i de flesta fall föga bättre än vidskepelse. Den som inte begripit och förstått, vet inte om han vet. Även riktiga kunskapen är vidskepelse, tills man genom eget arbete bemästrat den så, att man kan förnuftigt förklara, varför man inser den vara riktig.

³⁰Hur svårt det är att förvärva verklig kunskap och därvidlag inte begå misstag, framgår av att de i femte naturriket alltid kontrollerar sina uppfattningar hos dem i sjätte riket. Förstajaget kan inte förvärva kunskap om verkligheten, ett faktum som icke kan nog starkt betonas.

33 *Det emotionalas nödvändighet*

¹Det emotionala är till sitt ursprungliga väsen dynamisk, blind energi.

²På mänskighetens nuvarande utvecklingsstadium är det emotionala alltjämt det ojämförligt viktigaste slaget av medvetenhet. På detta stadium är monaden i förstatriaden mer eller mindre permanent centrad i denna triads emotionalatom och dirigerar därifrån de båda fysiska höljena.

³På mänskighetens nuvarande utvecklingsstadium och i innevarande emotionaleon har det emotionala sin största betydelse såsom energifaktor och är emotionalvärlden den värld, i vilken människan kan betjäna sig av dynamis. Utan den kraften är människan inaktiv.

⁴I mentaleonen blir det mentalmedvetenheten som består dynamiken.

⁵Emotionalviljan är starkaste viljan, även hos dem som i flera inkarnationer försummat sin emotionala utveckling. Sådana tycker sig därför opåverkade av det emotionala och tror sig ha övervunnit de stadierna. Men ställd inför katastrofer och utsatt för påfrestningar och prövningar, som hör till helgonets slutprov, väcks människan ur sin emotionala apati. Först med förvärv av perspektivmedvetenhet har hon möjlighet att bli ett mentaljag.

⁶Människan behöver det emotionala också för sin skapande verksamhet. Den emotionala skaparkraften är outtömlig, särskilt under påverkan av mentala ideer. Denna skaparkraft främjas bäst av visualiseringsförmågan, som lärjungen uppmanas att särskilt utveckla.

⁷Även mentaljaget behöver emotionalviljan för handling, såsom drivkraft. Först det långt framskridna mentaljaget, som står på gränsen till kausaljag, äger utvecklad mentalvilja nog att av enbart denna drivas till ändamålsenlig handling. Fullt fria från det emotionala blir vi först som kausaljag.

⁸Svårigheten är att kunna använda emotionaliteten rätt. Den får inte behärska individen utan måste vara hans lydiga tjänare.

⁹Lärjungen får lära sig att rätt använda sin emotionalmedvetenhet såsom energikälla, drivkraft för medvetenhetsutvecklingen. Utan emotionalmedvetenheten och dess effektiva medverkan kan han nämligen inte bli ett andrajag. Med enbart det mentala kan mentaljaget visserligen nå kontakt med det lägsta kausala (47:3) men inte nå det essentiala (46:7). Det mentala är nödvändigt för att individen skall bli ett andrajag. Men det är först genom samverkan mellan det högsta emotionala och det högsta mentala, som detta blir möjligt.

¹⁰Det högre emotionala (48:3) möjliggör förvärv av attraktionens egenskaper, är nödvändigt för kontakt med essentialmedvetenheten och tillhandahåller den dynamiska energi som människan måste lära sig behärska. Det är från det högsta emotionala (48:2) via enhetscentrum i kausalhöljet (47:2), som lärjungen når kontakt med enhetsvärlden (46), intuitionens, visdomens och kärlekens värld, planethierarkins lägsta värld, där alla kan mötas. Detta är inspirationer nödvändiga för livsförståelsen, energier nödvändiga för självförverkligandet. Det är med attraherande emotionala (48:2,3) energier, som mentaljaget kan slå bryggan mellan förstajagets mentalmolekyl och andrajagets mentalatom.

¹¹Det är således förfelat att försumma högre emotionala medvetenheten, som ingenting har att göra med sentimentalitet och stämningstillstånd eller skapande illusionens gyckelspel utan är vilja till enhet, enhetssträvan och målmedvetenhet.

34 Mental medvetenhet

¹Människans mental-kausala medvetenhet är monadens självförvärvade förmåga av medvetenhet i dels mentahlöljet (47:4-7), dels kausahlöljet (47:1-3).

²Mentahlöljets medvetenhet är av fyra olika slag, motsvarande möjligheten till uppfattning av vibrationerna i de fyra lägsta mentala molekylarslagen (47:4-7).

³Större delen av mänskligheten har utvecklat (aktiverat) endast lägsta slaget (47:7): diskursiva slutledningstänkandet från grund till följd.

⁴Näst lägsta slaget (47:6), filosofiska och vetenskapliga principstänkandet, utgör ännu för alla, utom ytterligt sällsynta eliten, högsta slag av tänkande.

⁵Nerifrån räknat tredje slagets tänkande (47:5), elittänkandet, är i motsats till mestadels absolutifierande principstänkandet genomfört dels relativiserings- och procenttänkande, dels perspektiv- och systemtänkande.

⁶Högsta slag av medvetenhet i mentahlöljet (47:4) är ännu otillgängligt för mänskligheten. Dess yttringar består bland annat i konkretisering av kausalideerna, innebärande samtidigt förmåga att tänka med system i stället för begrepp.

⁷Även elittänkandets innehåll utgöres till största delen av fiktioner (föreställningar utan reell motsvarighet), vilket beror på att fakta om tillvaron felas. Endast esoterikens fakta gör det möjligt att tänka i överensstämmelse med verkligheten.

⁸På mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium är endast de två lägsta mentala molekylarslagen aktiverade (47:6,7). Människorna har aktiverat mentalatomerna i fysiska och emotionala molekylarslagen. Men denna mentalitet duger endast till att bearbeta intrycken av företeelserna i fysiska världen till begrepp och ordna dessa i mentala system, vilka människorna tar för kunskap om verkligheten, en ytlig kunskap och begränsad till fysikalistiska betraktelsesätt men mycket framgångsrik i tekniskt avseende. Förnuftet i emotionalvärlden kan påverka endast emotionalmaterien och emotionalmedvetenheten. Och resultatet har blivit religioner, mystikens expansion i oändligheten med orubblig tro på riktigheten av de illusioner som uppkommer och skapar materieförmer i emotionalvärlden.

⁹En mycket ringa del av mentahlöljets medvetenhet når ner till hjärnan (människans dagsmedvetenhet). Det kan taga årtal, innan en klar mentalidé i mentahlöljet blir uppfattbar.

¹⁰Det är stor skillnad mellan hjärnans förmåga av mentaltänkande och mentahlöljets medvetenhetsaktivitet. Mentahlöljet har nämligen sin egen medvetenhet, som mänskliga hjärnan är aningslös om. Denna oberoende medvetenhet kan upptaga ideer, som förr räknades till undermedvetenheten, eftersom man icke kunde förklara rätta förhållandet.

¹¹Tankeförmågan är största faktorn i fråga om god och dålig sådd och skörd.

¹²I stort sett är de mentala förmågorna olika slags förmågor att kombinera och bearbeta de verklighetsideer som kan erhållas endast från kausalvärlden. Mentalideer är i de flesta fall nya kombinationer av ursprungliga kausalideer.

¹³Individen är ohjälpligt offer för sina illusioner, tills han blivit mentaljag, och för sina fiktioner, tills han blivit kausaljag.

¹⁴Systemtänkandet kan betecknas även som symboltänkande. Symbol är sammanfattning av en hel åskådning.

¹⁵Det mentala når i regel sin fulla utveckling i femte levnadsåldern (29–35 år). I 35-årsåldern börjar individen i regel kunna tänka självständigt.

¹⁶Nuvarande zodiakepoken Vattumannen (åren 1950–4450) kommer att medföra aktivering av principstänkandet (47:6). Därmed kommer människorna att börja tänka självständigt, tänka egna tankar och inte bara säga efter.

¹⁷Att vi alls kan tänka beror på förefintligheten av mentalenergi i mentalvärlden, som varje ögonblick genomströmmas av mentalatomer. Att vi alls kan uppfatta något i de lägre världarna beror på närvaron av mentalatomer i alla lägre molekylarslag: ”intelligens i materien”. Utan kunskap om materiens sammansättning kan man inte förklara den företeelsen.

¹⁸De två lägsta mentalmedvetenheterna (47:6,7) räknas till emotionalstadiet, därför att de som förvärvat dessa fortfarande är emotionaljag. Det är först med perspektivtänkandet (47:5) människan blir ett mentaljag, blir oberoende av det emotionala.

¹⁹Allt tänkande, som gör skäl för beteckningen, är i själva verket tänkande i system, tills det övergår till tänkande med system.

²⁰Det ologiska tänkandet uppkommer just av att begreppen, principerna lösryckts ur de sammanhang till vilka de hört. Den logiska skolningen avsåg att förhindra dylik utbrytning.

²¹Människorna lever i ett medvetenhetskaos, emedan deras fysiska, emotionala och mentala medvetenheter till stor del lever sina egna liv utan samband med varandra. Först när höljena integrerats och medvetenheterna smälter samman, fås den "helgjutna" människan, hos vilken sunda förnuftet styr. Detta slags människa är mentaljaget.

²²De som strävar att utveckla det mentala och övergår till mentalstadiet, behöver en annan livsåskådning än den emotionalbetonade religionen. Till sådan mental livsåskådning hör kunskapen om livslagarna, däribland givetvis lagen för sådd och skörd.

²³När individen blivit mentaljag (47:5) och dessutom äger förståelse för esoteriken, arbetar han dels på att nå lägsta kausala (47:3), dels att med högsta emotionala (48:2) kunna via enhetscentrum i kausalhöljet (47:2) få kontakt med essentialmedvetenheten (46:7), vars energier i sin tur påverkar kausalhöljets viljecentrum (47:1).

²⁴Liksom det högre emotionala (48:2,3) kan nå kontakt med och vitaliseras av kausala energier (47:2,3), kan det högre mentala (47:4,5) uppfånga en vision från idévärlden (47:3), vision som efterlämnar ett intryck omformat till mentalidé.

²⁵Fysiska etermedvetenheten behärskas med emotionalmedvetenheten, det emotionala med det mentala, det mentala med det kausala etc. Däremot kan man icke med det kausala behärska det emotionala. Det måste mentalmedvetenheten göra.

²⁶Mest utmärkande för dem på mentalstadiet är sinnet för proportioner.

²⁷Endast mentaljag kan bli antagna till lärjungar till planethierarkin.

²⁸Att vara mentaljag medför ingalunda i sig förståelse för esoteriken. Ofta har tvärtom esoteriken sin största fiende just i blotta mentaliteten, som är suverän i sin domän och vägrar erkänna högre instans.

²⁹På mentalstadiet är den välutvecklade mentalmedvetenheten vanligen i opposition mot den begynnande kausalmedvetenheten.

³⁰Det har sina risker att påbörja sin högre medvetenhetsutveckling (förvärv av subjektiv kausalmedvetenhet), innan hattendensen och själviskheten utrotats. Inriktningen på det övermedvetna drar ner energier därifrån, och dessa energier förstärker alla tendenser.

³¹Det rent mentala, fritt från varje sammansmältning med det emotionala, är praktiskt taget obefintligt utom för mentaljagen, frigjorda från varje slags emotionalitet.

³²Förstajagets integration är den process vari individen lär sig behärska medvetenheten och energin i emotionala och fysiska höljena. Därtill fordras att vara ett mentaljag. Särskilt viktigt är det att behärska emotionalhöljet. Därvid gäller det inte att söka döda känslorna eller vägra dem beaktande. Det fordras att kunna behärska dessa energier och använda dem på rätt sätt. Hos det integrerade förstajaget är förbindelsen mellan mentalmedvetenheten och hjärnan omedelbar. Individen kan inte förvärva andrajagsmedvetenhet, förrän han blivit ett integrerat förstajag.

³³Mentalhöljets medvetenhet är summan av vad individen uppfattat och bearbetat. Dess kapacitet beror på monadens utvecklingsstadium. Sedan är det en annan sak, om hjärncellerna förmår mottaga erforderliga mentalmolekyler.

³⁴Psykologerna vet så gott som ingenting om mentalmedvetenheten. De kan inte skilja på tänkande och fantasikonstruktioner. Mycket få av de problem som sysselsätter mänskligheten kräver mental medvetenhet. Fantasin löser de flesta, som de lärde alls kan lösa. Litteratur (poesi, roman, drama), vältalighet är fantasins verk.

³⁵Det rent mentala är fritt från attraktion och repulsion, fritt från allt, som har att göra med

känsla eller fantasi. Så länge emotionalhöljet och mentalthöljet är sammanvävda, har de flesta ingen möjlighet till förnuft.

³⁶Enligt esoteriken är intellektet till för att frambringa något nytt, inte för att samla på gammalt. Varje intellekt är något unikt och kan också skapa något unikt. Annars är det fråga om emotional fantasi och icke mentalt perspektiv.

³⁷Nästan allting är utforskat. Nästan alla härskande idiologier behöver ersättas med riktiga ideologier. Forskningsfältet är oändligt. Det högre intellektet godtar ingenting, som det ej självt undersökt och godkänt. Det tror sig aldrig veta. Det vet eller vet inte.

35 Självmedvetenhet

¹För självidentitet, självmedvetenhet, fordras objektiv medvetenhet i åtminstone organismen och mot denna objektiva medvetenhet kontrasterande subjektiv medvetenhet i högre hölje. Första stadiet i utvecklingen av självmedvetenheten är att jaget i emotionalhöljet vet sig vara något annat än organismen. Andra stadiet är att jaget tror sig vara tänkandet och vet sig vara något annat än känslorna. Tredje stadiet är att jaget förvärvat kausalmedvetenhet och blir medvetet om att de lägre höljenas medvetenhet är kausaljagets redskap.

²Högsta möjliga självaktivitet inom ett visst materielag är förutsättningen för total självmedvetenhet inom denna materia.

³Det är viktigt att skilja på medvetenhet i materielag eller höljen och självmedvetenhet i dessa. Det är först vid förvärvat självmedvetenhet, som man verkligen kan förstå hithörande problem, identifiera de olika slagen av medvetenhet och bemästra de olika energierna.

⁴Först sedan individen förvärvat självmedvetenhet (jag är och jag är jag), kan han fråga efter mening med tillvaron och egna livet.

⁵Uppmärksamheten är nyckeln till att både förstå och erövra självmedvetenheten. Självmedvetenheten kan förstås av dem som i sina egen medvetenhetsyttringar tydligt konstaterat skillnaden mellan följande allt högre kvalitetsgrader av uppmärksamheten: 1) obefintlig eller på sin höjd flackande uppmärksamhet; 2) dragen uppmärksamhet (av uppmärksamhetens föremål dragen uppmärksamhet); 3) riktad uppmärksamhet (av jaget självt riktad uppmärksamhet) utan samtidig självmedvetenhet; 4) självmedvetenhet. Självmedvetenhet är alltid samtidigt av jaget riktad uppmärksamhet (kan inte finnas utan denna) och förnimmelsen av den egna närvaron: ”jag är här nu”.

⁶Det är kausalmedvetenheten, som möjliggör självmedvetenheten. Självidentiteten är individens första kontakt med det kausala, tecknet på att monaden i förstatriaden befinner sig i ett kausalhölje och blivit isolerad i detta hölje från såväl lägre rikens gruppsjälur som högre rikens kollektivväsen. Först kausaljaget är permanent självmedvetet. Hos lägre slag av jag – emotionaljag och mentaljag – uppstår självmedvetenhet spontant i vissa sammanhang men kan inte behållas av individen längre än några sekunder. För att kunna avsiktligt behålla självmedvetenheten flera minuter måste individen ha erhållit särskild esoterisk träning och därefter övat mycket. Dylik avsiktligt framkallad, med förståelse och viljeanstängning kvarhållen självmedvetenhet kallas ”själverinring”. Självverinringen är första steget mot all högre slag av för närvarande övermänsklig medvetenhet. Därför är undervisningen om självverinring hörnstenen i de esoteriska skolornas grundläggande praktiska undervisning om medvetandet. Den sjunde leden i Buddhas ”ariska åttaledade väg” (*ariya atthaṅgika magga*) anges såsom ”rätt erinring” (*sammāsati*). Det är just denna självverinring som avses. Att den för normalindividen är så svår att uppnå, kräver undervisning i särskild metod och även efter lång tids träning inte kan fås att vara längre än några minuter, allt detta beror på att kausalmedvetenheten är så svagt utvecklad, kontakten med kausalhöljets centra så svag och sporadisk.

36 Kausal medvetenhet

¹Kausalmedvetenhet (47:1-3) är möjlig endast för dem som är så långt före övriga mänskligheten i utveckling att de kan målmedvetet förbereda sin övergång till närmast högre rike. De har förvärvat förmågan att umgås med alla i kausalvärlden, mötesplatsen för individerna tillhörande såväl fjärde som femte naturriket.

²Kausalmedvetenhet är subjektivt intuition, upplevelse av kausalideerna, och ger möjlighet till objektivt studium av fysiska, emotionala och mentala världarna och allvetenhet i dessa världar.

³För kausalmedvetenheten finns i planethänseende (mänskliga världarna 47-49) intet avstånd och ingen förgången tid. Kausaljaget kan studera alla sina föregående liv såsom mänskliga, kan på egen hand snabbt tillägna sig erforderliga fakta för begripande av alla företeelser i mänskliga världarna, inom en timma (i 47:1) mer än mest effektivt arbetande mentaltänkande hinner med på hundra år. Fiktioner är uteslutna.

⁴Varför är det först såsom kausaljag individen kan göra anspråk på att äga sunt förnuft? Svar: Därför att först kausalmedvetenheten upplöser illusionerna och fiktionerna.

⁵Innan jaget kan förvärva aktiv kausalmedvetenhet, måste det ha befriat sig från emotionala illuiviteten och mentala fiktiviteten, okunnighetens fantasier och spekulationer i de mänskliga världarna.

⁶Kausalmedvetenhet är glädje. Odlandet av glädje är ett sätt att erövra kausalmedvetenheten.

⁷Förstajaget kan icke självt överskrida gränsen mellan den mentala och den kausala medvetenheten.

⁸Vanligen tillhör kausalhöljet och triadhöljet olika departement.

⁹Det är möjligt även för förstajaget att tillgodogöra sig kausalhöljets och triadhöljets departementsenergi.

¹⁰Absolut visshet fås först genom kausal objektiv medvetenhet, då denna möjliggör direkt iakttagelse (kausal syn, kausalt förstånd) och konstaterande av fakta.

¹¹Just kausalmedvetenheten är den fundamentala, objektiva uppfattningen i människans världar och är objektiv grund för fortsatta livet i medvetenhetsaspekten.

¹²Alla medvetenhetsyttringar från det högre mentala (47:4,5) och det kausala (47:2,3) kommer från Augoeides, så länge människomonaden själv icke aktiverat motsvarande molekylarslag. Augoeides träder tillbaka i samma mån som människan själv aktiverar dessa molekylarslag i mental- och kausalhöljerna och därmed förvärvar hithörande medvetenhetsslag.

¹³Tecknet på jagets trevande försök att börja förvärva subjektiv kausalmedvetenhet och identifikation med Augoeides är att verkligheten blir bestämmande för jagmedvetenheten och inte längre tankarna om verkligheten med deras illusioner och fiktioner.

¹⁴För att komma i kontakt med Augoeides fordras att kunna tänka i överensstämmelse med verkligheten.

¹⁵Kausaljagets integration är den process, vari kausalhöljet genomtränger inkarnationshöljerna allt mer, tills individen blivit kausaljag. Hos kausaljaget är direkt förbindelse mellan det kausal-mentala och hjärnan.

¹⁶Den subjektiva essentialmedvetenhet (46:5-7) kausaljaget förvärvar är av sådant slag att han blir förvissad om att det finns ännu högre världar än kausalvärlden.

¹⁷Såsom kausaljag i sitt gamla kausalhölje, som han fått till skänks av sin Augoeides, kan han inte förvärva essential objektiv medvetenhet. För att kunna bli essentialjag måste han offra sitt kausalhölje.

¹⁸Människan har ett kausalhölje, och hennes uppgift är att bli ett kausaljag. Innan dess är hon icke fullt ut människa, ty kausaljaget är den egentliga människan, och det kan monaden icke bli, förrän den upphört att vara ett förstajag.

¹⁹Det finns många olika slag av genialitet. Vanligtvis menas suveränitet inom visst givet

område för mänskligt kunnande. De filosofiskt intresserade tänker väl närmast på mentala genier, av vilka det finns högst olika slag. De flesta tycks förbise den väsentliga skillnaden mellan produkternas livsduglighet och livsfientlighet, överensstämmelse med verkligheten, logiska hållbarhet och motsatsen. Esoterikern menar med geni en uppenbarare av verkligheten, alltså en som uppnått kausalstadiet.

37 Aktiveringen av det kausala

¹Det är först på kulturstadiet individen kommer i kontakt med kausala övermedvetenheten och kan påbörja aktiveringen av kausalhöljet. Under en lång serie inkarnationer kan individen påverka kausalhöljet (från 48:3 påverka 47:3, till att börja med), så att dess passivitet upphör. Dittills hade aktiveringen huvudsakligen berott av påverkan utifrån eller vid inkarnationens avslutande, då de båda kausaldelarna sammansmälts.

²Men enbart därför blir jaget ännu inte medvetet i sitt kausalhölje. Detta blir möjligt för någon kort minut först på de högre nivåerna. På dessa högre nivåer kan människan genom omedveten eller medveten tillämpning av livslagarna få subjektiv kontakt med kausalmedvetenheten. Hon kan via 48:3 nå 47:3 och via 48:2 nå 47:2. Men hon kan inte använda mer därav än som hon kan uttrycka genom sin högre emotionalitet. Därifrån till ändamålsenlig användning av kausalmedvetenheten, till kausaljaget, är steget långt. Och kausaljag kan hon bli endast såsom medveten lärjunge till planethierarkin.

³Det är viktigt att skilja på kontakt med visst slag av medvetenhet och hithörande aktiverade subjektiva samt objektiva självmedvetenheten. På högre emotionalstadiet (mystikerstadiet) fås kontakt med enhetscentrum (47:2) i kausalhöljet. På mentalstadiet fås kontakt med kunskapscentrum (47:3). Kontakt är förutsättning för aktivering. Aktiveringen är dels omedveten, dels medveten. Centra aktiveras omedvetet genom tillämpning av livslagarna. Medvetna aktiveringen är en process, som dirigeras genom en individuell meditationsmetod, och får människan såsom lärjunge till planethierarkin vetskap om.

⁴Förvärvar individen på kulturstadiet också esoterisk kunskap, så börjar även högre kausalmedvetenheten (47:5) att göra sig gällande. Det är därför vanskligt att fastställa dylika individers utvecklingsstadium. Vad som sagts om "mystikerna" gäller alltså endast dessa, som ovetande om esoteriken odlar enbart emotionaliteten.

⁵Med kausalhöljets aktivering begynner också individens förädling och en växelverkan mellan vibrationerna i emotionalhölje och kausalhölje blir alltmer märkbar. Emotionalvibrationerna tillför också kausalhöljet alltfler lägsta kausal molekylar (47:3). På humanitetsstadiet tillföres molekylar av 47:2.

⁶Han börjar mottaga inspirationer från jagets kausala övermedvetenhet, dittills endast telepatiska. På emotionalstadiet är människan sina illusioner. Hon har subjektiv medvetenhet i hela emotionalvärlden, så att hon tycker sig vara "förenad med det absoluta" etc.

⁷Med denna sporadiska kontakt med kausala övermedvetenheten börjar individen kunna själv arbeta på uppnåendet av högre molekylarmedvetenheter. Ju mer energiskt han inriktar sig på målmedveten omläggning av kännande och tänkande, desto färre inkarnationer åtgår till detta.

⁸Idévärldens ideer är materiella tankeformer, som innehåller allt det som en gång riktigt uppfattats och tänkts inom ett visst tankeområde. Den som sysslar med hithörande problem, kan komma i kontakt med dessa former och kan därigenom mottaga ideer. Naturligtvis inbillar sig den livsokunnige att det är hans eget snille, som tänkt ut detta underbara, och känner sig mycket märkvärdig. Mentalmedvetenheten producerar inga ideer, utan kan endast sammanfoga fakta eller upptaga mentalvärldens vibrationer (vad andra tänkt) eller mottaga ideer från idévärlden.

⁹Allt som fyller medvetenheten har sin ofrånkomliga effekt, även om denna ej i enskilda fallen genast kommer till synes. Detta att kunna sysselsätta medvetenheten med intressen, som medför koncentration eller ihållande uppmärksamhet och motverkar medvetenhets-splittring, är en av hemligheterna med lyckade resultat.

¹⁰Det finns två sätt att aktivera den kausala övermedvetenheten. Antingen att leva som andra och låta denna aktiveras i mänsklighetens normala utvecklingsprocess genom årmiljonerna. Eller att själv medvetet arbeta på att aktivera denna övermedvetenhet, så att den blir dagsmedveten för att därefter kunna behärskas av jaget. Denna övermedvetenhet aktiveras genom att självmedvetenheten (uppmärksamheten) riktas mot den. Ty allt medvetenheten uppmärksammar utsättes för energipåverkan. Egenskaper förvärvar man genom att ständigt uppmärksamma dem, genom att klargöra för sig deras natur, deras önskvärdhet, genom att göra dem till föremål för emotional attraktion och genom att praktisera dem i fysiska livet. Högre medvetenhet förvärvar man genom att förvärva de egenskaper som tillhör denna. Ju större esoterisk kunskap man har, desto bättre insikt har man också om de bästa förfaringssätten. Gör individen i det hänseendet vad han förmår, så kan också Augoeides tillföra insikt och energi i allt större mått.

38 Kausaljaget

¹Intellektuellt begripa hylozoiska mentalsystemet kan väl de flesta. Men förstå det kan ytterligt få. Ty i förståelsen ligger insikten att ”sådan är verkligheten, sådan måste den vara”. En dylik insikt är inte resultatet av att hithörande föreställningar innöts, tills de blivit fixa ideer såsom fallet är med alla filosofer. De tänker samma sak om och om igen, tills mentalmolekylerna i hjärnan blivit outrotliga och de omöjligt kan tänka annorlunda. De har därmed blivit ”troende” och är därefter oemottagliga för alla sakskäl, som inte överensstämmer med deras fixerade ideer. Den hjärnan är sedan ingenting att göra åt. Individen får vänta, tills han i ny inkarnation får möjlighet att tänka om, vilket kan vara svårt nog. Det gamla tankesystemet ligger nämligen kvar i det undermedvetna, och väckes återerinnringen av detta genom förnyad fysisk kontakt, blir effekten något av en ”uppenbarelse” och systemet godtas såsom något ”självklart”. Snabbt drar nya hjärnan till sig mentalmolekyler av det gamla slaget, och så är individen ”frälst” på nytt. Men det är ingen verklig förståelse utan endast begripande, om än absolut övertygande. Verklig förståelse förutsätter mentalthöljets övermedvetna kontakt med motsvarande objektiva verklighet, inte en subjektiv kontakt med i mentalmaterien utformat system, existerande tankeform. Möjlig mental upplevelse av verkligheten (övermedveten) förutsätter att individen kontaktat kausalidén, inte de vanliga mentalideerna. Kausalidén återger verkligheten, vilket mentalideerna inte kan göra. Det är därför det mentala alltid förblir fiktivt. Det mentala system, som överensstämmer med kausalidén, är en mental konkretion av kausalidén. Dylika system kan utformas endast av kausaljag med objektiv kausalmedvetenhet.

²Kausaljaget upplever med sina sju kausala sinnen allt det riktar sin uppmärksamhet på utan möjlighet att missuppfatta materiella verkligheten i de tre lägsta atomslagen (47–49). Det vet alltså vad det ”ser”, emedan det ”ser” och detta ”seende” samtidigt är syntetiserat i kausala ideer.

³Detta betyder ingalunda att kausaljag alltid har rätt. Det kan hända att de sysslar med problem, som ligger över kausala verkligheten (över 47:1). Är de då spekulativa, blir det felkonstruktion. De måste vända sig till ett 45-jag för upplysning, ty ett 45-jag har alltid möjlighet att få veta även sådant som ligger över 45:1, i alla händelser alltid och omedelbart sådant inom solsystemets verklighet (43:1).

⁴En annan felkälla för ett kausaljag är mänskliga hjärnans ”ofullkomlighet” på nuvarande utvecklingsstadium. Hjärncellerna är ingalunda alltid av den beskaffenhet att de kan mottaga högre slag av mentalmolekyler eller kausal molekylerna eller mentalatomer. Häri ligger en felkälla, som kausaljaget alltid måste beakta, rentav ofta kan ha svårt att konstatera. Ogärna besvärar han högre jag med sådana problem som han tycker sig själv böra kunna lösa, också därför att han vet hur strängt upptagna alla högre jag är.

⁵Det är ingalunda givet att kausaljaget utan särskild utbildning kan konkretisera sitt vetande till mentala ideer, de enda människorna är i stånd att fatta, och göra sitt vetande begripligt för människorna. Det är denna pedagogiska hjälplöshet, som hos de esoteriskt okunniga alltid

väckt misstanken att det är fråga om bedrägeri.

⁶Även 45-jag kan begå misstag, fastän de inte behövde göra det. Men inkarnationen har sina vanskligheter med splittrad uppmärksamhet och full aktivitet i 45-jagets alla sju höljen.

39 Högre slag av medvetenhet

¹Alla slag av medvetenhet utöver de tre lägsta (49–47) är ofattbara för mänskligheten på dess nuvarande utvecklingsstadium.

²Beteckningen ”jag” på en individ visar den högsta värld, i vilken han förvärvat full subjektiv och objektiv självmedvetenhet samt aktivitetsförmåga. Till exempel kallas den som förvärvat kausalmedvetenhet för ”kausaljag”; den som förvärvat essentialmedvetenhet för ”essentialjag” eller ”46-jag”; den som förvärvat superessentialmedvetenhet för ”superessentialjag” eller ”45-jag” och så vidare.

³46-medvetenheten betecknas lämpligen som ”världsmedvetenhet”,
45-medvetenheten som ”planetmedvetenhet”,
44-medvetenheten som ”interplanetarmedvetenhet” och
43-medvetenheten som ”solsystemmedvetenhet”.

40 Essential medvetenhet

¹Essentialhöljets medvetenhet är enhetsmedvetenhet. Individerna vet sig vara sitt eget jag med oförlorbar självidentitet men dessutom ett större jag med alla monader i de fem naturrikerna; upplever, när han så önskar, andras medvetenhet som egen medvetenhet. Enhetsmedvetenheten medför befrielse från all förnimmelse av avskildhet, isolering, utan förlust av identitet men med befrielse från individualmedvetenhet. ”Droppmedvetenheten har blivit ett med oceanmedvetenheten.” ”Föreningen med gud” är jagets förvärv av enhetsmedvetenheten.

²Det finns ingen gräns nedåt för kollektivmedvetenheten. Vad som utgör ett kollektivväsen bestäms av en visserligen urskiljbar men icke skiljande gräns mot andra departement och andra arbetsuppgifter (paradoxalt uttryckt: en enhet för sig i enheten). Alla monader i ett kollektivväsen är självidentiteter med egenart, vilkas särskilda förmågor blir gemensamma och kan utnyttjas av andra, ifall arbetet i specialfunktionen så kräver. Kollektivväsen garanterar gemensam, allsidig kapacitet hos alla och frihet från egenarters begränsningar.

³Andrajagets syn på jaget skiljer sig i grunden från förstajagets. Andrajaget betraktar nämligen monaden (uratomen) såsom det urjag den är, såsom ett potentiellt högsta kosmiskt jag och ser allting ”uppifrån”, under det att förstajaget ser allting ”nedifrån”, från mineralriket och evolutionsprocessen. Andrajaget ser på potentialiteten och icke aktualiteten. Monaden såsom förstajag är alltså ett potentiellt andrajag, ett potentiellt tredjejag etc. Själva tidsuppfattningen är en helt annan, vidgas med varje högre värld, tills i högsta riket allting blir ett evigt nu, alla manifestationsprocesser infaller i nuet, eftersom i den stora kosmiska planen vid kosmos' tillkomst alla processerna, allt som skall förverkligas, ses från början till slutet.

⁴Det essentiala (46) är till sin natur ”gruppmedvetenhet”. Det är kanske den definition som bäst klargör, hur långt ifrån femte naturriket mänskligheten är på nuvarande utvecklingsstadium. Telepatin är första steget i rätt riktning. Nästa steg är att uppleva en annans medvetenhet som egen medvetenhet, vilket går via gruppens gemensamhetsmedvetenhet. Förutsättningen för en dylik är ett för gruppen gemensamt materiehölje. Ett dylikt kan konstrueras endast av ett 45-jag. Man förstår därav att utan planethierarkins hjälp ingen når essentialvärlden.

⁵Hur omöjligt det är för mänskliga förnuftet att föreställa sig högre slag av medvetenhet, framgår kanske bäst av den förklaring som ges rörande essentialmedvetenheten. Den är en förening av jagmedvetenhet och universalmedvetenhet. Jaget tycker sig vara allt och alla, alltså med en intensiv stegring av jagmedvetenheten. Det är raka motsatsen till föreställningen att jaget skulle förlora sin självidentitet i det universella. Det är i stället jaget, som i sig upptar och famnar universum. Motsättningen mellan jag och du har definitivt försvunnit. Jaget är

allt, därför att allt är jaget.

⁶Subjektiva essentialmedvetenheten kallas kärlek, objektiva visdom. Den subjektiva yttrar sig såsom gruppmedvetenhet, i sin första begynnelse såsom ”psykologisk förståelse”. Man inser kanske därav att egoister saknar ”psykologisk blick” för väsentligheter vid bedömning av individer. Hur de ska vilseleda andra egoister ser de nog. Men det beror på ”affärspysykologi” (primitiv associationspsykologi) de lärt av folk med utbildat ”affärsgeni”.

⁷Den människoerfarenhet vi gjort och bearbetat genom alla inkarnationerna yttrar sig såsom särskild hithörande instinkt. ”Affärsgeni” förvärvas som alla övriga slags geni genom specialisering under ett antal inkarnationer. Någon förståelse av människan såsom människa fås ej på det sättet. Endast den känner sig själv som är medveten om sin gudomlighet. Och endast då kan man också förstå andra. Medveten om sin gudomlighet blir man endast genom essentialmedvetenheten. Men det är av oerhörd betydelse för individen, att han lär sig inse, vad som menas med ”gud immanent”: att alla varelser såsom monader ha delaktighet i kosmiska totalmedvetenheten, på vilken utvecklingsnivå monaden än befinner sig. Det var detta Blavatsky förkunnade: att ”sanna vägen till lycka, frid och kraft består i upptäckten av den gudomliga naturen inom oss själva”.

⁸Från mänsklig synpunkt kallar vi lycka ett negativt tillstånd, frånvaro av lidande. Vi känner oss ”lyckliga”, när vi för korta stunder är fria från trötthet, smärta och kval, när vi kan koppla av och hänge oss åt angenäma inflytelser. Och detta bekräftas av alla essentialjag, när de från essentialvärlden återvänder till fysiska världen. Essentialmedvetenheten ger den mest intensiva, obeskrivliga lyckokänsla. Men den är icke enbart salighet. Varje tanke på vila är utesluten. Essentialmedvetenheten innebär en oerhörd energi, ett för normalindividen ofattligt behov av aktivitet, en obetvinglig lust att tjäna dem i lägre riken och outtömliga krafter därtill.

41 Essentialjaget

¹Sedan den förutvarande människomonaden blivit essentialjag, är den själv delaktig i kosmiska totalmedvetenheten, en ”självständig individ i kosmos”. Det är en fundamental skillnad mellan dem som ännu står utanför och dem som definitivt ingått i enhetens gemensamhetsmedvetenhet.

²Verklig suveränitet inom varje värld uppnår monaden i denna världs högsta slag av medvetenhet, atommedvetenheten. Först essentialjaget kan göra detta, kan bli medveten i fysiska, emotionala och mentala atomerna. Dittills var subatomiska molekyllarmedvetenheten högsta slag av medvetenhet i de olika världarna. Efter förvärv av dessa slag av atommedvetenhet kan monaden identifiera sig med dessa världars totalmedvetenhet och dessas oförfalskade minnen av förfluten tid.

³Essentialjaget är alltså allvetande i världarna 46-49. Allvetenhet betyder inte att individen vet allting om allt, utan äger förmågan att vid behov snabbt taga reda på allt han önskar veta i sina världar, oberoende av rum och förfluten tid.

⁴För essentialjaget står planetkedjans samtliga världar 46-49 till förfogande. Men eftersom arbetet med de olika manifestationsprocesserna sköts av grupper med fördelade uppgifter, tillhör essentialjaget alltid en grupp, som inom gemensamma världsmedvetenheten bildar ett kollektivväsen. Dessutom tillhör essentialjaget alltid ett av de sju departementen. Det finns sålunda många kollektivväsen inom essentialvärlden, ehuru alla essentialjag är ett och dessutom ett med alla monadmedvetenheter i samtliga lägre världar.

⁵Det hos kausaljaget, allsidigt orienterat i mänskliga världarna, allsidigt utbyggda kausalhöljet är av mycket stor betydelse för dem som lever bland människorna för att befria dem från illusioner och fiktioner och hjälpa dem att orientera sig i verkligheten. Kausaljaget har därmed lättare att förmedla esoteriken till ”oinvigda” än t.ex. essentialjag, vilkas gamla kausalhölje med allt dess faktainnehåll upplösts och vilka lever i helt andra världar med helt annorlunda verklighetsuppfattning. Under det att kausaljaget är objektivt orienterat, lever

essentialjaget i medvetenhetsaspekten (i egen och andras medvetenhet). I stället för att såsom kausaljaget betrakta materiella verkligheten och objektivt studera processerna, inhämtar essentialjaget vad det vill veta genom andras medvetenhet. Givetvis kan det (och bör) själv undersöka, men vetandet är icke inskränkt till det individuella utan vidgas till det kollektiva vetandet, alltså en enorm expansion. Utom vad det själv vet, vet det också vad andra vet. Varje individ är i individuellt hänseende alltid en expert inom visst område. Det är denna expertis essentialjaget alltid kan anlita genom att identifiera sig med annans medvetenhet. Det är en blixtnabb företeelse.

⁶Essentialjaget rör sig med verkligheter i egen och andras medvetenhet. Det är påfrestande att leva sig in i okunniga förstajagens illusivitet och fiktivitet för att i enlighet med dessas idiosynkrasier anpassa sin framställning så, att kunskapen kan rätt uppfattas. Essentialjaget såsom lärare tar sig därför an sådana lärjungar, vilkas mentalmedvetenhet kan uppfatta utan att behöva konkretisera ner idén till mest massiva molekyllarslaget, där intellektet mödosamt steg för steg arbetar sig fram genom successiva slutledningsförfarandet. Det tar sig an sådana elever, som strävar efter att nå upp till intuitiva uppfattandet, där inga utredningar behövs utan det räcker med en vink. Det mentala ”grovgörat” måste vara undangjort, och lärjungen måste mentalt behärska de områden som behandlas. Detta förutsätter att lärjungen tillgodogjort sig alla i mänskligheten tillgängliga ideer på ifrågavarande kunskapsområde.

42 *Andratriaden*

¹Det finns tre huvudslag av medvetenhet i förstatriaden, tre i kausalhöljets centra och tre i andratriaden. Medvetenhetsutvecklingen består i att undan för undan aktivera dessa allt högre slag av medvetenhet.

²Andratriadens tre huvudslag av medvetenhet är knutna till denna triads tre enheter. Dessa tre medvetenheter utgör i själva verket en enhetlig medvetenhet, emedan det högre innefattar det lägre. Det lägre mottar energier från det högre, och i den mån kausalmedvetenheten med mottagna energier aktiverar essentialatomerna, kan essentiala ideer uppfattas och essentialintuitionen utvecklas.

³Andratriadens tre huvudslag av medvetenhet har man kallat ”intelligens” (47:1-3), ”kärlek” (46:1-7) och ”vilja” (45:4-7). Dessa beteckningar är analogier med mänskliga förmågor och är missvisande, ifall de tas bokstavligt. Det saknas ännu begripliga beteckningar, eftersom hithörande slag av medvetenhet och energi ligger utanför möjlig mänsklig erfarenhet. I sin högsta potens innebär ”intelligens” (47:1) suverän förståelse för alla objektiva materiella företeelser inom mänskliga världarna. ”Kärlek” (46:1) är enhetsmedvetenhet, gemensamhetsmedvetenhet med förståelse för alla slag av medvetenhet inom världarna 46–49. ”Vilja” (45:4) är en syntes av samtliga energier och medvetenheter inom världarna 46–49 och allmakt inom dessa världar. De matematiska beteckningarna har den fördelen att de exakt anger inbördes förhållanden mellan olika världar, atomslag, molekyllarslag etc.

³Endast energierna från andratriaden möjliggör evolutionen och alldeles särskilt högre medvetenhetsutveckling. Det är kausalenergierna, som möjliggör människans förvärv av kausalmedvetenhet.

⁴Att förnuft, visdom (= enhet) och vilja är möjliga att uppfatta i de lägsta världarna, beror på närvaron av mentalatomer, essentialatomer och superessentialatomer även i lägsta materia (fysiska atomer).

⁵Det finns en viss analogi mellan det fysiska och det kausala (materieaspekten), det emotionala och det essentiala (medvetenhetsaspekten), det mentala och det superessentiala (viljeaspekten), samtidigt som det finns direkta relationer mellan det superessentiala och det fysiska, samt mellan det kausala och det mentala. Det är i det fysiska som energin måste finna sitt utlopp.

⁶Andratriadens tre huvudslag av medvetenhet möjliggör hos förstajaget illumination genom

energin, imagination genom enheten och inspiration genom intellektet; möjliggör kontroll av fysiska höljen genom det mentala, av det emotionala genom enhetsmedvetenheten och av det mentala genom viljan.

43 Andrajaget

¹Monadens centrad i någon av andratriadens tre enheter kallas andratriadjag eller, kortare uttryckt, andrajag. Centrad i andratriadens mentalatom är monaden ett kausaljag och kan studera de objektiva företeelserna i lägre världar (47–49). Centrad i essentialatomen är monaden ett essentialjag (46) och kan studera alla de lägre världarnas (46–49) medvetenhetsinnehåll. Centrad i superessentialmolekylen (45:4) är monaden ett lägre superessentialjag (45) och suverän i världarna 46–49. Utom sin speciella förmåga möjliggör superessentialmolekylen en syntes av mentala och essentiala subjektiva och objektiva medvetenheterna. Med varje högre molekylarslag (45:3, 45:2, 45:1 etc.) blir viljeenergin allt mäktigare.

²All indelning har sina brister, emedan medvetenhetskapaciteten är individuell och beroende av egenartens förvärv av förmågor. Angivna gränser mellan de olika jagen ska därför icke uppfattas såsom skarpa.

³Kausaljaget innehar en mellanställning mellan förstajaget och andrajaget. Visserligen är hos kausaljaget monaden centrad i andratriadens mentalatom. Men dess kausalhölje är fortfarande det gamla hölje monaden haft genom evolutionen i människoriket. Först när detta hölje upplöstes vid monadens överflyttning till andratriadens essentialatom, har monaden ingått i femte naturriket.

⁴Likaledes står 45-jaget på gränsen mellan andra- och tredjejaget genom sin delaktighet i 45-världens kollektivmedvetenhet.

⁵När man lärt sig skilja på första- och andrajagets olika slag av medvetenhet, ser man den väsentliga skillnaden mellan de två jagen och behöver endast dessa två beteckningar, vilket ofantligt förenklar föreställnings- och framställningssättet.

⁶Andrajagen (46- och 45-jagen, essential- och superessentialjagen) utgör i sin kollektivitet femte naturriket, essentialriket. Femte naturrikets världar, 46- och 45-världarna, är desamma som andrajagets världar. Till femte naturriket hör den lägre delen av planethierarkin.

⁷Femte naturriket är samtidigt det rike i vilket medvetenhetsaspekten förvärvar den fundamentala kapacitet som möjliggör kosmisk medvetenhetsexpansion, förvärvar insikt om sin uppgift i manifestationsprocessen och förutsättning för medvetet tillgodogörande av dynamiska universalenergin.

⁸Andrajaget har tre höljen: ett kausalväsen, ett essentialväsen och ett superessentialväsen. Kausalväsendet är det hölje som formas av andratriadens mentalatom, sedan det gamla höljet blivit upplöst.

⁹Andrajagets tre huvudslag av medvetenhet är kausalmedvetenhet, essentialmedvetenhet (46-medvetenhet) och superessentialmedvetenhet (45-medvetenhet). Kausalmedvetenheten är av tre slag (47:1-3), 46-medvetenheten av sju slag (46:1-7) och 45-medvetenheten av fyra slag (45:4-7). Det kausala avser närmast materiaspekten, det essentiala medvetenhetsaspekten och det superessentiala dynamiseffekten i rörelsespekten.

¹⁰Till tredjejaget hör 45-medvetenhetens tre högsta slag (45:1-3), som jaget under sin utveckling till fulländat 45-jag jämförelsevis lätt tillägnar sig.

¹¹I människans (förstajagets) inkarnationshöljen finns fyra huvudslag av energi: atomenergi (primäreenergi i alla atomslag), eterenergi, emotionalenergi och mentalenergi. Människans utvecklingsstadium anger vilka av dessa höljesenergier hon kan kontrollera och vilka som behärskar henne. Hos kausaljaget tillkommer kausalenergi och hos essentialjaget essentialenergi.

¹²När samtliga höljen uteslutande består av högsta molekylar- eller atomslag (eteriska 49:1, emotionala 48:1, mentala 47:4 och kausala 47:1) och människan kan bemästra motsvarande

energier, är hennes utveckling i människoriket avslutad. Monaden centrar sig då i andratriadens essentialatom (46:1), blir ett andrajag. Det fulländade andrajaget, som självt med sin förstatriad formar sina inkarnationshöljen, behärskar givetvis automatiskt även medvetenheten i dessa.

¹³Ingen kan bli ett andrajag utom såsom lärjunge till planethierarkin; medveten om sitt lärjungaskap i vissa inkarnationer, omedveten i de flesta.

¹⁴Andrajagen är kollektivjag. Frånsett lägsta slag av kausalmedvetenhet (47:3) är andrajagets medvetenhet samtidigt individual- och kollektivmedvetenhet. Att även högre kausalmedvetenhet är kollektivmedvetenhet, beror på att förbindelsen mellan kausalhöljets enhets- (47:2) och viljemedvetenheter (47:1) aktualiseras av energier från andratriaden.

¹⁵På grund av universella kollektivmedvetenheten ingår alla lägre slag av medvetenhet i högre. Det betyder att andrajagen är delägare i sina lägre världars kollektivmedvetenhet. Att andrajaget är kollektivjag betyder även att andrajaget kan ingå i vilken grupp som helst med gemensamhetsmedvetenhet inom uppnådd medvetenhetsvärld och samtliga lägre världar.

¹⁶Man förstår varför medvetenhetsaspekten för dem är den dominerande. Materieaspekten har för dem förlorat all betydelse. Materien i världarna 45–49 förefaller automatiserad, så ringa motstånd gör den för hithörande medvetenheter.

¹⁷Kausalmedvetenhet är objektiva medvetenhetens förmåga att konstatera fakta i människans planetvärldar (47–49) i både rum och tid (oberoende av rum och tid). Det är således materieaspekten med dess rum och tid som avses.

¹⁸Essentialmedvetenheten är enhetsmedvetenhet. Den medför befrielse från all förnimmelse av avskildhet, isolering, utan förlust av självidentitet men med befrielse från individualmedvetenhet.

¹⁹Essentialmedvetenhet lever i själva medvetenhetsaspekten. Genom medvetenheten i atomerna och materiehöjlerna samt världarnas kollektivmedvetenhet konstaterar den såväl materiens som medvetenhetens skeenden (också givetvis oberoende av rum och tid) sådana de uppfattas eller uppfattades i de olika naturrikena alltifrån mineralriket.

²⁰Den mycket använda och på grund av okunnighetens spekulationer meningslösa beteckningen ”intuition” motsvarar i sak något slag av andrajagsmedvetenhet: kausalt, essentialt eller superessentialt.

²¹Fulländade andrajag har världarna 45–49 till sitt fria förfogande. Eftersom värld 45 är gemensam för hela solsystemet, ligger även andra planeter inom deras aktionsradie. Dessa andrajag är oberoende av planeternas rum och tid, varför det för dem icke finns förfluten tid utan allt ligger i ”nuet”.

²²Såsom andrajag (essentialjag) blir individen medveten om sin gudomlighet, om allt livs gudomlighet, gud immanent, delaktigheten i kosmiska totalmedvetenheten. Endast intuitionen ger oss verklig kunskap. Det var detta Platon med sin undervisning om idévärlden ville antyda, och det har man utan esoteriken inte kunnat förstå.

²³Det är först hos andrajaget verklighetens tre aspekter kommer till sin rätt: kausaljagets objektiva medvetenhet i de tre lägsta atomvärldarna (47–49); essentialjagets kollektivmedvetenhet (dess förmåga av identifikation med medvetenheten hos alla väsen i lägre världarna); superessentialjagets fulla suveränitet i såväl förstajagets som andrajagets världar. Därav framgår att det är andrajaget som har kunskap om verkligheten. Förstajaget är, frånsett dess fysiska objektiva medvetenhet, hänvisad till att leva i emotionalvärldens illusivitet och mentalvärldens fiktivitet. Förstajaget kan inte lösa sina världars verklighetsproblem, kan inte förvärva exakt verklighetsuppfattning ens i sina världar.

²⁴Förstajaget är individualistiskt och måste vara det för att kunna utvecklas till individ med självbestämd medvetenhetsaktivitet. Denna utveckling är avslutad med att monaden blivit ett kausaljag (isolerad i sitt kausalhölje) och därmed förvärvat oförlorbar självidentitet i kollektivmedvetenheten. Nästa steg blir att tillägna sig denna gemensamhetsmedvetenhet med hithörande energier och med dessas hjälp förvärva allt större delaktighet i kosmiska totalmed-

vetenheten undan för undan i allt högre riken. Det är med allt högre världars allt mäktigare energier monaden förmår förvärva allt mer vidgad medvetenhet. Förstajaget blir ett andrajag genom att metodiskt och systematiskt tillägna sig andrajagets energier. När människan såsom mentaljag förvärvat förutsättningarna för hithörande metoder, blir hon automatiskt lärjunge till planethierarkin.

²⁵Esoterikens problem hör till andrajaget (åtminstone kausalmedvetenheten, platonska idévärlden). Därför kan endast de som erhållit kontakt med idévärlden, förut invigda, förstå problemen. Förstajaget kan ej förstå dessa problem. Detta innebär att varje försök till spekulation med esoteriska fakta och ideer är absolut förfelat.

44 Systematiska snabbaktiveringen

¹Det räcker inte med att göra erfarenheter i liv efter liv. För att lära av sina erfarenheter måste individen bearbeta dem till insikt och förståelse. Bearbetningen är själviniterad mental medvetenhetsaktivitet, alltså mental reflexion. Den som inte bearbetar sina erfarenheter, kan göra om samma erfarenhet tusen gånger utan att lära. Så länge individen står kvar på emotionalstadiet, går det därför långsamt med medvetenhetsutvecklingen.

²Det är först när individen inträder i verkligheten och befriar sig från emotionala illusiviteten och mentala fiktiviteten, som han kommer i kontakt med sitt övermedvetna och mer behärskas av detta än av sitt undermedvetna.

³Viktigt för den som vill utveckling är att alltid vara medveten om vad han gör, vad han tänker, känner, säger etc., att ge akt på från vilka höljen och vilka världar de energier kommer som han använder vid handlandet. Därigenom lär han lättare att kontrollera dessa energier och eventuellt att använda andra. Dessutom är det ett nödvändigt förfarande i och för aktiveringen av kausalmedvetenheten.

⁴Medvetenhetskontroll är kontroll av uppmärksamheten och den viktigaste utvecklingsfaktorn.

⁵Meditation, som till föremål har ett högre slag av medvetenhet, aktiverar detta, och det högre slag av energi, som är förbundet med medvetenheten, återverkar ofrånkomligt på den mediterande.

⁶Sättet att aktivera högre medvetenhet är att rikta uppmärksamheten på denna, t.ex. genom att begrunda ("meditera") på det vi fått veta om denna. Därmed förstärker vi även det högres makt över det lägre.

⁷Esoterikern är icke ett blint redskap för de energier som genomströmmar hans höljen. Han kan vara och bör bli medveten om de olika slagen av energier, varifrån de kommer, genom vilka höljen de verkar, genom vilka centra i höljen och genom vilka av de aktiva ekrarna i höljescentra energierna verkar. Han är medveten om avsikten med energiyttringarna. Ju mer och klarare medveten han är, desto mer ändamålsenligt kan han använda energierna.

⁸Det är med allt högre världars allt mäktigare energier monaden förmår förvärva allt mer vidgad medvetenhet. Förstajaget blir ett andrajag genom att metodiskt och systematiskt tillägna sig andrajagets energier.

⁹Det är en avsevärd skillnad om ett emotionaljag eller ett mentaljag aktiverar essentialmaterialet med emotionalenergi. I senare fallet har individen blivit fri från varje tanke på frälsning och belöning, varje beräkning. Han tjänar därför att han icke kan annat. Därmed fås kontakt med det essentialas vishet och enhet.

¹⁰Viktigt är insikten att det icke finns någon "genväg" till andrajaget. Individen måste själv ha löst förstajagets problem, bemästrandet av medvetenheten och energierna i sina inkarnationshöljen, genom teori och experiment själv insett illusionernas och fiktionernas ohållbarhet. I det fallet hjälper det icke att tro sig om att kunna det, tro sig om att redan ha gjort det.

¹¹Erövringen av andrajagets medvetenhet består objektivt sett i att individen bygger en förbindelseled mellan förstatriadens mentalmolekyl och andratriadens mentalatom. Individen

bygger själv denna förbindelseled genom självinitierad medvetenhetsaktivitet, genom förvärv av egenskaper och förmågor och genom självständigt skapande i enlighet med livslagarna. Genom att bygga bron blir monaden ett kausaljag och kan definitivt överflytta till andra triaden, som då tar sitt säte i kausalhöljet.

¹²Utvecklingstempot bestäms av viljan till enhet och dess målmedvetenhet och i övrigt av egenartens möjligheter till förvärv av förmågor. Alla i högre riken gör så gott de förmår utan tanke på förtjänst eller erkännande. De förmågor de förvärvar genom tjänande visa var de har att göra sin insats i manifestationsprocesserna.

¹³På lägre nivåer lär människan så långsamt av erfarenheten, att hundra inkarnationer behövs för vad hon skulle kunna lära i en enda. Hon saknar då möjlighet att bearbeta sina erfarenheter på förnuftigt sätt.

¹⁴Den individ som nått civilisationsstadiet kan börja själv reflektera och icke bara automatiskt upprepa vad han hört eller läst. Därmed begynner självinitierade medvetenhetsaktiviteten, och därmed börjar individen utveckla sin möjlighet att förnimma allt högre vibrationer i allt högre molekylarslag. Genom att bearbeta sin medvetenhets innehåll och sina erfarenheter förvärvar han de egenskaper som är möjliga med dessa hans resurser. I varje inkarnationsserie uppnår han en högre utvecklingsnivå med alltmer ökad medvetenhetskapacitet.

¹⁵Nödvändig förutsättning för medvetenhetsutvecklingen är först önskan, sedan föresats att vilja utveckling. Vi behöver åtminstone till att börja med undanröja de hinder som omöjliggöra mottagandet av de zodiakala och planetariska energier, som genomströmmar våra höljen. Dessa energier är avpassade efter varje individs förmåga att förverkliga. Det blir alltid individens sak att bruka de krafter som ställs till hans förfogande. Ingen gud kan tvinga någon. Den som ej vill utveckling slipper att utvecklas. Men så skall han heller icke räkna på att i framtida inkarnationer något särskilt görs för honom i det avseendet. Han får stå kvar på sin nivå.

¹⁶För att på mest ändamålsenliga sätt använda de energier, som strömmar genom höljenas centra, fordras visserligen kunskap om hithörande processer. Men som väl är försiggår det mesta omedvetet, ifall individen ”vill det goda för alla människor och handlar därefter”.

¹⁷Förutsättning för medvetenhetsutveckling är självinitierad medvetenhetsaktivitet. Förutsättning för snabbutveckling är medvetenhetens exakta överensstämmelse med objektiva verkligheten, förmågan att exakt uppfatta vibrationerna och återge dem riktigt. I medvetenhetshänseende betyder detta riktig uppfattning av verkligheten och aktivitet i överensstämmelse med natur- och livslagarna.

¹⁸Så länge det gäller endast allmänna medvetenhetsutvecklingen, blir subjektiva medvetenhetsinnehållens överensstämmelse med verkligheten en bisak. Det är därför individerna kan utvecklas genom illusioner och fiktioner.

¹⁹Men gäller det snabbutveckling, blir befrielsen från illusioner och fiktioner huvudsaken.

²⁰Individen har tagit första steget till denna befrielse genom insikten att han ingenting vet om tillvaron, som är värt att veta, att mänskligheten på nuvarande utvecklingsstadium icke kan förvärva kunskap om verkligheten och livet. Andra steget består i att fördomsfritt undersöka och upplösa illusionerna och fiktionerna. Vid detta arbete möter han slutligen esoteriska tankesystemet och finner att detta är det enda hållbara. Därmed befriar han sig från illusionerna och fiktionerna och tänker i överensstämmelse med verkligheten.

²¹Till dess har tillspetsade målmedvetenheten gällt endast medvetenhetsutvecklingen. Nu äger han förutsättning att nå upp till kausalvärldens medvetenhet, uppfatta och rätt tolka vibrationerna i sitt kausalhölje, förvärva kunskap om verkligheten.

²²Innan individen kan påräkna ”hjälp” från planethierarkin i och för snabbare utveckling, måste han genomgå en serie prov, som den livsokunnige omogne stupar på, klagar över och finner ”orättvisa” och därmed bevisar sin omogenhet.

²³Dessa prov avser dels att framdraga i dagsmedvetenheten vad som kan finnas kvar av repellerande egenskaper, av själviskhet, självhävdelse och självupptagenhet, omöjliggörande

uppnående i kollektiva enhetsmedvetenheten, dels att konstatera procenthalten av de tolv essentiala egenskaperna – orubblighet, hållfasthet, uthållighet, lojalitet och så vidare. Innan monaden kan nå essentiala atommedvetenheten (46:1), måste den ha förvärvat dessa essentiala egenskaper till hundra procent.

²⁴Den som vill utvecklas snabbare än stora massan, måste också tillämpa särskilda metoder. Det är fråga om en specialträning, liknande idrottsmannens i fysiskt hänseende. Därtill kommer särskild emotional och mental träning, som är ännu mera krävande. Högre emotional medvetenhet är attraktionsmedvetenhet, och den når ingen, som icke eftersträvar förvärv av attraktion med åtföljande eliminering av repulsionens alla yttringar. Förvärv av högre mental medvetenhet förutsätter en egen meditationsmetod. (Den indiska rajayogametoden kan ge god vägledning.) Man måste ha klart för sig att eftersträvat resultat sällan nås i den inkarnation, i vilken träningen påbörjas. Men allt nedlagt arbete är undantaget för framtiden. Ingen ansträngning är bortkastad. Därtill kommer emellertid att individen icke utan erfaren ledare från planethierarkin kan lösa alla de problem som dyker upp under träningens gång. Det bevisas av att indiska rajayogierna icke lyckas med sina metoder. De når icke kontakt med femte naturriket.

²⁵Risken med esoteriken är att den ger ett sådant suveränt perspektiv på tillvaron, en sådan oanad klarhet, en sådan befrielse från instängdhet och mörker, att den förlöste slår sig till ro med detta. Men utvecklingen är ”oändlig” och fortsätter, tills man nått högsta gudomstadiet. Sedan man blivit ett mentaljag, gäller det att bli ett kausaljag etc. Det finns världar att erövra för jagmedvetenheten: planetvärldar, solsystemvärldar, kosmiska världar. Vill man nå målet, måste man gå vägen och får man inte stanna vid ett rastställe. Ju mera energi individen använder på att hjälpa, desto större blir hans möjligheter till utveckling i nästa inkarnation. Kunskap medför ansvar för rätt bruk av kunskapen, och även underlåtenhet är missbruk.

45 Metodiska aktiveringen

¹De som förvärvat sunt förnuft och kunskap om verkligheten, som vill uppnå högre utvecklingsnivåer, måste ha klart för sig att detta är omöjligt utan ett målmedvetet arbete. Att ila emotionala och mentala medvetenhetsutvecklingen i förväg är ingen lätt sak. Det räcker inte med att förvärva esoteriskt vetande och glädjas åt befrielsen från allmänna illusiviteten och fiktiviteten. Det kan rentav medföra tillbakagång. Högre slags emotional- och mentalmolekyler innehåller energier, som måste riktas ändamålsenligt, om jagets utsikter att lära sig använda dem inte ska bli allt mindre, alldeles frånsatt att all kunskap medför ansvar enligt såväl skördelagen som ödeslagen. Den som inte tacksamt och villigt använder livets erbjudanden, går miste om sådana i fortsättningen. Varje ny inkarnation är ett nytt tillfälle att utvecklas (såvida det inte undantagsvis är enbart en inkarnation för ”avbetalning” av dålig skörd), och ödesmakerna som ordnat saken beaktar noga hur individen tillvaratagit sina möjligheter: vad han gjort för att själv utvecklas och hjälpa andra därtill.

²Medvetenhetsutvecklingen består i en kontinuerlig identifikation med högre och befrielse från lägre medvetenhet i en process, som avslutas först med att jaget nått högsta kosmiska medvetenhet. Så länge en lägre nivå intressen kan fångla jaget, förblir jaget på denna nivå. I regel är det också så att de egenskaper och förmågor, som hör till den nivån, ännu inte förvärvats, så länge motsvarande intressen anses väsentliga.

³Medvetenhetsutvecklingen är ”befrielsens väg”, befrielse från det lägre för förvärv av det högre, självförverkligandets väg. Vill individen med tillspetsad målmedvetenhet utvecklas på snabbaste sätt, så innebär detta ett hårt arbete. Det är det första som inskräpes hos aspiranten på lärjungaskap till planethierarkin.

⁴Ju mera kunskap, insikt och förståelse individen av sig själv förvärvar, desto mera kan han gagna medvetenhetsutvecklingen, desto större utsikt har han att bli ett opersonligt redskap för planethierarkin.

⁵Att lära folk att tänka, att ställa problem under debatt, att levandegöra ideer, hör till in-

dividens största insats i mentala medvetenhetsaktiveringen.

⁶Jagets aktivering av medvetenheten i allt högre molekylarslag är en process, som enligt utvecklingslagen bäst och säkrast sker i det övermedvetnas skydd. Eftersom individen före lärjungastadiet är okunnig om de verkligt ändamålsenliga metoderna och varje försök att på egen hand tillämpa en fiktiv metod är dömt att misslyckas, gör jaget vist i att överlämna saken åt övermedvetenheten. Vad jaget behöver göra är att undanröja hindren. Detta gör jaget genom att glömma sig självt, förfina höljena och genom att meditera (rikta uppmärksamheten mot övermedvetenheten) själv lösa alla uppkomna problem. Undan för undan lär jaget genom erfarenheten hur detta skall gå till. Okunnighetens spekulationer i otid medför oftast misstag. I den mån jaget glömmet sig självt i tjänandet, kan ännu omedvetna kollektivmedvetenheten göra sig gällande.

⁷Det är ett esoteriskt axiom att "all medvetenhetsexpansion är resultat av meditations-teknik". All evolution betingas av atommedvetenhetsenergi, som strömmar ner från högre världar och planmässigt fördelas från dessa. Individernas metodiska utveckling (när de väl insett saken) är beroende av deras förståelse för de för dem nya ideerna, deras inriktade och fasthållna uppmärksamhet på det närmast övermedvetna, förr eller senare resulterande i kontakt med ifrågavarande energier.

⁸De olika stadierna i metodiska aktiveringen av medvetenheten kan anges sålunda:

⁹Första stadiet är medvetenhetskontroll. Individen ger akt på medvetenhetsyttringarna i sina inkarnationshöljen (fysiska, emotionala, mentala). Så småningom lär sig individen skilja på de olika slag av energier, som väcker de olika slagen av medvetenheter till liv (inom varje molekylarslag): de energier som kommer från det undermedvetna, utifrån, från det övermedvetna och från jagmedvetenheten.

¹⁰Andra stadiet är konstanta aktiveringen av högsta slaget av uppnådd aktiv medvetenhet: alltså 47:6 eller 48:3 eller 48:2 eller 47:5. Jagmedvetenheten (uppmärksamheten) hålles konstant på högsta punkt, när inte yttre omständigheter tvingar uppmärksamheten utåt. Efteråt återvänder uppmärksamheten till sitt ämnesområde.

¹¹Tredje stadiet är meditation över essentialmedvetenheten (46), som betecknats såsom visdom och kärlek. Jaget upphör därmed att vara centrum i sin cirkel och blir kollektivjag, från att ha varit individualjag. Först såsom kollektivjag fattar individen vad som symboliskt antytts med visdom och kärlek.

¹²Esoteriskt finns angivna följande olika medvetenhetsstadier hos aspiranten: instinkt, emotional strävan, intellekt, tillspetsad målmedvetenhet, "essentialvilja", hierarkiskt arbete.

¹³Så länge individens intressen är av fysiskt, lägre emotionalt eller lägre mentalt slag, kan han inte betrakta sig såsom aspirant på lärjungaskap.

¹⁴Individens högre utveckling börjar med insikten att varje medvetenhetsyttring är en energiyttring med ofrånkomlig effekt. Ju högre slag av medvetenhet, desto starkare energi-effekten. (God eller dålig sådd, främjande eller hämmande utvecklingen, höjande eller sänkande medvetenhetsaktiveringen i högre eller lägre molekylarslag.)

¹⁵Det viktigaste för aspiranten är insikten, att alla utslag av sorg, smärta, översvallande lyckokänsla, självbelåten tillfredsställelse, tillhör det emotionala och vittnar om det emotionalas herravälde, tillhör det lägre mänskliga. Frågan är alltid om "detta" gagnar högre utvecklingen. Sedan är det en helt annan sak att organismen icke uthärdar konstant högspänning och att avslappning är nödvändig. Men valet av medvetenhetsinnehåll vid avkoppling blir då väsentligt. Det finns en lång serie av högre och lägre.

¹⁶Jaget i lägre kausalhöljet (triadhöljet) använder mentalmedvetenheten såsom dels iakttagaren av de olika slagen av medvetenhet, dels överföraren av kausalmedvetenheten till hjärnan, dels det fönster genom vilket kausalen skådar ut över det vidsträckta och för jaget okända kunskapsområdet och som möjliggjort för Augoeides att hjälpa jaget.

¹⁷Det är mycket svårare att lära av erfarenheten än de flesta tycks tro. De flesta lär också

mycket litet, egentligen endast det som alla lärt och som därför ingått i allmänna levnadsregler. Allt sådant som de inte kan uppfatta, emedan det ligger över egna nivån, sådant som synes orimligt eller osannolikt, sådant som de inte kan inpassa i redan kända förhållanden och sammanhang, avfärdar de i regel utan tanke på att det kan innehålla lärdomar. Säkert är att den som inte bearbetar sina erfarenheter, har föga nytta av dem. De flesta har gjort om samma erfarenheter i tiotusentals inkarnationer och har ”ingenting lärt”.

46 Aktiveringsfaktorer

¹Lärjungen får lära sig tänka och känna ”som om”: tänka och handla som om han vore en individ på ett högre stadium. När han gör detta i överensstämmelse med esoteriska vetandet, bygger han därmed sin framtid. Motivet är det viktigaste i allt som rör vår egen framtid.

²Medvetenheten förstärker allt den beaktar. De som vill utveckla sin medvetenhet, bör därför uppmärksamma medvetenhetsaspekten och särskilt det som de har fått veta och förstått om högre medvetenhet. Redan tanken på möjligheten av medvetenhet av högre slag är en faktor, som bidrar till att hos individen aktualisera denna potentialitet.

³Den i medvetenheten inneboende tendensen att sträva mot högre slags förståelse röner alltid uppmuntran från högre rikens medlemmar, vilka alla strävar att hjälpa dem i lägre att nå högre. Men det motverkas av allmänna tröghetstendensen, önskan att behålla det invanda, bemästrade och kärvordna och de krafter som avsiktligt direkt bekämpar utvecklingen.

⁴Människans utvecklingsstadium beror på vilka slag av sina höljens molekylarmedvetenhet monadmedvetenheten kan aktivera. Alla de molekylarmedvetenheter monaden inte kan aktivera utgör dess övermedvetenhet. Aktiveringsprocessen är en långsam process, alltifrån första lyckade försöket till full suveränitet i ett molekylarslags medvetenhet, en process som för varje nytt molekylarslag kräver tusentals inkarnationer. Så skulle det inte behöva vara, men den självinitierade medvetenhetsaktiviteten är på lägre utvecklingsstadier nästan obefintlig. När individen förvärvat insikt om detta och förmågan av kontinuerlig egen självinitierad aktivitet, kan slutprocessen gå oerhört snabbt. Men då fordras att individen inte påverkas av sina höljens utifrån aktiverade medvetenheter, inte tänker tankar utifrån, inte emotionellt påverkas av emotionalvibrationer utifrån, alltså inte tänker, känner, säger och handlar på grund av impulser, utan endast efter självbestämda faktorer. Vilka dessa är lär sig individen långsamt på kultur-, humanitets- och idealitetsstadierna.

⁵På kultur- och humanitetsstadierna befriar sig människorna från de flesta illusioner och naturligtvis även fiktioner. Men helt fri från illusioner och fiktioner blir individen först när han förvärvat kunskap om verkligheten. Den kunskapen kan mänskligheten aldrig förvärva på egen hand. Den är alltid en gåva av planethierarkin.

⁶Endast genom att bruka medvetenheten erhåller man motsvarande energier. Eftersom stora massan människor använder endast fysiska och emotionala medvetenheterna, kan de inte uppfatta och tillgodogöra sig mentalmedvetenhetens energier. Deras mentalhöljen är tomma på alla de färger som kaleidoskopiskt skiftar i mentalisternas.

⁷Först på humanitetsstadiet förvärvar människan förmågan att tänka själv. På lägre stadier är tänkandet dogmtänkande, eftersägande. Lärdom består då i att veta vad andra tänkt, kunskapen är minneskunskap och alla hämtar material till tänkande ur böcker. Med den metoden blir det ingen medvetenhetsutveckling.

⁸Teologin är dogmsystem, som förbjuder allt tänkande utöver av dogmerna fastställda gränser. Och detsamma gäller de flesta vetenskaper. Vet man vad som för dagen är vetenskap, så är man ”fullärd” och tror dig därmed kunna bedöma allt, även det som ligger utanför eget kunskapsområde. När skall det gå upp för de lärde, att den inställningen är idiotisk?

⁹Tro är känsla, och den är ingen grund att bygga på. Det är procenttalen av blind tro, antagande, vetande (begripande) och kunskap (insikt), som utvisar personlighetens utvecklingsnivå. Jagets latent nivå kan vi inte veta något om. Den sansade individen håller sig till och

bedömer sig efter sitt verk, icke efter sina chimärer, önsknings, förhoppningar, föresatser.

¹⁰Många försummar sin emotionala förädling för att i stället ensidigt odla mentalmedvetenheten. De smickrar sig med att vara högintellektuella. I en följande inkarnation kan detta medföra en allvarlig bakläxa. Mentala förmågor utan emotionala egenskaper leder i regel till en förvänd livsinställning, en egoistisk självhävdelse med sina smärtsamma konsekvenser.

¹¹Det finns också något man kunde kalla mental hagalenskap, en glupande aptit på fullständigt obrukbara fakta. Esoterikern tillägnar sig sådant som ger perspektiv, fördjupar och vidgar livsförståelsen, ökar livsdugligheten och hjälpförmågan.

¹²För att emotionalmedvetenheten skall kunna påverka eller påverkas av lägsta kausalmedvetenheten, 47:3, fordras aktivering av 48:3. För att mentalmedvetenheten skall kunna på motsvarande sätt påverka eller påverkas av denna lägsta kausalmedvetenhet måste 47:5 aktiveras.

¹³Det mentala går till det kausala, det emotionala till det essentiala, det fysiska till det superessentiala via de tre centren i kausalhöljet, när dessa aktiverats. Även i detta avseende visar sig det fysiska vara av största betydelsen.

¹⁴Det är ingalunda ovanligt att det tar flera inkarnationer för en idé att fysiskt förverkligas från att ha mentalt uppfattats. Det finns perfekta individer på alla utvecklingsstadier. De fullgör alla sina uppgifter i fysiska världen på ett fulländat sätt. Hos dem påträffar man inget avstånd mellan det mentala och fysiska. När detta blir möjligt på idealitetsstadiet, är människan färdig för övergång till femte naturriket. Men det finns individer, som är mentalt sett en mängd inkarnationer före sin fysiska fulländning. De röner ingen uppskattning hos moralisterna, som ser endast till fysiska fulländbarheten. Att mentalisten kan vara tusentals år före övriga mänskligheten i mental utveckling, har dessa moralister ingen möjlighet att inse.

¹⁵Medvetenheten identifierar sig med vad den sysslar med – det må ligga över eller under egna nivån. När vi sysselsätter oss med sådant som tillhör lägre nivåer, sjunker vi under vår nivå, och när vi reflekterar över det högre, dras vi av våra ideer och ideal upp i det högre. Visserligen sjunker vi snart tillbaka till vår egentliga nivå, men intrycken förvaras i det undermedvetna och blir aldrig utan effekt.

¹⁶Allting i tillvaron försiggår i cykler med ökad och minskad energi och aktivitet. Detta gäller även medvetenheten. Aspiranten måste vara beredd på perioder av högspänning och lågspänning, perioder av klarhet och mörker, perioder av medgång och misslyckanden, då allt synes vunnet och allt förlorat, såsom mystikerna uttrycker det: perioder av gudsgemenskap och gudsövergivenhet. Esoterikern, som förvärvat självtillit (baserad på förståelse), livstillit och lagtillit, har detta att hålla sig till i nedgångsperioder och behöver aldrig förtvivla eller bli modlös. Esoterikern vet att höljena rasar ibland, särskilt under det oerhörda trycket av massvibrationerna eller sådana från svarta logen, så att jaget känner sig maktlöst. Under perioder av minskad fysisk vitalitet eller depression kopplar man av fysiskt, emotionalt och mentalt, vilar och söker förströelse. Efter natt kommer dag. Och över molnen är himlen alltid blå.

¹⁷Ömsesidig magnetisk dragningskraft fås, om två individer har samma departement i sina höljen; på lägre stadier i eter- och emotionalhöljerna, på högre i kausal- och triadhöljerna.

¹⁸Det talas så mycket om komplex och många lider därav och vet inte hur de ska befria sig ifrån dem. De bör lära sig inse att de inte är sina höljen, att dessa höljen är deras redskap, som de ska lära sig använda på förnuftigt sätt, att de inte ska syssla med sina höljens innehåll. Jaget är en monad i en triad i ett kausalhölje (triadhöljet). Jagets rätta medvetenhet hör inte hemma i inkarnationshöljerna och dessas medvetenhet, utan jaget bör söka förvärva medvetenhet i sitt kausalhölje, en medvetenhet som står till jagets förfogande, när det slutar intressera sig för sina lägre höljen. Esoteriska uttrycket, ”att glömma sig själv”, betyder just att icke pyssla med sina inkarnationshöljen, allra minst emotionala och mentala höljernas innehåll, utan använda dem, när de behövs för nödvändiga uträkningar och tjänandet av livet. Att vara offer för sina känslor, depressionstillstånd etc. är att vara beroende av emotionalhöljets innehåll. Det finns viktigare saker att intressera sig för.

¹⁹Emotionalhöljets medvetenhet är en robotmedvetenhet, som bara blir allt aktivare ju mer den blir föremål för jagets uppmärksamhet (man förstärker det man betraktar, eftersom energin följer uppmärksamheten). Genom att syssla med denna medvetenhet kan man förstärka den till frenesi, hysteri och agoni, tills människan bryter samman. Genom att vägra den uppmärksamhet frigör man sig från den makt den får, när jaget identifierar sig med sina känslor.

²⁰Även långt komna lyckas inte frigöra sig från beroendet av innehållet i sina höljen. Intresset måste förläggas på annat håll. Detta kan visa sig omöjligt, ifall livsverket faller inom den medvetenhet, som vållar "trassel". Goethe, som ju var en stor personlighet, lyckades aldrig frigöra sig från sin emotionalmedvetenhet, beroende just på att hans fantasiskapelser föll inom detta område, fallet med alla konstnärer av rang, eftersom fantasin är en emotional förmåga. Han sökte räddning genom filosofiska och vetenskapliga studier, men hans författarskap föll inom diktkonsten och höll honom fången.

²¹När vi identifierar oss med en känsla eller en tanke, begränsar vi oss själva och hypnotiserar vi oss själva.

²²I stället för att säga "jag blev arg" borde vi säga "en impuls av vrede lyckades behärska mig".

²³Vi kan behärska allt som vi kan frigöra oss ifrån. Komplexens välde beror på att vi inte kan upptäcka och därmed avskilja dem från vår jaguppfattning. När de "avslöjats", har de förlorat sin makt.

²⁴En god regel är att den som önskar övervinna ett fel, ständigt upprepar för sig själv: "Jag, som inte är mina höljen, vill inte detta, även om mina höljen vill det." Ju oftare och intensivare detta upprepas, desto förr randas den dag då "jaget" segrar.

²⁵Självanalys bör aldrig befatta sig med annat än det som borde utmönstras. Vi får inte draga upp rötterna till det som skall växa.

²⁶Vi förädlas, utvecklas, genom att inte betrakta det som borde glömmas, ersätta sådana känslor och tankar med dem som avser goda egenskaper vi önskar förvärva.

²⁷Vårt inre är en teater, där en mängd masker uppträder och vill dominera.

²⁸En människa genomlöper under de olika levnadsåldrarna de stadier i medvetenhetsutvecklingen hon passerat under sin vistelse i människoriket. Denna utveckling försiggår hos somliga lugnt och harmoniskt, hos andra såsom en serie kriser.

²⁹Man är "fri", när man är "herre över sig själv", när man kan behärska sina höljens medvetenhetsinnehåll och energier, när man ifråga om det starkaste emotionala begäret kan utan "upppoffring", liksom självfallet, vägra tillgodose det höljets önskningsar, när man ifråga om mentala fiktioner är oberoende av deras makt.

³⁰Psykologerna påstår att man inte kan tänka på två saker på en gång. Men det är en sak man kan och som lärjungarna får lära sig göra: ha uppmärksamheten riktad samtidigt utåt och inåt. I det förra fallet gäller det medvetenheten i eterhöljet, i det senare medvetenheten i mentalhöljet. Men för detta fordras givetvis att ha utvecklat mentalmedvetenheten i detta hölje. Det kan inte de flesta. Deras mentalmedvetenhet finns i emotionalmolekylerna.

³¹Esoterikern uppmanas att "aldrig se tillbaka". Att se tillbaka är att dragas tillbaka. Att se på det lägre är att sjunka ner till det lägre. Genom att se tillbaka återupplivar man allt det som definitivt borde överlämnas åt glömskan. Genom att återupplivas återtar det sin gamla makt och medför en onödig kraftförbrukning för ny frigörelse. Det gäller att frigöra sig från det undermedvetnas makt, som psykologerna ännu ha mycket små förutsättningar att förstå, vilket psykoanalytikerna är bästa beviset på. Det undermedvetna innehåller till över 99 procent sådant som endast kan motverka individens medvetenhetsutveckling. Esoterikern uppmanas att glömma det förflutna med allt vad det gav av lycka och lidanden, glömma vad man sagt och gjort och vad andra sagt och gjort mot en själv, glömma sig själv. Det är dessutom en god övning i tankekontroll.

³²Vi är inte vårt förflutna. Alla de misstag och dumheter våra höljen sagt och gjort under

pressande inflytande av mänskliga okunnighetens massvibrationer med ett mer eller mindre vanmäktigt jag i centrum får jaget visserligen ansvara för och skörda. Vårt förflutna finns i de erfarenheter som vi gjort och som alltid lärt oss något. Men därmed är också det förflutna avfärdat. Det förflutnas makt i människans liv beror på hennes totala livsokunnighet och på de livsförgiftande ideologier, som teologer och moralister så gott som outrotligt inympat på förtroendefulla barnasinnen. I psykologiskt avseende beror det också på felande tankekontroll, att vi tillåter tankar dyka upp från vårt undermedvetna, som får oss att "se tillbaka", att vi inte lärt oss att låta uppmärksamheten vara "upptagen" med antingen föreliggande ögonblickets problem eller vår självvalda "devis för dagen", som vi vid dagens slut i de flesta fall bör ha kunnat repetera några hundra gånger. Det är en devis, som på det sättet kan bli till en makt i det undermedvetna och därmed i vårt liv.

³³Riktade uppmärksamheten är det förnämsta människan äger. Utan den kunde vi ingenting lära, inte utvecklas. Det närmast viktigaste är uppmärksamhetens innehåll. Den som riktar sin uppmärksamhet mot endast sådant som ger kunskap om verkligheten, gör snabbkarriär i människoriket och når på snabbaste sättet idévärlden, som är inträdesporten till närmast högre naturrike. Det är en god vana att vid allt som möter fråga sig: "Är detta värt att taga min uppmärksamhet i anspråk?" Svaret på den frågan beror på utvecklingsnivån.

47 De sju fundamentala typerna

¹Införseln av monaderna till kosmos från kaos sker via någon av de sju högsta kosmiska världarna. Detta sätter från början en viss prägel på dem, så att man kan indela dem i sju typer.

²De tre första typerna i sjuserien är de mest markerade uttrycken för de tre aspekterna. Första typen är extrema krafttypen (rörelseaspekten), andra typen representerar medvetenhetsaspekten och tredje materiaspekten. De fyra övriga är differentieringar av de tre första i mera sammansatt materia.

³Typerna 1, 3, 5, 7 är snarast uttryck för tillvarons objektiva sida, 2, 4, 6 för den subjektiva.

⁴Med varje lägre kosmiskt rike (sjuserie av atomvärldar) undergår typerna de modifieringar som betingas av materiesammansättningen. Typerna ter sig alltså olika i olika världar. Framför allt är det stor skillnad mellan typerna i atom- och molekylvärldar, även om något karakteristiskt av ursprungstyperna finns kvar.

⁵Frågan är därför, om icke lämpligaste indelningen av de kosmiska världarna genomfördes efter principen för analog sjudelning, så att världarna 1–7 betecknades med 11–17, världarna 8–14 med 21–27, världarna 15–21 med 31–37 etc. och världarna 43–49 med 71–77. Värld och departement skulle då sammanfalla, så att man alltid visste de olika världarnas departements-tillhörighet.

⁶I största allmänhet kan sägas att typerna är bestämda av de tre aspekternas möjlighet att göra sig gällande i olika slag av materia. Varje atomslag ger lättast uttryck för någon viss av de tre aspekterna. Detta medför att varje atomslag ger möjlighet att särskilt utveckla vissa slags egenskaper och förmågor.

⁷Monaderna är visserligen från början av viss typ. Men under evolutionens gång får individen tillfällen att i sina olika höljen förvärva samtliga typers egenskaper i och för erforderlig allsidighet. Han får också tillfälle att själv avgöra, vilken typ han slutgiltigt föredrar att representera. Innan dess har han i kosmos fått identifiera sin medvetenhet med hithörande världars olika slags kollektiva typmedvetenhet.

⁸Typindelningen verkar genomgripande på många sätt och i otaliga slags kombinationer. Egendommeligt kan verka att varje solsystem, varje planet, varje aggregat ger särskilt uttryck för någon av de sju typerna. Varje individ tillhör någon, varje människans hölje kan vara av olika typ.

⁹Även egenarten gör sig gällande, så att varje individ trots typen är något unikt, vilket bidrar till ökad förståelse och gör kosmiska enheten fulltonigare.

48 Planethierarkins sju departement

¹De sju lägsta atomvärldarna (43–49) utgör lägsta eller första kosmiska riket. Inom vårt solsystem tillhör de solsystemregeringen, inom vår planet utgör de planetregeringens kollektivmedvetenhet.

²Vår planethierarki (icke regering) är indelad i sju departement. Inom varje departement finns fyra grader, bestående av 43-jag, 44-jag, 45-jag och 46-jag.

³De individer, som senast övergått från fjärde till femte naturriket, är 46-jag. De utgör tillsammans med 45-jagen det femte naturriket. De två högsta jagen inom planeten (43- och 44-jagen) bildar sjätte naturriket, även kallat lägsta gudomsriket.

⁴Det är planethierarkins uppgift att övervaka evolutionen inom de fyra lägsta naturrikena.

⁵De sju departementen inom planeten är kopior av solsystemets sju departement och i viss mån även kopior av de sju genomgående typerna i de kosmiska rikena. Man har gjort många misslyckade försök att beskriva eller förklara dessa typer. Dessa försök har misslyckats och endast lett till att hela ämnet idiotiserats.

⁶Den lämpligaste beteckningen vore den matematiska, alltså: första till sjunde departementet.

⁷I anslutning till de sju lägsta atomvärldarna (43–49) kunde man försöks- och analogivis beteckna dem såsom:

- 1sta manifestalisten, dynamikern
- 2dra submanifestalisten, all-enaren
- 3dje superessentialisten, all-vetaren
- 4de essentialisten, harmonikern
- 5te mentalisten, teknikern
- 6te emotionalisten, förenaren
- 7de fysikalisten, organisatören.

⁸Dessa beteckningar är endast antydningar. Alla försök till analogi med mänskliga egenskaper eller förmågor är totalt misslyckade.

⁹Man har ifråga om 2dra typen talat om ”gudomlig kärlek”. Ett dylikt (trots allt) alltför mänskligt begrepp kan endast vara missvisande ifråga om den som ingått i planetens gemensamhetsmedvetenhet och upplever sin oskiljbara enhet med allt.

¹⁰Första departementet representerar rörelseaspekten (viljan, energierna), andra departementet medvetenhetsaspekten och tredje departementet materieaspekten. De fyra övriga är ändamålsenliga modifikationer av de tre.

¹¹I de ”udda” departementen 1, 3, 5, 7 och i de ”udda” världarna 43, 45, 47, 49 är medvetenheten mera objektiv och extravert, i de ”jämna” departementen 2, 4, 6 och i de ”jämna” världarna 44, 46, 48 mera subjektiv och introvert.

¹²De departementsenergierna, som gör sig bäst gällande i människans höljesmedvetenheter, är:

- 1, 4, 5 i mentalmedvetenheten
- 2, 6 i emotionalmedvetenheten
- 3, 7 i fysiska medvetenheten

49 Mänskliga medvetenhetstyperna

¹De sju planetariska typerna förekommer endast i planethierarkins världar (43–46).

²De renodlade mänskliga typerna finns icke i människoriket på dess nuvarande utvecklingsstadium. De kommer till synes först i sista eller sjunde rotrasen.

³I varje fall är det vanskligt förklara även dessa typer. Försök är endast ägnade att ge fantasin nytt stoff till utsvävningar. Man har kallat de renodlade typerna för huvudtyper och de verkligen förekommande för undertyper.

⁴Människans fem höljen kan tillhöra fem olika departement. Inkarnationshöljerna växlar i regel departement i varje nytt liv, så att individen ständigt växlar ”typ”. Han kan ha något av alla fem typerna.

⁵Mannen verkar kvinnlig, om han just avslutat en lång serie kvinnliga inkarnationer, kvinnan manlig efter en lång serie mansinkarnationer.

⁶Hos mannen är organismen och emotionalhöljet positiva, eterhöljet och mentalthöljet negativa; hos kvinnan tvärtom, organismen och emotionalhöljet negativa, eterhöljet och mentalthöljet positiva. Detta förklarar varför kvinnan lättare uthärdar smärtor och är mentalt säkrare, varför mannen är emotionellt aggressiv, varför kvinnan lättare låter sig styras av emotionala impulser etc.

⁷Endast 46-jag kan avgöra till vilka departement de fem olika höljen hör. Det är alltså meningslöst att spekulera över till vilken typ individen hör.

⁸För att emellertid ge en antydning om de sju mänskliga typerna må, under åkallande av redan angivna reservationer, följande försök göras att påpeka något visst karakteristiskt för de sju typerna.

⁹Första typen utmärkes av en stark s.k. vilja, som gör individen lämplig som ledare, verklig och allmänt erkänd såsom sådan. Den typen går ofta och utan hänsyn till följderna och andras omdömen med ”egna vågor genom havet”.

¹⁰Andra typen är vishetstypen i besittning av kunskap, insikt och förståelse. Han är den borne läraren, vill och förmår förena olika mot varandra stridande uppfattningar och individer etc.

¹¹Tredje typen är tänkaren, filosofen, matematikern (ofta opraktiske teoretikern), som undersöker allt från alla sidor etc.

¹²Fjärde typen är den harmoni i allt eftersträvande formgivaren, arkitekten, stadsplaneraren, artistiske konstruktören etc. med utpräglat sinne för form och färg.

¹³Femte typen är vetenskapsmannen, forskaren med detaljsinne, upptäckaren, uppfinnaren etc. Intressant är att även de som går 6-4-2-vägen under en serie inkarnationer måste ha femte departementet i sitt lägre kausalhölje (den del som inkarnerar).

¹⁴Sjätte typen är känslöbetonade fantasimänniskan inom religion, litteratur etc. med drag av fanatism och utpräglad sympati-antipati.

¹⁵Sjunde typen är ordningsmänniskan med utpräglat sinne för allt som tillhör procedur, ceremoni, ritual etc. ”Ritualens” symboliska betydelse såsom stöd för de olika momenten i materieförningsprocessen förblir esoterisk.

¹⁶De mänskliga typerna är snarast exempel på reaktionssätt såsom resultat av permanent påverkan av vissa fixerade slag av energier (vibrationer).

¹⁷I vad mån typerna kommer till uttryck, beror till stor del på bl.a. uppnådd utvecklingsnivå, procenttalet av redan förut förvärvade latent, mer eller mindre lätt uppväckta, egenskaper och förmågor.

¹⁸Uniformitet är utesluten. Allt i tillvaron är individuellt och unikt och, när enhetsmedvetenhet förvärvats, ett alltid välkommet bidrag till ökad fulltonighet i kosmiska harmonin.

50 Hindren och deras övervinnande, problemen och deras lösning

¹Att låta andra kunna förarga eller såra oss vittnar om vår oförmåga att behärska medvetenhetsinnehållet i emotionalhöljet. Vi låter dem få makt över oss och behärska vår medvetenhet. Vi visar därmed vår brist på självbestämmdhet. Ett fel många begår är att i dylika tillstånd bekämpa innehållet i höljet. Det blir så mycket starkare, emedan vi betraktar det. Låt höljet rasa som det vill och rikta uppmärksamheten på något annat.

²Motsvarande gäller andra känslor, t.ex. fruktan. Det går inte att bekämpa fruktan. Den blir då starkare. Tänk på annat. Vi måste lära oss att leva med våra höljen och inte bli beroende av deras medvetenhetsinnehåll. Har något av dessa blivit olämpligt aktiverat, så flyttar vi uppmärksamheten till ett annat. Vi har alltid tre att välja på: fysiska, emotionala, mentala.

³Viktigast för den som vill utveckling är att icke identifiera sin jagmedvetenhet med höljenas medvetenhet. Jagets, monadens medvetenhet är självmedvetenhet, när den är förnimmelserna av ens egen närvaro i den på yttre eller inre föremål riktade uppmärksamheten. Det övriga är höljenas medvetenhet. Det är därför man kan säga: mina höljen vill detta, jag vill det inte. Visserligen saknar höljena egen vilja. Men blir de aktiverade utifrån, så behärskas de av de utifrån kommande vibrationerna, och detta gör att höljena förefaller kunna vilja. Detta gör också att andras tankar kan så behärska höljesmedvetenheterna, att dessa blir bestämda utifrån, av främmande vilja. Men det befriar inte individen från ansvar. Ty det är hans plikt att vara självbestämd. Det är på förväxlingen av höljesmedvetenhet och självmedvetenhet som individens största misstag beror.

⁴Problemlösningen försiggår i övermedvetna mentalmedvetenheten, som individen aktiverar genom att rikta uppmärksamheten på den och genom att först bearbeta problemen i dagsmedvetenheten, tillföra dem idel verklighetsmaterial.

⁵Förmågan att hålla uppmärksamheten på de olika slagen av medvetenhet och fasthålla den i det för tillfället lämpligaste är av stor betydelse för den psykiska hälsan. Därmed befriar sig individen från beroendet av medvetenhetsinnehållet i sina olika höljen och därmed också från sådant som t.ex. emotional depression, sorg över förluster, tvångstankar etc.

⁶Tag emot lidandet som dålig skörd, undervisning, prov, härdning.

⁷Viktig är insikten att lidandet till allra största delen är överkligt. Nittio procent av lidandet beror på vårt felaktiga sätt att taga emot den dåliga skörden, endast tio procent är verkligt lidande.

⁸Lidande finns endast i fysiska och emotionala världarnas tre lägsta molekyllager (49:5-7; 48:5-7) och då endast som dålig skörd av dålig sådd.

⁹Endast fysiskt lidande kan vara ohjälpligt: fysisk smärta, sjukdom, åldrande, död.

¹⁰Allt emotionalt lidande kan hävas med en akt av mental vilja, genom att vägra lida, genom att vägra beakta det som vållar lidande. Om inte förr, blir detta uppenbart för individen i emotionalvärlden efter fysiska döden. Där gäller sannerligen: ”Ske dig som du tror!” och ”Din tro har frälst dig.”

¹¹Mekaniskt, omedvetet, onödigt lidande besestrar oss. Avsiktligt, medvetet, nödvändigt lidande utvecklar oss. Den som aktivt arbetar för människorna, för deras höjande i olika avseenden, medvetenhetsutvecklingen och enheten, får räkna på att möta människors illvilja, utstå förtal och förföljelse. Detta är nödvändigt lidande, som sammanhänger med öde och skörd. Med hat, sorg, grämselse, hämndlystnad gör vi i dessa fall endast ont värre. Dyliga negativa emotioner får makt över oss endast i den mån vi är identifierade med dem. Denna identifiering kan i sin tur uppstå endast när monaden inte är självmedveten, inte står i kontakt med kausalmedvetenheten. Men det är möjligt att utstå nödvändigt lidande utan att hysa negativa emotioner, det är möjligt att hatas utan att hata igen. Det är möjligt genom icke-identifiering. Endast så kan vi frigöras från identifieringen med det lägre.

¹²Förmågan att vara lycklig (trots allt) är en förmåga som måste förvärvas.

¹³Lyckan är ett resultat av rätt livsinställning och är något människan själv måste förvärva genom tjänande och enhetssträvan.

¹⁴Optimism och pessimism må i vanliga fall vara utslag av personligt temperament. Ifråga om livsåskådning kan man lugnt påstå att människan på nuvarande utvecklingsstadium saknar förutsättningar att bedöma i vad mån det finns skäl för vare sig optimism eller pessimism. Den som ingenting vet om verkligheten och livet, medvetenhetsutvecklingen genom de olika medvetenhetsstadierna etc., saknar erforderliga fakta för bedömning. Människorna dömer efter skenet, yttringarna i fysiska världen, och de ger ingen grund för bedömning.

¹⁵Pessimisten må ha aldrig så rätt med avseende på det närvarande. Hans livssyn är likväl fundamentalt oriktig. Pessimism förlamar tanke, känsla och handling. Evolutionen är pessimismens vederläggning. Allt som är ägnat att minska glädjen i livet, är av ondo. Den livs-

kloke stirrar aldrig på sådant, som fördystrar, försvårar, förbittrar.

¹⁶Ingenting lär man sig så mycket av som av sina misslyckanden, om man tar dem på rätt sätt. Det är just då egna erfarenheten lär vad individen behövde lära. Ett liv av idel misslyckanden kan betyda den värdefullaste inkarnationen.

¹⁷Vi kan bespara oss mycken onödig erfarenhet genom att tillämpa den kunskap om livslagarna som finns. Vi kan därigenom bespara oss många inkarnationer.

¹⁸I och med att uppmärksamheten inriktas på tillvarons medvetenhetsaspekt i stället för materiaspekten, blir problemet hur konflikten mellan de olika höljesmedvetenheterna skall lösas, och vaknar insikten om att lösningen finns i ännu högre slag av medvetenhet, i kausalmedvetenheten. När människan förvärvat detta för henne högsta slag av medvetenhet, kan hon också lösa sina egna mänskliga problem.

¹⁹Den kulturelle strävar efter att minska sina fysiska behov.

²⁰Man blir alltid offer för illusiviteten, så länge jaget är centrum, allting rör sig kring det egna jaget, allting uppfattas i relation till egna jaget. Det är endast i förstajaget som jaget är universums medelpunkt. Frigörelse från detta jag är förutsättning för kontakt med Augoeides.

²¹Vi kan vara glada och lyckliga, om vi vill vara det. Annars är vi slavar under vårt emotionälväsen. Vårt mentalväsen är lyckligt (mentalvärlden är vårt himmelrike), så att den som ej är lycklig därmed bevisar sitt beroende av det emotionala.

51 Några problem för framtidens psykologi

¹Medvetenheten är en kosmisk ocean. Mänsklig psykologi har möjlighet att utforska de tre lägsta av dess 49 olika skikt. De övriga tillhör människans övermedvetenhet. Med denna minimala delaktighet i tillvarons medvetenhetsaspekt saknas givetvis också förutsättningen att bedöma medvetenhetens egentliga natur.

²Vi får till skänks alla de fakta vi behöver för nödvändig orientering i världs- och livshänseende. Men det blir vår sak att sätta dessa fakta i deras riktiga sammanhang.

³Vi har att emotse allt fler fakta om:

de mänskliga medvetenhetstyperna

de mänskliga utvecklingsstadierna

medvetenheten i de olika molekylarslagen

medvetenheten i människans fem olika slags materiehöljen

hur vi ska förvärva aktivitetsförmåga i höljenas olika centra

hur vi ska kunna förvärva allt högre slags förstånd (objektiv medvetenhet i våra högre höljen).

⁴Psykologerna borde söka utreda vad det beror på att ”goda föresatser” verkar raka motsatsen, klargöra att människans olika slag av medvetenhet har sitt säte i olika materiehöljen, att spänning ofta råder mellan dessa olika höljen, att undermedvetenheten i kamp med dagsmedvetenheten nästan alltid segrar.

⁵En viktig sak för alla slags forskare är insikten om alltings egenart. Varje uratom (monad) är någonting unikt. Varje förening av monader av vad slag det vara månne är någonting unikt. Varje förändring (beroende på aggregatets ständiga utbyte av atomer) är unik.

⁶Det gemensamma i allt är beträffande materiaspekten konstantrelationerna (lagarna) och med avseende på medvetenhetsaspekten den sig alltmera vidgande kollektivmedvetenheten.

Sammanställt av L.A. och publicerat på hemsidan www.hylozoik.se i en första fattning 2010-03-02. Utökad och förbättrat 2010-03-12, 2010-08-17 och 2013-12-17. Rättelser och förbättringar införda 2015-06-10, 2016-10-21 och 2016-10-22.